

ΚΟΝΤΡΑ

**Το ΙΚΑ καταρρέει
(και) λόγω της
εισφοροκλοπής**

ΣΕΛΙΔΑ 8

**Με την τακτική του
χότζα οι γερμανοί
ιμπεριαλιστές**

ΣΕΛΙΔΑ 3

Παλαιστίνη

**Αμείωτη η ένταση της
εξέγερσης**

ΣΕΛΙΔΑ 16

Τρόικα-Κυβέρνηση

**Στενές επαφές τρίτου
τύπου!**

ΣΕΛΙΔΑ 7

Προσφυγική κρίση

**Η ΕΕ στρώνει το δρόμο
για μαζικές απελάσεις!**

ΣΕΛΙΔΑ 4

Σκάνδαλο Στέγγου

**Η Αποκεντρωμένη Διοίκηση
Μ-Θ επιβεβαιώνει την
«Κόντρα»**

ΣΕΛΙΔΑ 13

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 841 - 24 Οκτώβρη 2015

www.eksegersi.gr

**Τα κοράκια
κάνουν κύκλους,
περιμένοντας το πτώμα
της Κοινωνικής Ασφάλισης**

Scripta... Verba...

Το νομοσχέδιο είναι ένα πακέτο απ' αυτά που συμφωνήσαμε με τους θεσμούς. Και δεν είναι εδώ μπροστά ούτε καν όλα τα σαράντα οκτώ προαπαιτούμενα. Δεν είναι εδώ τα σαράντα οκτώ προαπαιτούμενα, γιατί είναι και υπουργικές αποφάσεις, είναι και εγκύκλιοι.

Ευκλείδης Τσακαλώτος

Βιομηχανία παραγωγής μνημονιακών μέτρων, με νόμους, με υπουργικές αποφάσεις, με εγκυκλίους.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν είναι ένα άντρο εφαρμογής των πολιτικών οικονομικής λιτότητας. Βεβαίως οι δημοσιονομικοί στόχοι που έχουν τεθεί θα πρέπει να επιτευχθούν.

Πιερ Μοσκοβισί

Δεν είμαστε άντρο λιτότητας, αλλά έτσι και δεν εφαρμόσετε το νεοφιλελεύθερο πρόγραμμα θα σας μπιμπίσουμε ό,τι έχετε και δεν έχετε...

Από την πλευρά του, ο Πρόεδρος του ΣΕΒ Θ. Φέσσας, εξέφρασε τη διάθεση του Συνδέσμου να συνδράμει στο έργο του Υπουργείου αξιοποιώντας την τεχνογνωσία και μακρά εμπειρία του ΣΕΒ, με στόχο την ταχύτερη και αποτελεσματικότερη υλοποίηση του προγράμματος της κυβέρνησης.

Οχι μόνο δεν ενοχλήθηκε ο Σταθάκης για την «προσφορά βοήθειας» από τον ΣΕΒ, αλλά μπήκε και σε συγκεκριμένη συζήτηση.

Η οικογένεια του τρομοκράτη μετατρέπει την κηδεία του σε διαδήλωση υποστήριξης προς την τρομοκρατία και υποκίνηση σε δολοφονίες και δεν μπορούμε να το επιτρέψουμε αυτό.

Γκίλαντ Ερντάν (υπουργός Ασφάλειας Ισραήλ)

Ο σιωνισμός αποτελεί ύβριν για την ανθρωπότητα. Είναι ο σύγχρονος ναζισμός.

Ο ΣΥΡΙΖΑ θα είναι σε άμεση επαφή με τα λαϊκά στρώματα και με τους ανθρώπους των οποίων τα συμφέροντα εκπροσωπεί. Με όλο τον κόσμο των λαϊκών γειτονιών θα συναντηθούμε μέσα από ανοιχτές - δημοκρατικές διαδικασίες.

Παναγιώτης Ρήγας

Ρήγα, σε λίγο καιρό δε θα μπορείτε να κυκλοφορήσετε χωρίς αστυνομική συνοδεία στις γειτονιές, όχι να κάνετε συγκεντρώσεις. Ρώτα και τους Πασόκους να σου πουν.

Δεν θα έχουμε πλειστηριασμούς πρώτης κατοικίας, εκτός εάν εννοούμε κατοικίες οι οποίες μπορεί να είναι αντικειμενικής αξίας ενός εκατομμυρίου.

Ολγα Γεροβασίλη

Όπως καταλαβαίνετε, η προστασία της πρώτης κατοικίας από πλειστηριασμό τελιώνει. Το ύψος του ορίου θα το ορίσει η τρόικα.

ΡΙΠΕΣ

♦ Αρμένικη βίζιτα του ζεύγους Τσίπρα-Παππά στον αρχιεπίσκοπο Τζερόνιμο ♦ Συζητούσαν συγκεκριμένα πράγματα επί τρίωρο ή ήταν τόσο καλά τα θαλασσινά με χόρτα και ήθελαν να δοκιμάσουν όλο το μενού; ♦ Όπως αντιλαμβάνεστε, για τον ελληνικό λαό θα ήταν προτιμότερο το δεύτερο ♦ Αν κρίνουμε, όμως, από τα κιά και των δύο Διδσκούρων του Μαξίμου, μάλλον δεν είναι κοιλιόδουλοι, οπότε ισχύει το πρώτο ♦ Κάποια «ντίλ» έκλεισαν και τους χρειάστηκαν τρεις ώρες ♦ Δέχονται ανώνυμα απειλητικά τηλεφωνήματα, λένε οι «σοφοί» του Κατρούγκαλου ♦ Ενώ η δική τους απειλή επί εκατομμυρίων εργαζόμενων και συνταξιούχων είναι απλώς... απόσταγμα σοφίας ♦ Το περί απειλών ρεπορτάζ στο Mega, οπότε καταλαβαίνετε ♦ «Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορεί παρά να λειτουργεί ως η άγρυπνη αριστερή συνείδηση της κυβέρνησης» ♦

Αυτή είναι η τελευταία πρόταση από την απόφαση της κεντρικής επιτροπής ♦ Ε, ρε, βρεγμένη σανίδα που σας χρειάζεται ♦ Καθικάκια ♦ Τζάμπα τον κατηγορούσαμε τον Κούλη για τη θητεία του στο υπουργείο Εσωτερικών ♦ Ξέρετε πόσα «δύσκολα βράδια» πέρασε, όταν έπρεπε να υπογράψει απολύσεις; ♦ Μη σας πω ότι δεν έτρωγε κιόλας ♦ Ο Μπερλουσκόνι περιγράφει σε βιβλίο τι τράβηξε από τον Σαρκοζί ♦ Ακόμα και το χέρι αρνιόταν να του δώσει από ένα σημείο και μετά ♦ Ο Γιωργάκης θα διηγηθεί ποτέ τι άκουσε από τον «κοντό» εκείνη τη βραδιά στις Κάννες; ♦ Εντάξει, δεν είμαστε αιθεροβάμονες για να ζητήσουμε να τα κυκλοφορήσουν τώρα ♦ Μετά τις προεδρικές εκλογές, όμως, περιμένουμε να κυκλοφορήσουν αποσπάσματα από τις ηχογραφούμενες συνεδριάσεις της ΚΕΦΕ της ΝΔ ♦ Για την ακρίβεια, εμείς θέλουμε ν' ακούσουμε

μόνο ένα κομμάτι ♦ Και δεν θέλουμε ν' ακούσουμε τόσο τα «γαλλικά» του Βαγγέλα, αλλά τι απαντούσε ο Παπαμimικός ♦ Αν απαντούσε ♦ Η αυτο-αποδόμηση του Τζιτζικώστα άρχισε ♦ Όταν στήνεται για να κάνει μια δήλωση, θυμίζει μαθητή που προσπαθεί να πει το ποίημα χωρίς να έχει κάνει πολλές πρόβες ♦ Ο γίγαντας Μιχελολογιαννάκης το είπε με το δικό του, μοναδικό και απaráμιλλο τρόπο ♦ «Αυτοί που κάνουν τους αντάρτες είναι αυτοί που δεν έχουν διαβάσει το Μνημόνιο» ♦ Κι επειδή αυτός το έχει διαβάσει, ψηφίζει «ναι σε όλα» ♦ Και κάνει «24ωρη δουλειά» για να βρει τα «ισοδύναμα», το «παράλληλο πρόγραμμα» και «να συνεχίσει τη διαπραγμάτευση» ♦ Ο Μάκαρος ο Γιακουμάτος δημιούργησε διακομματική Σχολή ♦ Η Φωφάρα, επίσης, συνεχίζει στο δικό της απaráμιλλο δρόμο ♦ «Να κάνουμε το rasokification παρελθόν» ♦ Αν κατα-

λάβουμε καλά, η Σαββαΐδου είναι κάτι σαν τον Δέλλα ♦ Μένει μέχρι να φύγει ♦ Δεν έκανε μήνυση ο Σκουρλέτης για τα μινελίκια που άκουσε σε μπαρ στα Εξάρχεια ♦ Το ότι με την παρουσία του προκαλεί πρέπει να το κατάλαβε ♦ Σε λίγο θα τους κυνηγάει ο κόσμος όπου κι αν εμφανίζονται ♦ «Το Μνημόνιο θα το σεβαστούμε, αλλά εμείς δε θα το σεβαστούμε με το τσεκούρι» ♦ Το χειρότερο για τον Κατρούγκαλο δεν είναι ότι είναι μνημονιακός υπουργός, αλλά ότι έχει μεγάλη ιδέα για τον εαυτό του ♦ Όταν σε κάνουν με τα κρεμμυδάκια ο Μέγας με τον Στραβελάκη, πού πάρε Κατρούγκαλε ♦ Ο Στραβελάκης! ♦ Ο Ευκλείδης παράτησε τον Τσου Ενλάι και έπιασε τον άγιο Αυγουστίνο ♦ Κάποιο βιβλίο με παροιμιώδεις φράσεις αγόρασε, αλλά δυσκολεύεται στη μετάφραση στα ελληνικά ♦ Καμαρώνει πάντως για τις κρυάδες του ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Ο Κούλης πήγε στην Πρέβεζα, ένας Πρεβεζάνος κέρδισε το τζόκερ και έκρινε σκόπιμο να καμαρώσει ότι είναι... γουρλής. Τι κατάφερε; Να ξαναξεστάνει τη φιλολογία για τη γκαντεμιά του μπαμπά του, για τον οποίο δηλώνει υπερήφανος. Το πιθανότερο είναι ότι ο μπαμπάς Δρακουμέλ θα επανέλαβε τη γνωστή του φράση στον Μανούσο: «Δεν κάνει το παιδί...».

Κ Γραβάτα και μάλιστα κατακόκκινη φόρεσε ο Βίτσας, όταν επισκέφτηκε μια έκθεση πολεμικού υλικού στις ΗΠΑ. Εκεί, βλέπετε, είναι Αμερικά, δεν είναι παίξε γέλασε. Οχι πως υποδηλώνει τίποτα το «με ή χωρίς γραβάτα», αλλά σημειώνουμε τη σημειολογία

Στη μνήμη του Βασίλη Ράπελα, στον ένα χρόνο μετά το θάνατό του, η MB προσέφερε στην «Κόντρα» 50 ευρώ.

του χώρου επί του οποίου φορέθηκε η γραβάτα. Γιατί, όμως, στάλθηκε ο Βίτσας σ' αυτό το τεράστιο παζάρι οπλικών συστημάτων και όχι ο «καθ' ύλην αρμόδιος» υπουργός και πρόεδρος Πάνος; Γιατί οι Τσιπραίοι φοβήθηκαν πως μπορεί να επέστρεφε με καμιά παραγγελία εκατοντάδων εκατομμυρίων παραμάσχαλα (όπως τότε με την ανακατασκευή των άχρηστων αεροπλάνων), οπότε σκέφτηκαν να στείλουν τον Βίτσα γραβατοφορεμένο και με εντολή «βλέπεις, ακούς, χαμογελάς, αλλά δεν αγοράζεις».

Κ Εκτός από την παρουσία του σε διάφορες φιέστες του πατριαρχείου και το ρόλο ακόλουθου του Βαρθολομαίου, που με τόση χάρη και φινέτσα παίζει, ο συριζαίος υφυπουργός Αμανατίδης κάνει και άλλα σημαντικά πράγματα. Και επειδή είναι λάτρης της διαφάνειας, φροντίζει για τα πάντα να εκδίδει ένα δελτίο τύπου. Για παράδειγμα πριν από κάνα δεκαήμερο, μας ενημέρωσε ότι επισκέφτηκε τη Μεταφραστική Υπηρεσία του ΥΠΕΞ και «σε συνεργασία με τη Διεύθυνσή της δρομολογήθηκαν άμεσα», η επικαιροποίη-

ση των στοιχείων τηλεφωνικής επικοινωνίας με τους πολίτες, η προσθήκη μιας ακόμη γραμμής για την εξυπηρέτηση των πολιτών και η επίσπευση της αναβάθμισης του τηλεφωνικού κέντρου. Επειδή θεωρούμε πολύ σημαντική την παρέμβαση του υφυπουργού, θα θέλαμε να ρωτήσουμε, αυτή η επικαιροποίηση των τηλεφωνικών αριθμών τι ακριβώς είναι; Διότι το δελτίο τύπου παραθέτει απλώς κάποιους τηλεφωνικούς αριθμούς, τους οποίους

ήδη διέθετε η Μεταφραστική Υπηρεσία.

Κ Μεγάλο πράγμα να βρίσκεισαι ξαφνικά στα αζητήτα του ΥΠΕΞ, από εκεί που ήσουν στο κέντρο της δημοσιότητας ως αναπληρωτής στο Οικονομικών. Τι να κάνει κι ο Μάρδας, έστυψε το μυαλό του και βρήκε το «ελληνικό θερινό Νταβός». Παπάρ-ξεπαπάρ, αυτός κέρδισε τις λίγες μέρες δημοσιότητας που δικαιούνταν. Βοηθάει και ο Αλαφούζος όσο μπορεί...

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Οι φωνές που ακούγονται σήμερα από την Αντιπολίτευση στη Βουλή και στα τηλεοπτικά κανάλια ότι δεν θα ψηφίσουν τον νόμο των προαπαιτούμενων, γιατί φέρνει φόρους ή μειώνει συντάξεις, κρύβουν λογικές αντιφάσεις και υποκρισία. Τι θα έφερνε το μνημόνιο που ψηφίσαμε και ψηφίσουμε; Δεν το ξέραμε τι φέρνει; (...) Τι θα πάθει ένας δημόσιος υπάλληλος αν δουλέψει τρία ή πέντε χρόνια για το δημόσιο και προσφέρει υπηρεσίες αμειβόμενος με ένα μισθό; (...) Ας σκεφτούμε τον άνεργο οικοδόμο ας σκεφτούμε, λοιπόν, τον σιδερά, τον καλτουπατζή, τον κτίστη που είναι άνεργος...

Γιώργος Δημαράς (Οικολόγοι Πράσινοι)

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

24/10: Ημέρα αποτίμησης γυναικείας εργασίας, Ηνωμένων Εθνών, κατά της παχυσαρκίας, ακτών, για αφοπλισμό, πληροφόρησης για ανάπτυξη, Ζάμπια: Ημέρα ανεξαρτησίας (1964) 24/10/1968: Βόμβες (ΔΕ) σε εισόδους Νομικής και Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων 24/10/1978: Βόμβες σε έκθεση AEG και στο μηχανοκίνητο χωροφυλάκης (Θεσσαλονίκη) 24/10/2001: Ο αστυφύλακας Γ. Τυλιανάκης σκοτώνει τον 21χρονο Roma Μαρίνο Χριστόπουλο 24/10/2002: Ο ανθυπαστυνόμος Θεωδωρής Κατσάς σκοτώνει τον 23χρονο Αναστάσιο Λυμούρα 25/10: Ημέρα ζυμαρικών, Καζακστάν: Ημέρα ανεξαρτησίας (1990) 25/10/1972: Τελευταία εκτέλεση θανατοποινίτη στην Ελλάδα 25/10/1983: Απόβαση Αμερικανών στη Γρενάδα 26/10: Ημέρα τεχνών δρόμου και ελεύθερης έκφρασης στον δημόσιο χώρο, Αυστρία: Εθνική

γιορτή, Μπενίν, Ρουάντα: Ημέρα ενόπλων δυνάμεων, Νότιο Βιετνάμ: Ημέρα συντάγματος-δημοκρατίας (1955, 1956), Ελβετία: Ημέρα σημαίας 26/10/1879: Γέννηση Λέον Τρότσκι 26/10/1912: Απελευθέρωση Θεσσαλονίκης 27/10: Ημέρα εργοθεραπείας, οπτικοακουστικής κληρονομιάς, Ελλάδα: Γιορτή σημαίας, Κούβα: Ημέρα ανακάλυψης (1492) 27/10/1969: Εκρηκτικός μηχανισμός στην είσοδο γραφείων «Κόμματος 4ης Αυγούστου» 28/10: Ημέρα δωρεάς οργάνων σώματος και μεταμοσχεύσεων, κινούμενου σχεδίου, Ελλάδα: Εθνική γιορτή 28/10/1970: Βόμβα (ΕΜΑ) σε φρεάτιο πλατείας Μητροπόλεως, σε δοξολογία παρουσία αντιβασιλέα Ζωιτάκη και άλλων επισήμων 28/10/1975: Θούριοι ΕΑΜ-ΕΛΑΣ στην ΕΡΤ στη γιορτή του «όχι», διατάσσονται ανακρίσεις 29/10: Ημέρα διδύμων, κατά ψωρί-

ασης, κατά εγκεφαλικών επεισοδίων, Κύπρος: Ημέρα αγνοουμένων, Τουρκία: Ημέρα δημοκρατίας 29/10/1918: Ίδρυση ΓΣΕΕ από 44 εργατικές οργανώσεις που εκπροσωπούν 50.000 εργάτες απ' όλη τη χώρα 29/10/2004: Δύο κλούβες ΜΑΤ και βαν της ΕΛΑΣ γλίστρωσαν από λάθος σε ενέργεια Επαναστατικού Αγώνα 30/10: Ημέρα ορθοπεδικών νοσοκόμων 30/10/1944: Απελευθέρωση Θεσσαλονίκης από ναζί 30/10/1945: Ένας νεκρός και δέκα τραυματίες στη συγκέντρωση πρώτης επετείου απελευθέρωσης Θεσσαλονίκης (χιτύπημα από οπαδούς της δεξιάς) 30/10/1980: Βόμβα καταστρέφει υποσταθμό διανομής ηλεκτρικού ρεύματος (ΕΛΑ).

Με την τακτική του χότζα οι γερμανοί ιμπεριαλιστές

Έχουμε και άλλη φορά αναφερθεί στην τακτική που ακολουθεί η γερμανική διπλωματία στο εσωτερικό της Ευρωζώνης και της Ευρωζώνης. Όταν θέλει να πετύχει ένα στόχο, ρίχνει στο τραπέζι προτάσεις που ακούγονται εξωφρενικές στους εταίρους. Όταν μια άλλη ιμπεριαλιστική δύναμη διεκδικεί κάτι, τότε η γερμανική πλευρά στηλώνει τα πόδια και για ένα χρονικό διάστημα δεν μπαίνει καν σε συζήτηση. Όταν φτάνει η ώρα της τελικής διαπραγμάτευσης, οι άλλοι έχουν ήδη κάνει πίσω από μια σειρά θέσεις τους και η γερμανική κυβέρνηση έχει όλη την άνεση να υποχωρήσει και να σταματήσει σ' αυτά που εξαρχής ήθελε να κερδίσει. Φυσικά, αυτή η τακτική δεν είναι άγνωστη στους «εταίρους». Είναι όμως αναγκασμένοι να την ανέχονται, γιατί τους επιβάλλεται όχι διά της πειθούς, αλλά με την οικονομική κυρίως δύναμη που διαθέτει ο γερμανικός ιμπεριαλισμός.

Κάπως έτσι δεν χειρίστηκαν οι Γερμανοί τη διαπραγμάτευση με τους Τσιπραίους; Όταν συγκλήθηκε η τελική σύνοδος κορυφής, στην οποία οι Ολάντ και Ρέντσι (κυρίως ο πρώτος) εμφανίζονταν ως σύμμαχοι της ελληνικής πλευράς και η Γαλλία είχε στείλει ειδικούς για να συντάξουν το πρόπλασμα του τρίτου Μνημονίου που κατέθεσε ο Τσίπρας, ο Σόιμπλε «τίναξε στον αέρα» το Eurogroup, αρνούμενος να συμφωνήσει σε ενιαία απόφαση. Το αποτέλεσμα ήταν το Eurosummit να ξεκινήσει έχοντας στην ατζέντα του μια απόφαση του Eurogroup με δύο εναλλακτικές, η μία εκ των οποίων ήταν το Grexit. Ο Τσίπρας (και κυρίως ο Ολάντ που τον ψιλοστήριζε) βρέθηκε να χάνει με γκολ από τα αποδυτήρια, η Μέρκελ πέρασε ό,τι ήθελε να περάσει και έκτοτε οι Γερμανοί έγιναν... οι καλύτεροι φίλοι μας. Η Μέρκελ στήριξε τον Τσίπρα προεκλογικά και ο Σόιμπλε βάζει πάγο σε όποιον τολμά να ασκήσει κριτική στην ελληνική κυβέρνηση για καθυστερήσεις.

Όταν πριν την τελευταία σύνοδο κορυφής της ΕΕ για το προσφυγικό υπήρξε ένα μπαράζ δηλώσεων γερμανών επισήμων (κυρίως του εκπροσώπου της καγκελαρίας Ζάιμπερτ), αλλά και του Γιούνκερ για ανάγκη φύλαξης του Αιγαίου με κοινές περιπολίες Ελλάδας και Τουρκίας, ήταν για μας φανερό πως οι Γερμανοί αλλού αποβλέπουν. Πέταξαν στο τραπέζι αυτό που ήξεραν ότι δεν μπορεί να γίνει, έβαλαν μπροστά στην ελληνική κυβέρ-

νηση έναν κατασκευασμένο «εχθρό», για να περάσουν άνετα και χωρίς ελληνικές ενστάσεις την πρότασή τους για χρηματοδότηση της Τουρκίας ώστε να συγκρατήσει στο έδαφός της τις προσφυγικές ροές.

Η ελληνική κυβέρνηση, πανικόβλητη, επικεντρώθηκε στο να αποτρέψει απόφαση για κοινές περιπολίες με την Τουρκία. Ακόμα και την παραμονή της συνόδου κορυφής, όμως, ο Ζάιμπερτ εξέφραζε την... απορία του πώς είναι δυνατόν δυο χώρες που ανήκουν στο ΝΑΤΟ (Ελλάδα και Τουρκία) να μην μπορούν να συνεργαστούν για την καταπολέμηση του δικτύου των δουλεμπόρων στο Αιγαίο! «Δεν είναι αποδεκτό η οδός μεταξύ της τουρκικής ακτής και των ελληνικών νησιών, άρα μεταξύ δύο εταίρων του ΝΑΤΟ, αυτή τη στιγμή να ελέγχεται από διακινητές», επανήλθε μιλώντας στο γερμανικό κοινοβούλιο η Μέρκελ, λίγο πριν αναχωρήσει για τη σύνοδο κορυφής στις Βρυξέλλες.

Ο Τσίπρας πήρε το μήνυμα και δεν έβγαλε «κιχ» όταν η σύνοδος κορυφής αποφάσισε να εξαπλάσιάζει το ποσό που θα δοθεί στην Τουρκία σε σχέση με την πρόταση της Κομισιόν (3 δισ. ευρώ, έναντι 500 εκατ. ευρώ) και να χαλαρώσει τις διαδικασίες για την έκδοση βίζας στους τούρκους πολίτες

από τις χώρες της Σένγκεν! Έτσι και δοκίμαζε να πάει κόντρα στη γερμανική στρατηγική, θα βρισκόταν αντιμέτωπος με την «εναλλακτική» πρόταση της Μέρκελ: τότε να συνεργαστείτε με την Τουρκία και να φυλάξετε από κοινού το Αιγαίο. Με την απόφαση της συνόδου κορυφής στο χαρτοφύλακά της, η Μέρκελ πήγε στην Τουρκία, όπου την «πούλησε» ακριβά στον Ερντογάν, ο οποίος δε βρίσκεται στα καλύτερά του και έχει ανάγκη προεκλογικά τη στήριξη του γερμανικού ιμπεριαλισμού.

Τα υπόλοιπα που ακούστηκαν και γράφτηκαν στην Ελλάδα είναι η συνήθης εθνικο-στο-λαϊκιστική προπαγάνδα. Ο Τσίπρας μίλησε για αποφάσεις που είναι «σε σωστή κατεύθυνση», ενώ «πηγές του Μαξίμου» ανέλαβαν να διευκρινίσουν πως η κυβέρνηση πέτυχε όλες οι αναφορές στα κοινά σύνορα της Ευρώπης να συμπληρωθούν από αναφορές στη συναίνεση και τη συγκατάθεση των ενδιαφερομένων χωρών σε οποιαδήποτε πρωτοβουλία. Ο Τσίπρας είπε ακόμη ότι η συμφωνία πρέπει να υλοποιηθεί με όρους αλληλεγγύης και βοήθειας στην Τουρκία από την πλευρά της ΕΕ, αλλά χωρίς υποχωρήσεις σε κρίσιμα ζητήματα. «Η ενταξιακή διαδικασία έχει κάποιες αρχές. Αυτές οι αρχές και οι όροι πρέπει να τηρηθούν στο

ακέραιο» συμπλήρωσε, λες και υπάρχει κανένας στην ΕΕ που να ενδιαφέρεται για την ενταξιακή διαδικασία της Τουρκίας και να θέτει ζήτημα επιτάχυνσής της. Η Μέρκελ πήρε ό,τι είχε σχεδιάσει να πάρει, πήγε στην Τουρκία να κάνει τη διαπραγμάτευση για λογαριασμό της Γερμανίας και άφησε τον Τσίπρα να προσπαθεί να πείσει το ελληνικό «ακροατήριο» ότι... έφραξε το δρόμο στην ενταξιακή πορεία της Τουρκίας.

Δεν απέφυγαν και τη γελοιότητα οι Τσιπραίοι, εκφράζοντας ικανοποίηση για τη δήλωση Σουλτς ότι οι χώρες πρώτης υποδοχής θα πρέπει να στηριχτούν με χαλάρωση των δημοσιονομικών κανόνων. Ποιος είναι ο Σουλτς; Ο αρμόδιος του γερμανικού ιμπεριαλισμού για να εκφωνεί παπάρες και να χτυπάει φιλικά στην πλάτη τον κάθε Τσίπρα, όταν αυτός φέρεται σαν καλό παιδί (όταν κάνει καμιά «ζωηράδα», τότε ο Σουλτς εξαπολύει μύδρους, χωρίς καμιά διπλωματική αβρότητα, χωρίς καν την αυτοσυγκράτηση που επιβάλλει ο θεσμικός του ρόλος ως προέδρου του Ευρωκοινοβουλίου). Το... πρακτικό αντίκρισμα της δήλωσης Σουλτς περί χαλάρωσης των δημοσιονομικών κανόνων το βλέπουμε στα πακέτα των μέτρων που ψηφίζονται και θα εξακολουθήσουν να ψηφίζονται το ένα μετά το άλλο.

Ποιο ηθικό πλεονέκτημα;

Δεν έχουμε καμιά αμφιβολία ότι το μέγαρο Μαξίμου θα αποσπαθήσει να κουκουλώσει την υπόθεση του «λειψού» πόθεν έσχες του υπουργού Σταθάκη. Δεν είναι λεπτομέρεια να «ξεχνάς» να δηλώσεις 1 εκατ. ευρώ. Δεν πρόκειται για πενταροδεκάρες. Ο ίδιος ο τρόπος με τον οποίο αντέδρασε ο Σταθάκης αποκαλύπτει πανικό ίδιον μ' αυτόν που αντέδρασε ο Φλαμπουράρης, όταν προεκλογικά αποκαλύφθηκε η ιστορία με την κατασκευαστική-εργολαβική εταιρία του. Όπως όλοι θυμόμαστε, ο Φλαμπουράρης αρχικά είχε δηλώσει ότι δεν απαγορεύεται να έχει μετοχές ένας υπουργός. Μετά, όταν στο Μαξίμου αντιλήφθηκαν ότι διέπραξε γκάφα, σκαρφίστηκαν την ιστορία με τη μεταβίβαση των μετοχών στις 26 Γενάρη, που πιστοποιήθηκε όχι με κάποια συμβολαιογραφική πράξη, αλλά μ' ένα απλό ιδιωτικό συμφωνητικό, το οποίο εμφανίστηκε να επικυρώθηκε (χωρίς να χρειάζεται επικύρωση) για το γνήσιο της υπογραφής από έναν συριζαίο μπατσοσυνδικαλιστή στο αρχηγείο της ΕΛΑΣ και όχι σε κάποιο αστυνομικό τμήμα ή ΚΕΠ, όπου θα πήγαινε όποιος ήθελε μια επικύρωση στα γρήγορα.

Ο Σταθάκης σιωπούσε για μια ολόκληρη εβδομάδα, ενώ βοούσε ο τόπος και όλοι υποψιάζονταν ότι ο δεύτερος «προβληματικός» υπουργός είναι αυτός. Όταν κάποια στιγμή τον ρώτησαν ευθέως αν είναι αυτός, απάντησε: «Δεν μπορώ να προβώ σε καμία δήλωση με βάση το νόμο, πριν ολοκληρώσει η βουλή τον έλεγχό της. Κάντε υπομονή, θα φανεί σε μία εβδομάδα». Στη συνέχεια, όμως, ξέχασε αυτό το... κώλυμα, παραδέχτηκε ότι είναι αυτός και παρουσίασε μια εκδοχή που δεν αντέχει σε κριτική. Έκανε, είπε, μια... πρώτη και ατελή δήλωση για το 2012, αλλά τα επόμενα χρόνια έκανε κανονική δήλωση και μετά έκανε και μια συμπληρωματική δήλωση για το 2012, με καθυστέρηση τριών χρόνων!

Αφού είναι γνωστό ότι είναι ζάμπλουτος (είναι γόνος μιας μεγαλοαστικής οικογένειας που δραστηριοποιείται στον τομέα της αλιείας), γιατί έκρυψε το εκατομμύριο; Πληροφορίες λένε ότι το είχε δανείσει σε συγγενικό του πρόσωπο για να κάνει κάποια επένδυση, η οποία δεν έγινε και το συγγενικό του πρόσωπο του επέστρεψε το ποσό. Έτσι και επικαλεστεί μια τέτοια δικαιολογία, τα πράγματα θα είναι ακόμα χειρότερα γι' αυτόν. Γιατί όλοι θα αντιληφθούμε ότι πήγε να κάνει μπίζνες «μαύρα». Κι αν ισχυριστεί ότι δάνεισε το ποσό άτοκα, τότε θα έπρεπε να το δηλώσει στο πόθεν έσχες, γιατί το ποσό εξακολουθούσε να του ανήκει και απλώς βρισκόταν «εις χείρας τρίτου».

Σε κάθε περίπτωση, καλά θα κάνουν οι συριζαίοι να μην επικαλούνται το «ηθικό πλεονέκτημα». Αν ήταν άλλη κυβέρνηση, ο Τσίπρας και η παρέα του θα είχαν ανεβεί στα κεραμίδα και θα ζητούσαν την άμεση αποπομπή των δύο υπουργών, κατηγορώντας τον πρωθυπουργό ότι τους καλύπτει. Όταν όμως έχεις να κάνεις με τον «εξ απορρήτων» του πρωθυπουργού (Φλαμπουράρης) και με ένα από τα πιο δεξιά στοιχεία μέσα στον ΣΥΡΙΖΑ (Σταθάκης), τότε δεν έχεις την... πολυτέλεια να τους διώξεις. Τους κρατάς και «λουζέσαι» το πολιτικό κόστος μαζί τους. Κάπως έτσι δεν την πάτησε και ο Καραμανλής με τον Βουλγαράκη;

Σαμαράς VS Ντόρα sequel

Τώρα η Μπακογιάννη έχει έναν παραπάνω λόγο να δουλέψει για τη νίκη του Μείμαρκα στις προεδρικές εκλογές της ΝΔ. Ο Σαμαράς είν' αυτός που της έκοψε το δρόμο προς την αντιπροεδρία του ΕΛΚ. Αυτό τουλάχιστον υποστηρίζουν οι άνθρωποί της, επικαλούμενοι και πληροφορίες από τους γερμανούς Χριστιανοδημοκράτες, που υποστηρίζουν πως ο Σαμαράς διεμήνυσε ότι τυχόν εκλογή της Μπακογιάννη στην αντιπροεδρία του ΕΛΚ θα μπορούσε να εκληφθεί ως πριμοδότηση του Μείμαρκα.

Οι σαμαρικοί σκίζουν τα ρούχα τους ότι δεν έκαναν τίποτα τέτοιο και πως το ναυάγιο της υποψηφιότητας Μπακογιάννη οφείλεται σε ερασιτεχνικές κινήσεις της ίδιας και του Μείμαρκα. Περιττεύει να πούμε πως αν τους περνούσε από το χέρι θα έκαναν τα πάντα για να σαμποτάρουν την υποψηφιότητα Μπακογιάννη. Και σίγουρα το έκαναν, χωρίς να μπορούμε και να πούμε πως η δική τους παρέμβαση χάλασε τη δουλειά.

Ενδεχομένως στους ευρωπαίους συντηρητικούς να μέτρησε καθοριστικά το γεγονός ότι η ΝΔ αυτή τη στιγμή δεν είναι κόμμα εξουσίας, ούτε ανερχόμενη δύναμη, όπως ήταν την περίοδο 1999-2002 που ο Καραμανλής είχε πάρει θέση αντιπροέδρου του ΕΛΚ. Ασφαλώς ρόλο έπαιξε και το παρασκήνιο. Εκ των πραγμάτων αποδείχτηκε πως ο Μείμαρκα δεν πρόλαβε να κάνει «λόμπινγκ» στα ηγετικά κλιμάκια του ΕΛΚ, ενώ το προσωπικό «λόμπινγκ» της Μπακογιάννη δεν ήταν αρκετό. Έτσι, προκειμένου ν' αποφύγουν μια ξεφτίλα, Μπακογιάννη και Μείμαρκα συναποφάσισαν να μην καταθέσουν την υποψηφιότητα της πρώτης.

Πλέον, η Μπακογιάννη είναι αναγκασμένη να περιοριστεί στην εσωτερική πολιτική σκηνή και προκειμένου να κατοχυρώσει τη δική της παρουσία στη ΝΔ, αλλά και να προετοιμάσει τα πράγματα για μια μελλοντική εκτίναξη του γιου της στην ηγεσία, πρέπει να συνεργαστεί στενά με τον Μείμαρκα και να αποτρέψει νίκη του Τζιτζικώστα και του αδερφού της (ο Μπουμπούκος δεν μετράει).

Και ο Πάκης στο κόλπο

Πόσο συνηθισμένο είναι ο πρόεδρος της Δημοκρατίας να δέχεται έναν περιφερειάρχη για να τον ενημερώσει για τα προβλήματα της περιφέρειας που διοικεί; Καθόλου συνηθισμένο, όμως όταν ο περιφερειάρχης είναι ο γιος της Ντόρας, που η μαμά τον προετοιμάζει για να καταφέρει μετά από μερικά χρόνια αυτό που δεν κατάφερε η ίδια (να γίνει αρχηγός της ΝΔ και πρωθυπουργός), τότε γίνεται εξαίρεση. Αλλωστε, ο πρόεδρος Πάκης είναι σάρκα από τη σάρκα της Δεξιάς, караμανλικός μέχρι το μεδούλι, οπότε έχει τους δικούς του λόγους να τιμήσει τη συμμαχία караμανλικών-Ντόρας για την ανάδειξη του Βαγγέλα στην προεδρία της Δημοκρατίας (με στόχο από πλευράς Ντόρας να ζεστάνει την καρέκλα για το γόκο της).

Όλα σχεδιάστηκαν στην εντέλεια. Όπως ακριβώς ένας πρόεδρος ποδοσφαιρικής ομάδας σχεδιάζει τις δημόσιες εμφανίσεις του με παίκτες και προπονητές, για να πείσει τους οπαδούς ότι ετοιμάζει τη μεγάλη ομάδα.

Μπορεί οι παίκτες να είναι «πατά» και ο προπονητής «λούζερ», όμως οι οπαδοί πείθονται για το αντίθετο και αποθεώνουν τον πρόεδρο. Μέχρι ν' αποκαλυφθεί η αλήθεια, αυτοί έχουν εξαντλήσει τα «διαρκεία» και ο πρόεδρος έχει γεμίσει τα ταμεία.

Ο φέρελπις περιφερειάρχης με το «βαρύ» όνομα εμφανίστηκε αγραβάτως, όπως πρέπει να εμφανίζεται κάποιος που προορίζεται για το ρόλο του αντι-Τσίπρα (μετά από τέσσερα χρόνια ο Τσίπρας θα είναι ξεπουπουλιασμένος, ενώ ο γιος

της Ντόρας φρέσκος σαν τη φράπα). Ο πρόεδρος Πάκης τον υποδέχτηκε με πατρική στοργή και εξήρε το ρόλο του, τονίζοντας ότι είναι άνθρωπος της αυτοδιοίκησης που «έχει διανύσει την ιεραρχία της όπως αρμόζει για να γνωρίζει τα προβλήματά της και **παραμένει σταθερός στο να την υπηρετεί**, σύμφωνα με την εντολή που του έδωσε ο κόσμος που τον ψήφισε». Οχι σαν τον Τζιτζικώστα, που θέλει να παρατήσει την περιφέρεια για να γίνει αρχηγός, χωρίς να μπορεί να γίνει βουλευτής.

Προσφυγική κρίση

Η ΕΕ στρώνει το δρόμο για μαζικές απελάσεις!

Ενώ η τραγωδία των προσφύγων συνεχίζεται και τα μεταναστευτικά κύματα κατακλύζουν την Ευρώπη, ενώ οι νεκροί στο Αιγαίο ξεπερνούν τους 3.100 (σύμφωνα με τα στοιχεία της Υπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ), η Ευρωπαϊκή Ένωση δηλώνει ότι έχει επιτελέσει το «καθήκον» της και πλέον επικεντρώνεται στο πώς θα εφαρμόσει τις αποφάσεις που κατά καιρούς έχουν παρθεί από τα διάφορα όργανά της. Αποφάσεις που χαιρέτιζε και ο Τσίπρας κατά την έξοδό του από τη Σύνοδο Κορυφής της Πέμπτης 15 Οκτώβρη, τονίζοντας ότι είναι «προς τη σωστή κατεύθυνση».

Ποιες ήταν αυτές οι αποφάσεις και σε ποια κατεύθυνση κινείται πλέον η ΕΕ στο προσφυγικό; Ας δούμε τα γεγονότα.

Η ξενοφοβία «επιστρέφει»

Όσοι είδαν τη φράου Μέρκελ να προσέρχεται στη σύνοδο κορυφής διαπίστωσαν σίγουρα την αλλαγή στάσης στον τρόπο παρουσίασης της «ευρωπαϊκής αντίληψης». Μιλάμε για τρόπο παρουσίασης, γιατί στην πραγματικότητα καμία αλλαγή στάσης δεν υπήρξε. Απλά η Μέρκελ (πιεζόμενη και από το εσωτερικό) αποφάσισε να πετάξει το προσωπίο της «μητέρας» των μεταναστών και να φορέσει αυτό της αποφασισμένης οικονομίας που θέλει να βάλει «τάξη στο χάος». Ήθελε να πείσει, λοιπόν, ότι όλες οι χώρες της ΕΕ θα πρέπει να είναι έτοιμες να στείλουν προσωπικό για την υπεράσπιση των εξωτερικών της συνόρων από τους νέους «εισβολείς» (<http://www.bbc.com/news/world-europe-34535933>).

Είχαν προηγηθεί οι γερμανοί μπάτσοι που ζήτησαν να υψωθεί φράκτης (!) στα σύνορα της Γερμανίας με την Αυστρία, με τον πρόεδρο της Ένωσης Γερμανών Αστυνομικών, Ράινερ Βεντ, να δηλώνει στην εφημερίδα Welt am Sonntag ότι η εσωτερική τάξη κινδυνεύει, γι' αυτό και η δημιουργία ενός φράκτη στα γερμανικά σύνορα, που θα προκαλέσει «αλυσιδωτές αντιδράσεις» με τη δημιουργία παρόμοιου φράκτη και από την Αυστρία (στα σύνορα με τη Σλοβενία), είναι ακριβώς αυτό που χρειάζεται η Γερμανία! Η δε Σλοβενία είχε ζητήσει από την ΕΕ να στείλει περισσότερους μπάτσους στα σύνορα με την Κροατία για να αντιμετωπίσουν τους χιλιάδες μετανάστες που κοιμόντουσαν σε κουβέρτες στο έδαφος!

Τα ωραία λογάκια του Γιούνκερ για τους κυνηγημένους πρόσφυγες, που «δεν υπάρχει φράκτης που να μην σκαρφαλώσουν για να γλυτώσουν από τη μανία των τζιχαντιστών», ξεχάστηκαν. Ακόμα και οι σύριοι πρόσφυγες θα πρέπει να σταματήσουν να έρχονται στην ΕΕ. Η φιλεύσπλαχη Ευρώπη δε δέχεται περισσότερο από το 4% αυτών που έχουν ήδη μεταναστεύσει!

Οι αποφάσεις

Ποιες ήταν οι αποφάσεις της συνόδου κορυφής, που σύμφωνα με τον Τσίπρα ήταν «στη σωστή κατεύθυνση»; Σύμφωνα με το κείμενο των συμπερα-

σμάτων της συνόδου (στα ελληνικά: <http://www.consilium.europa.eu/el/press/press-releases/2015/10/16-euco-conclusions/>), οι βασικοί άξονες των αποφάσεων που πάρθηκαν είναι:

1. Συνεργασία με τρίτες χώρες για έλεγχο των μεταναστευτικών ροών. Στο πλαίσιο αυτό, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο χαιρέτισε την πρόσφατη απόφαση συνεργασίας με την Τουρκία (θα αναφερθούμε παρακάτω σ' αυτή) και επικέντρωσε την προσοχή στον έλεγχο των μεταναστευτικών ροών στο διάδρομο Ανατολικής Μεσογείου - Δυτικών Βαλκανίων καθώς και στη συνεργασία με τις χώρες της Βόρειας Αφρικής για την αποτελεσματική επιστροφή (απέλαση) των μεταναστών στις χώρες προέλευσής τους.

2. Ενδυνάμωση της προστασίας των εξωτερικών συνόρων της ΕΕ βασιζόμενη στους άξονες της συνθήκης του Σένγκεν. Σ' αυτό το πλαίσιο, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο υποστήριξε την ανάγκη περαιτέρω προσπάθειών για τη θέσπιση ενός συστήματος ελέγχου των συνόρων μέσω της ενίσχυσης της συνοριακής αστυνομίας (FRONTEx) και δυνάμεων ταχείας επέμβασης. Το Συμβούλιο χαιρέτισε την πρόθεση της Κομισιόν για την άμεση παρουσίαση πακέτου μέτρων για τη βελτίωση του ελέγχου των εξωτερικών συνόρων της ΕΕ.

3. Διερεύνηση της δυνατότητας των περιοχών που δέχονται τους μετανάστες να τους παράσχουν πρόσβαση στην εκπαίδευση και τις θέσεις εργασίας μέχρι να καταστεί δυνατή η επιστροφή στη χώρα καταγωγής τους.

Απάντηση στις προσφυγικές ροές προς την Ευρώπη και εξασφάλιση της πραγματοποιήσιμης απελάσεως. Ταυτόχρονα με τη δημιουργία περισσότερων κέντρων υποδοχής (hotspots) στα οποία θα γίνεται πλή-

ρης καταγραφή, δακτυλοσκόπηση και παραλαβή των αιτήσεων διεθνούς προστασίας από τους πρόσφυγες, το Συμβούλιο δεσμεύτηκε να αναθεωρήσει το ρόλο της FRONTEX με τη δημιουργία ειδικού γραφείου απελάσεων μέχρι τα τέλη του χρόνου και τη δυνατότητα μαζικών απελάσεων με δική της πρωτοβουλία!

Ποιος μπορεί να αμφιβάλλει πλέον ότι η «σωστή κατεύθυνση» είναι αυτή της υπεράσπισης των εξωτερικών συνόρων της ΕΕ από τους «εισβολείς»; Και τι θέλατε να γίνει, θα ρωτήσουν όσοι αβίαστα καταπίνουν την κυρίαρχη προπαγάνδα. Η ερώτηση θα μπορούσε να αντιστραφεί. Έχει η ΕΕ πλούτο για να στεγάσει και να θρέψει αυτούς τους ανθρώπους που δεν ξεπερνούν το 0.5% του πληθυσμού της, μέχρι να είναι ικανοί για να εργαστούν; Προφανώς και έχει, αλλά επίσης προφανώς δε θέλει στα πόδια της «περίσσεια» ανθρώπων που μπορεί να της προκαλέσουν πρόβλημα στο εσωτερικό, αν αποφασίσουν να αντισταθούν στη ληστική τους εκμετάλλευση από τους καπιταλιστές.

Η νομοθετική πρόταση της Κομισιόν

Ενα ακόμα στοιχείο που πρέπει να έχουμε υπόψη μας είναι η νομοθετική πρόταση (COM) της Κομισιόν, που έγινε μία μέρα πριν από την τελευταία σύνοδο κορυφής του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Η πρόταση αυτή, που δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της (<https://ec.europa.eu/transparency/regdoc/index.cfm?fuseaction=list&n=10&adv=0&cotelid=1&year=2015&number=510&version=F&dateFrom=&dateTo=&servicelid=&documentType=EXACT&sortBy=NUMBER&sortOrder=DESC>), αφού υπογραμμίζει ότι στο πρώτο εννιάμηνο αυτού του χρόνου

πάνω από 710 χιλιάδες πρόσφυγες και μετανάστες έχουν φτάσει στην Ευρώπη, επισημαίνοντας ότι αυτή η τάση **αναμένεται να συνεχιστεί**, προοπτική που αποτελεί **δοκιμασία** για την ΕΕ, θέτει τρεις άξονες πάνω στους οποίους θεωρεί ότι θα πρέπει να κινηθεί η ευρωπαϊκή πολιτική: 1. Επιχειρησιακά μέτρα, 2. Οικονομική στήριξη και 3. Εφαρμογή της ευρωπαϊκής νομοθεσίας.

Τα επιχειρησιακά μέτρα, εκτός από την αποφασισμένη μεταφορά σε διάφορες χώρες της ΕΕ μόλις 160 χιλιάδων προσφύγων (αυτών που «χρησιμοποιούν διεθνούς προστασίας») **μέσα στα επόμενα δύο χρόνια** από την Ελλάδα και την Ιταλία και τη μεταγκατάσταση άλλων 20 χιλιάδων από τρίτες χώρες στις χώρες της ΕΕ, περιλαμβάνουν και ένα σημείο «κλειδί». Είναι η εξασφάλιση ώστε «αυτοί που δεν έχουν δικαίωμα διεθνούς προστασίας να **επιστρέφουν** αποτελεσματικά». Η Κομισιόν κρούει τον κώδωνα του κινδύνου υποστηρίζοντας ότι «**επί του παρόντος, έχουν εφαρμοστεί πολύ λίγες αποφάσεις επιστροφής στην πράξη και τα λαθραία δίκτυα το εκμεταλλεύονται αυτό για να προσελκύσουν μετανάστες που δεν χρήζουν διεθνούς προστασίας**». Γι' αυτό και καταλήγει στο συμπέρασμα ότι «όσο πιο αποτελεσματικό γίνει το σύστημα επιστροφών τόσο μικρότερη θα είναι η πιθανότητα οι λαθρέμποροι να μπορούν να πείσουν τους ανθρώπους ότι μπορούν να «αποφύγουν το δίκτυ» αν διαπιστωθεί ότι δεν χρήζουν διεθνούς προστασίας».

Ποιο είναι αυτό το σύστημα επιστροφών; Ας δούμε τι προβλέπουν για τη χώρα μας.

Στριμώχνουν την Ελλάδα

Τόσο στο βασικό κείμενο όσο και στο Παράρτημα 2 της νομοθετικής πρότασης της Κομισιόν περιγράφονται η κατάσταση που επικρατεί στην Ελλάδα και οι ενέργειες που έχουν γίνει από το ελληνικό κράτος (<https://ec.europa.eu/transparency/regdoc/rep/1/2015/EN/1-2015-510-EN-F1-1-ANNEX-2.PDF>). Εκεί αναφέρεται ότι η Ελλάδα έχει πέντε «hotspots» όπου συγκεντρώνονται πρόσφυγες και μετανάστες, σε Λέσβο, Χίο, Λέρο, Σάμο και Κω. Η ευρωπαϊκή περιφερειακή ομάδα δράσης (task force) τη χαρακτηρίζουν) έχει έδρα στον Πειραιά και είναι σε πλήρη λειτουργία. Η πρώτη ομάδα υποστήριξης της διαχείρισης της μετανάστευσης της ΕΕ θα εγκατασταθεί στο «hotspot» της Λέσβου. Η συνοριακή αστυνομία Frontex έχει ήδη στείλει 53 ειδικούς και ένα άτομο από το EASO (Γραφείο Υποστήριξης Ευρωπαϊκού Ασύλου) διαμένει μόνιμα στην Ελλάδα για να βοηθήσει στην οργάνωση της ανάπτυξης των «ειδικών» της EASO στην ελληνική επικράτεια.

Η πρόταση της Κομισιόν αναφέρει επίσης ότι η Ελλάδα διαθέτει ήδη επτά κέντρα υποδοχής μεταναστών σε τέσσερις από τις πέντε περιοχές υποδοχής (τα «hotspots» δηλαδή). Τα κέντρα αυτά βρίσκονται στη Λέσβο, τη Σάμο, τη Χίο και τη Λέρο και είναι

ικανά να στεγάσουν περίπου 2.000 ανθρώπους, με την ικανότητά τους να αυξάνεται με την πάροδο του χρόνου. Ο αριθμός αυτός ισοδυναμεί με λιγότερο από το 10% των προσφύγων που βρίσκονται σήμερα στα νησιά του Αιγαίου, σύμφωνα με τα στοιχεία της Υπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ (<https://www.unhcr.gr/nea/artikel/f1775395267efic05a1d6b6306d03aa1/kathos-o-arithmos-ton.html>).

Η Κομισιόν υπογραμμίζει ότι η Ελλάδα χρησιμοποιεί όλο και πιο πολύ το σύστημα Eurodac (δακτυλοσκόπηση) με την μεταφορά μηχανών από τις κεντρικές υπηρεσίες στα ακριτικά νησιά και θεωρεί ότι «η Ελλάδα έχει επί του παρόντος αρκετή ικανότητα κράτησης αυτών που προορίζονται για απέλαση, ώστε να εφαρμόσει **ένα πρόγραμμα αναγκαστικών επιστροφών**» (η έμφαση δική μας!).

Η Κομισιόν επισημαίνει την αδυναμία των κρατών μελών να επιστρέψουν στην Ελλάδα τους μετανάστες που ζήτησαν άσυλο εδώ και αρκετά χρόνια (από το 2010-11). Αυτό έγινε διότι το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων αποφάσισε ότι υπήρξε παραβίαση της ευρωπαϊκής σύμβασης ανθρωπίνων δικαιωμάτων και το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιοσύνης το επιβεβαίωσε ισχυριζόμενο ότι δεν υπάρχει τεκμήριο ότι τα κράτη μέλη σέβονται τα θεμελιακά δικαιώματα των αιτούντων άσυλο, αν τους επιστρέψουν στην Ελλάδα εφαρμόζοντας το σύστημα του Δουβλίνου.

Ομως, η Κομισιόν συμπληρώνει ότι το τελευταίο διάστημα η Ελλάδα έχει λάβει σημαντική βοήθεια, η οποία μεγαλώνει, και έχει σημειωθεί **σημαντική πρόοδος** στη διαχείριση του μεταναστευτικού προβλήματος σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα! Επομένως, πάνω σ' αυτή τη βάση η Κομισιόν θα εξετάσει την κατάσταση στα τέλη Νοέμβρη και αν η πρόοδος συνεχιστεί και αποδώσει, τότε θα συστήσει στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο το Δεκέμβρη του 2015 ή μέχρι το Μάρτη του 2016 να επαναφέρει τις ρυθμίσεις του Δουβλίνου για επιστροφές μεταναστών στην Ελλάδα από τις άλλες χώρες μέλη της ΕΕ! Αυτό κι αν είναι «στη σωστή κατεύθυνση»!

Παράταση στα κλειστά σύνορα!

Την στιγμή που ετοιμάζονται να επαναφέρουν το σύστημα των απελάσεων των μεταναστών από τις υπόλοιπες χώρες της ΕΕ στην Ελλάδα, οι Κομισάριοι προτείνουν την παράταση της «προσωρινής» επιβολής συνοριακών ελέγχων, με τους οποίους ορισμένες χώρες της ΕΕ κατήργησαν στην πράξη την «ελευθερία μετακίνησης» που προβλέπει η συνθήκη του Σένγκεν. Αιτιολόγησαν αυτή τους την απόφαση με τις «ειδικές κρίσιμες συνθήκες» και τις «σοβαρές απειλές στην δημόσια πολιτική ή την εσωτερική ασφάλεια» των κρατών μελών που πήραν αυτά τα μέτρα, δηλαδή της Γερμανίας, της Αυστρίας και της Σλοβενίας.

Η Κομισιόν υποστηρίζει ότι αυτά τα μέτρα δεν μπορεί να είναι κάτι άλλο εκτός από «προσωρινά», μέχρι να

σταθεροποιηθεί η κατάσταση, αλλά αυτό μας καλεί να θυμηθούμε το «ουδέν μονιμότερο του προσωρινού»!

Η συνεργασία με την Τουρκία

Ως επιτέγασμα όλων των παραπάνω έρχεται η προσπάθεια αναβάθμισης της συνεργασίας της ΕΕ με την Τουρκία. Στόχος είναι η ανακοπή του κύματος των προσφύγων και των μεταναστών που εισέρχονται στην ΕΕ μέσω Τουρκίας. Στην ομιλία της στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 7 Οκτώβρη η Μέρκελ είχε υποστηρίξει ότι η Τουρκία θα παίξει ρόλο κλειδί σ' αυτή την κατεύθυνση, αφού σήμερα αποτελεί πύλη «παράνομης μετανάστευσης» (http://www.bundesregierung.de/Content/EN/Reden/2015/2015-10-07-merkel-ep_en.html).

Γ' αυτό και χαρακτήρισε τη συνεργασία με την Τουρκία ζωτικής σημασίας και έσπευσε να επισκεφτεί την Τουρκία, πηγαίνοντας «δώρα» στον Ερντογάν: οικονομική στήριξη, επίσπευση των διαδικασιών για κατάρνηση της βίζας στους Τούρκους που επισκέπτονται την ΕΕ και υποστήριξη για την προώθηση του θέματος της μελλοντικής ένταξης της Τουρκίας στην ΕΕ. Μπορεί η φράση Μέρκελ να μην επισκέφτηκε τα τουρκοσυριακά σύνορα για να δει με τα ίδια της τα μάτια τον φράκτη 11,5 χιλιομέτρων που ήδη έχει κατασκευαστεί για να εμποδίσει την εισροή των προσφύγων (είναι το ένα τρίτο από 36,5 χιλιόμετρα που θα έχει ο φράκτης όταν ολοκληρωθεί το έργο).

Σ' αυτό το πλαίσιο συμφωνήθηκε το σχέδιο δράσης ΕΕ - Τουρκίας (http://ec.europa.eu/priorities/migration/docs/20151016-eu-revised-draft-action-plan_en.pdf) που περιλαμβάνει:

1. Στήριξη των κοινοτήτων «φιλοξενίας» των σύριων προσφύγων στην Τουρκία. Σήμερα στην Τουρκία οι σύριοι πρόσφυγες έχουν φτάσει τα 2,2 εκατομμύρια άτομα και η Τουρκία δηλώνει ότι ήδη έχει ξοδέψει 7 δισ. ευρώ για να αντιμετωπίσει την προσφυγική κρίση. Η ΕΕ υποσχέθηκε αύξηση της οικονομικής βοήθειας γι' αυτό το σκοπό, πέραν των 4,2 δισ. ευρώ που δίνει σήμερα στο Λίβανο, την Ιορδανία και το Ιράκ και στους σύριους εσωτερικούς μετανάστες για να ανακόψει το μεταναστευτικό κύμα προς την Τουρκία και κατ' επέκταση την Ευρώπη. Η Τουρκία προτίθεται να βοηθήσει τους πρόσφυγες να έχουν καλύτερη πρόσβαση στις υπηρεσίες υγείας και τις δημόσιες υπηρεσίες εκπαίδευσης κτλ (εδώ γελάνε!) και να εξασφαλίσει την πλήρη καταγραφή τους.

2. Ενδυνάμωση της συνεργασίας για να παρεμποδιστεί η παράνομη μετανάστευση. Στο πλαίσιο αυτό, η ΕΕ υποσχέθηκε να βοηθήσει στην ισχυροποίηση της τουρκικής ακτοφυλακής, να προωθήσει τη συνεργασία των κρατών μελών της με την Τουρκία για κοινές επιχειρήσεις «εξάρθρωσης» των δικτύων της «λαθρομετανάστευσης», να κάνει πιο στενή τη συνεργασία μεταξύ της FRONTEX και των τουρκικών αρχών, να αυξήσει την οικονομική βοήθεια για να βοηθήσει την Τουρκία να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις ενδεχόμενης κατάρνησης της βίζας. Από τη μεριά της η Τουρκία υποσχέθηκε κι αυτή να ενισχύσει την ακτοφυλακή της και να συνεργαστεί με άλλα κράτη της ΕΕ και ιδίως με τη Βουλγαρία και την Ελλάδα για την καταστολή της παράνομης μετανάστευσης, καθώς και να επιταχύνει τις διαδικασίες για την αποδοχή των μεταναστών που κρίθηκαν ως «μη χρήζοντες διεθνούς προστασίας» και κοινώς θα παίρνουν πόδι από την ΕΕ. Υποσχέθηκε επίσης ενίσχυση της ανταλλαγής πληροφοριών με τις χώρες της ΕΕ και της συνεργασίας με τη FRONTEX και τη Europol.

Ολη η πολιτική της ΕΕ επικεντρώνεται πλέον σ' αυτό το σκοπό. Στην ανακοπή των μεταναστευτικών ρευμάτων και τις μαζικές απελάσεις μεταναστών από τις λεγόμενες «ασφαλείς» χώρες. Κατά πόσο θα το πετύχει παραμένει αβέβαιο και πολύ δύσκολο πραγματοποιήσιμο, αφού η φτώχεια, οι πόλεμοι και οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις εξακολουθούν να σπρώχνουν μαζικά ολόκληρους λαούς στη μετανάστευση.

Αίγυπτος

Πρωτοφανές το ποσοστό αποχής

Με ένα πρωτοφανές για τα δεδομένα της Αιγύπτου ποσοστό αποχής πραγματοποιήθηκε το διήμερο 18 και 19 Οκτώβρη η πρώτη φάση των βουλευτικών εκλογών σε 14 από τα 27 κυβερνεία της χώρας, συμπεριλαμβανομένων της Αλεξάνδρειας και της Γκίζας.

Την πρώτη μέρα της ψηφοφορίας η προσέλευση στις κάλπες ήταν ελάχιστη, με τα ρεπορτάζ από τα διεθνή και κάποια ντόπια μίντια να μεταδίδουν εικόνες με τα περισσότερα εκλογικά τμήματα εντελώς άδεια ή με την αστυνομία και τους εκπροσώπους των υποψηφίων να είναι περισσότεροι από τους ψηφοφόρους, εκτός από τις περιπτώσεις όπου κατέφθναν κάποια πούλμαν με ψηφοφόρους που τους κουβαλούσαν υποψήφιοι βουλευτές. Μέσα σε ένα σκηνικό με άδειους δρόμους και πλατείες και με αυτοκίνητα του στρατού που κυκλοφορούσαν με μεγάφωνα μεταδίδοντας εθνικιστικά τραγούδια και ύμνους υπέρ του στρατού και του στρατηγού Σίσι και καλώντας τους πολίτες να ψηφίσουν.

Το χωρίς προηγούμενο γεγονός προκάλεσε πανικό στη στρατιωτική χούντα και σε όλα τα φιλοκαθεστωτικά μίντια, από τα οποία κάποιοι παρουσιαστές έφτασαν στο σημείο να καλούν την κυβέρνηση να επαναφέρει το πρόστιμο των 500 αιγυπτιακών λιρών σε όσους δεν ψηφίζουν. Προκειμένου να αυξηθεί η συμμετοχή στις εκλογές τη δεύτερη μέρα της ψηφοφορίας, η στρατιωτική χούντα έδωσε άδεια μισής μέρας στους δημόσιους

υπαλλήλους και ταυτόχρονα κάλεσε τον ιδιωτικό τομέα να διασφαλίσει ότι οι εργαζόμενοι θα μπορούν να φύγουν από τη δουλειά για να ψηφίσουν, ενώ ο κυβερνήτης της Αλεξάνδρειας έδωσε εντολή στις δημόσιες συγκοινωνίες να μεταφέρουν δωρεάν τους πολίτες από τις 13,00 μέχρι τις 21,00 το βράδυ. Παρόλα αυτά, η προσέλευση στις κάλπες παρέμεινε χαμηλή και τη δεύτερη μέρα της ψηφοφορίας. Με αποτέλεσμα, η μεν κυβέρνηση να μην έχει ανακοινώσει μέχρι τη στιγμή που γράφονται οι γραμμές αυτές το ποσοστό συμμετοχής, τα δε φιλοκαθεστωτικά μίντια να κάνουν λόγο για ένα ποσοστό 15 - 20%, ενώ την επομένη των εκλογών ο υπουργός Εσωτερικών εξαπέλυσε κεραυνούς κατά των ξένων μίντια, τα οποία μετέδιδαν ότι το ποσοστό συμμετοχής ήταν ακόμη χαμηλότερο συνδέοντάς το με την πτώση της δημοτικότητας του στρατηγού Σίσι.

Στην Αίγυπτο δεν υπήρχε βουλή από τον Ιούνιο του 2012 όταν διαλύθηκε με δικαστική απόφαση. Η δεύτερη φάση των βουλευτικών εκλογών στα υπόλοιπα 13 κυβερνεία, συμπεριλαμβανομένου του Καΐρου, θα ξεκινήσει στις 21 Νοέμβρη. Οι περισσότεροι από τους 5.000 περίπου υποψήφιους βουλευτές υποστηρίζουν τον στρατηγό Σίσι. Αντιπολιτευόμενες πολιτικές δυνάμεις δεν παίρνουν μέρος στις εκλογές, καθώς η μεν Μουσουλμανική Αδελφότητα έχει χαρακτηριστεί «τρομοκρατική» οργάνωση και έχει απαγορευτεί η λειτουργία της, οι δε πολιτικές συλλογικότητες που πρωτοστάτησαν στη λαϊκή εξέγερση του Γενάρη του 2011, όπως και κάθε φωνή διαμαρτυρίας και αντίδρασης στη στρατιωτική χούντα διώκονται, ενώ απέσυρε τη συμμετοχή της και μια συμμαχία κεντρώων και σοσιαλδημοκρατικών πολιτικών δυνάμεων. Συνεπώς, το αποτέλεσμα

είναι προκαθορισμένο. Ο φιλοκαθεστωτικός συνασπισμός «Για την Αγάπη της Αιγύπτου», στον οποίο συμμετέχουν ισχυροί καπιταλιστές και πρώην στελέχη του κόμματος του Μουμπάρακ, του Εθνικού Δημοκρατικού Κόμματος, αναμένεται να κερδίσει τα δύο τρίτα των εδρών. Το σαλαφιστικό κόμμα «Αλ-Νουρ», το οποίο είχε καταλάβει στις εκλογές του 2012 τη δεύτερη θέση, μετά τη Μουσουλμανική Αδελφότητα, και στη συνέχεια είχε υποστηρίξει την ανατροπή του Μόρσι και έχει ταχθεί ανοιχτά υπέρ του στρατηγού Σίσι, έχει χάσει σημαντικό μέρος της δύναμής του. Γι αυτό και το πιο ενδιαφέρον στοιχείο στο τελικό εκλογικό αποτέλεσμα θα είναι το ποσοστό συμμετοχής, γιατί θεωρείται ένας δείκτης της δημοτικότητας του στρατηγού Σίσι.

Εκτός από το τεράστιο ποσοστό (περισσότερο από το 80%) αποχής στην πρώτη φάση των εκλογών, εξίσου σημαντικό στοιχείο είναι η μαζική αποχή της νεολαίας, που επισημαίνεται όχι μόνο από τα ξένα αλλά και από όλα τα αιγυπτιακά μίντια, κάποια από τα οποία μάλιστα κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου στη στρατιωτική χούντα. Η μαζική αποχή της νεολαίας αλλά και μεγάλου τμήματος του εκλογικού σώματος αποδίδεται κυρίως στο ότι οι εκλογές αυτές θεωρούνται φάρσα, θέατρο «αποκατάστασης της δημοκρατίας», στο ότι δεν περιμένουν να αλλάξει τίποτα μια βουλή που θα επικυρώνει απλώς τις αποφάσεις του στρατηγού Σίσι και της στρατιωτικής χούντας.

Πορτογαλία

Σε μνημονιακή συγκυβέρνηση και ο «Περισσός»

Τα πάνω κάτω έρχονται στην Πορτογαλία, καθώς ο αρχηγός του δεύτερου κόμματος, ο Αντόνιο Κόστα του Σοσιαλιστικού Κόμματος, επισκέφτηκε τον πρόεδρο της χώρας και του δήλωσε ότι μπορεί να σχηματίσει κυβέρνηση με άνετη κυβερνητική πλειοψηφία συνεργαζόμενος με το Μπλόκο της Αριστεράς (ο πορτογαλικός ΣΥΡΙΖΑ) και με τη συμμαχία «Κομμουνιστών» και Πράσινων (ο πορτογαλικός Περισσός).

Δεν πίστευε σ' αυτή του ο πρόεδρος Ανιμπαλ Καβάκο Σίλβα (παλιά караβάνα της αστικής πολιτικής), γι' αυτό και κάλεσε στο προεδρικό μέγαρο τον γενικό γραμματέα του πορτογαλικού «Περισσού» για να τ' ακούσει από το στόμα του. Ο Ζερόνιμο ντε Σούσα (έτσι ονομάζεται ο πορτογάλος Κουτσούμπας) διαβεβαίωσε τον πρόεδρο της Δημοκρατίας ότι είναι έτοιμος να στηρίξει μια κυβέρνηση του Σοσιαλιστικού Κόμματος στο βαθμό που δε θα συνεχιστούν οι περικοπές των κοινωνικών δαπανών. Ανάλογες δηλώσεις έκανε και η πορτογαλίδα Τσίπρας, Καταρίνα Μάρτινς.

Έτσι, βαδίζουμε προς μια συγκυβέρνηση τριών κομμάτων, ενώ ο δεξιός Πέντρο Πάσους Κοέλιου θα μείνει μόνο με τη χαρά της εκλογικής νίκης (38,6%), αφού πήρε μόνο 107 από τις 230 έδρες της πορτογαλικής Βουλής. Οι σοσιαλδημοκράτες της Πορτογαλίας, μαζί με τον εκεί ΣΥΡΙΖΑ και τον εκεί Περισσό μαζεύουν 122 και έχουν πλειοψηφία 7 εδρών, οπότε δύσκολο ο Καβάκο

Σίλβα θα αρνηθεί να δώσει την εντολή σχηματισμού κυβέρνησης στον Κόστα. Αν δεν το κάνει, τότε η Πορτογαλία θα οδηγηθεί σε νέες εκλογές.

«Δε θα εμποδίζαμε το σχηματισμό μιας κυβέρνησης της Κεντροδεξιάς, αν δεν είχαμε μια πλειοψηφική εναλλακτική λύση, μια λύση σταθερή, που εκφράζει ταυτόχρονα τη βούληση των Πορτογάλων, δήλωσε ο Κόστα στη συνάντησή του με τον πρόεδρο της Δημοκρατίας. Δηλαδή, οι σοσιαλδημοκράτες θα στηρίζαν μια κυβέρνηση μειοψηφίας της Δεξιάς, αν δεν μπορούσαν οι ίδιοι να σχηματίσουν κυβέρνηση. Ακούγεται απολύτως λογικό, αν σκεφτούμε ότι τα δύο αυτά κόμματα διαχειρίστηκαν τη βάρβαρη πολιτική του Μνημονίου την τελευταία πενταετία. Οι σοσιαλιστές έβαλαν τη χώρα στο Μνημόνιο το 2011 και μετά ανέλαβαν οι δεξιοί. Όσο για τον Κόστα, από δήμαρχος της Λισαβόνας έβαλε πλώρη για πρωθυπουργός, αφού στο μεταξύ ο προηγούμενος ηγέτης του κόμματος Ζοζέ Σόκρατες βρέθηκε στη φυλακή κατηγορούμενος για διαφθορά.

Τ' αναφέρουμε όλ' αυτά για να δείξουμε ποιοι είναι αυτοί με τους οποίους συμμαχούν κυβερνητικά ο ΣΥΡΙΖΑ και ο Περισσός της Πορτογαλίας. Δεν βγαίνει διαφορετικά ο συνδυασμός, οπότε επέλεξαν να συνεργαστούν με τη διεφθαρμένη σοσιαλδημοκρατία, για να μην αφήσουν να πάει χαμένη η ευκαιρία τους να βρεθούν στην εξουσία και μέσω αυτής να ενισχυθούν ως κόμματα.

Στις τελευταίες εκλογές το «Κ»Κ Πορτογαλίας έμεινε σταθερό (από 7,94% πήγε στο 8,27%), ενώ το Μπλόκο σχεδόν διπλασίασε το ποσοστό του (από 5,19% σε 10,22%). Αυτή η αλλαγή στους μεταξύ τους συσχετισμούς εξηγεί τη συμμετοχή τους στη συγκυβέρνηση με τους σοσιαλδημοκράτες. Κανένα από τα δυο κόμματα δε θέλει ν' αφήσει το άλλο μόνο του στην εξουσία. Απλά, ξεμασκαρεύτηκαν και τα δύο.

Πριν πάει στον πρόεδρο της Δημοκρατίας για να ζητήσει εντολή σχηματισμού κυβέρνησης, ο Κόστα πετάχτηκε μέχρι τις Βρυξέλλες για να παραδώσει τα διαπιστευτήρια της υπό εκκώλυση συγκυβέρνησης στον Γιούνκερ και τον Σουλτς. Αφού είπε διάφορα για το πρωτοφανές στη σαρανταετία μετά το γκρέμισμα της δικτατορίας Σαλαζάρ γεγονός, που μέχρι πριν από μερικές μέρες φαινόταν αδιανόητο (είναι σαν να γρεμίζουμε τα υπολείμματα του τείχους του Βερολίνου) είναι η αγαπημένη του ατάκα!), διαβεβαίωσε ότι η συγκυβέρνηση θα σεβαστεί τις διεθνείς δεσμεύσεις της Πορτογαλίας, όπως η συμμετοχή στο ΝΑΤΟ, την ΕΕ και την Ευρωζώνη, όπως και ότι οι δύο εταίροι του από την «Αριστερά» δε θα εγείρουν αντιρρήσεις στη δημοσιονομική πειθαρχία που επιβάλλεται από τις Βρυξέλλες και δε θα επιμεινουν στην αναδιπραγματεύση του δημόσιου χρέους (φτάνει το 130% του ΑΕΠ).

στο ψαχνό

Με το βλέμμα στο μέλλον

Η ΓΣΕΕ αποφάσισε απεργία για ένα μήνα μετά. Για τις 12 Νοέμβρη. Τότε υπολογίζει ότι θα είναι έτοιμο προς ψήφιση το νέο σφαγιαστικό ασφαλιστικό νομοσχέδιο. Αλλά κι αν κάτι αλλάξει στον προγραμματισμό, κράτησε το δικαίωμα με απόφαση της ολιγομελούς διευθυντικής ομάδας της να αλλάξει την ημερομηνία.

Το βέβαιο είναι πως η αντίσταση στη νέα αντιασφαλιστική επίθεση θα είναι μια 24ωρη απεργία. Θέλετε να πούμε κι άλλη μία; Μπορεί να γίνει κι αυτό.

Όταν κάποιοι της αντιπολίτευσης κατηγορήσαν την ηγετική ομάδα της ΓΣΕΕ ότι δεν έκανε τίποτα το προηγούμενο διάστημα, ο Παναγόπουλος και η παρέα του απάντησαν ότι δεν ήθελαν να πάνε κόντρα στη θέληση του ελληνικού λαού!

Πίσω από τη ΓΣΕΕ συντάχθηκε και το ΠΑΜΕ: μια 24ωρη στις 12 Νοέμβρη, με στόχο μια όσο πιο ογκώδη παρέλαση των δυνάμεων του Περισού και ενδιαμέσως κάποια «χάπενινγκ», σαν την προ ημερών κατάληψη του υπουργείου Εργασίας, που τα διεκπεραιώνει ο κομματικός μηχανισμός, για να μπορεί να έχει τον απόλυτο έλεγχο τους και να μη ρισκάρει ανεπιθύμητες εξελίξεις. Γι' αυτό και ουδείς ανησυχεί απ' αυτά τα «χάπενινγκ», ουδείς στρέφει το μηχανισμό καταστολής εναντίον τους.

Υπάρχει περίπτωση η κυβέρνηση να κάνει πίσω με μία ή δύο 24ωρες απεργίες; Όσο έκαναν οι προηγούμενες μνημονιακές κυβερνήσεις με τις δεκάδες 24ωρες απεργίες που οργάνωσε η συνδικαλιστική γραφειοκρατία από το Μάη του 2010 και μετά.

Αρα δεν μπορεί να γίνει τίποτα;

Κανένας αγώνας δεν μπορεί να κριθεί πριν δοθεί. Η δυναμική που θα βγάλει καθορίζει την εξέλιξη των πραγμάτων. Κι έχουμε χρέος ν' αγωνιστούμε για την Κοινωνική Ασφάλιση. Χωρίς αυταπάτες, όμως, ότι με 24ωρες τουφεκίες για την τιμή των όπλων μπορεί να καμφθεί μια κυβέρνηση αποφασισμένη να εφαρμόσει το Μνημόνιο.

Από την άλλη, το βλέμμα μας δεν πρέπει να βλέπει μόνο τους σημερινούς συσχετισμούς. Πρέπει να είναι στραμμένο στο μέλλον. Γιατί μόνο έτσι θα υπάρξει κίνηση για την αλλαγή των δυσμενών συσχετισμών.

Η Κοινωνική Ασφάλιση δεν πρέπει να εγκαταλειφθεί. Γιατί αν εγκαταλειφθεί, θα χαθεί, και η ήττα θα είναι στρατηγικής σημασίας. Όσα αντιασφαλιστικά νομοθετήματα κι αν περάσουν οι κυβερνήσεις (όπως συμβαίνει από το 1990 μέχρι σήμερα), όλα μπορούν να ξανακερδηθούν. Φτάνει η εργατική τάξη να εξακολουθήσει να έχει ασφαλιστική συνείδηση και το κίνημά της να έχει ταξικό προσανατολισμό.

Έχει φανεί καθαρά πως όλες οι διαχειριστικές λογικές έχουν αποτύχει. Αποδείχτηκαν εφεδρείες του καπιταλιστικού συστήματος, που αντιμετωπίζει την Κοινωνική Ασφάλιση ως λογιστικό μέγεθος, συνδέοντάς τη όχι με τις εργατικές ανάγκες, αλλά με την αναπαραγωγή του κεφαλαίου.

Το μεγάλο κέρδος από τις αμυντικές μάχες του σήμερα πρέπει να είναι η διαμόρφωση μιας ταξικής διεκδικητικής βάσης που θα τροφοδοτεί τις επιθετικές μάχες του αύριο: απαιτούμε πλήρη ασφάλιση για τους παραγωγούς του κοινωνικού πλούτου, για όλους τους εργάτες, και πλήρη χρηματοδότησή της από τους καπιταλιστές και το κράτος τους. Ο συσσωρευμένος κοινωνικός πλούτος είναι υπεραρκετός για να καλύψει αυτή την ανάγκη.

Μη ρωτήσετε πού το θυμηθήκαμε. Απλά αναρωτιόμαστε αν ο συγκεκριμένος άνθρωπος που έσκυψε και φίλησε με ενθουσιασμό, ευγνωμοσύνη και ελπίδα το χέρι του Τσίπρα, τρέφει τα ίδια αισθήματα και σήμερα. Το ίδιο και οι υπόλοιποι, που στριμώχονταν πίσω από τα κάγκελα, υπό το άγρυπνο βλέμμα των ασφαλιτών, περιμένοντας μια χειραψία με τον μεσσία. Ενας μήνας πέρασε από τότε και τα μαντάτα άρχισαν να καταφτάνουν το ένα μετά το άλλο στην... τσέπη τους.

KONTRES

Ιταμότητα

Χάσατε όσοι δεν είδατε τον Κατρούγκαλο στην τηλεοπτική εκπομπή του Χατζηνικολάου, το βράδυ της περασμένης Δευτέρας. Δεν αναφερόμαστε σ' αυτά που έλεγε (και διαψεύδονταν αμέσως) ή σ' αυτά που προσπαθούσε να κρύψει. Αναφερόμαστε στο θράσος, την αυταρέσκεια και την ιταμότητα με τα οποία μιλούσε. Λες και απευθυνόταν σε ηλίθιους που δεν καταλαβαίνουν τι συμβαίνει. Αλλωστε, το γεγονός ότι δέχτηκε να βγει σε τηλεοπτική εκπομπή δείχνει την αλαζονεία του. Θεωρεί ότι θα περάσει τα πάντα, γιατί απέναντί του έχει Χαχόλους που δεν καταλαβαίνουν τίποτα και μπορεί να τους βαφτίζει το κρέας ψάρι: την εξαφάνιση της κοινωνικής ασφάλισης ως αποκατάσταση της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Δεν είναι τυχαίο που ο Σκουρλέτης «την έκανε με ελαφρά πηδηματάκια» από το συγκεκριμένο υπουργείο. Ηξερε πολύ καλά τι θα καλούνταν να υλοποιήσει, οπότε προτίμησε τη σχετική ασφάλεια του ΥΠΑΠΕΝ. Ο Κατρούγκαλος, φιλόδοξος και αδίστακτος, επέλεξε ν' αφήσει τις Βρυξέλλες και να πάρει το υπουργείο, αποφασισμένος να χτίσει την πολιτική του καριέρα πάνω στα ερείπια της κοινωνικής ασφάλισης. Δεν είναι τυχαίο που ο Χατζηνικολάου τον «τελείωσε» με ένα ολιγόλογο ερώτημα-καρφί: γιατί έχω την αίσθηση ότι αυτά που λέτε τα έχω ξανακούσει από τους προηγούμενους; Τότε ήταν που ο Κατρούγκαλος άρχισε να παραμιλάει, χωρίς ούτε στιγμή να αφήσει το ιταμό και αλαζονικό ύφος.

Ελλείψεις με νόημα

Διαβάσαμε με προσοχή την τετρασέλιδη ομιλία του υφυπουργού Εξωτερικών Ι. Αμανατίδη στη Διεθνή Διάσκεψη με θέμα «Θρησκευτικός και Πολιτιστικός Πλουραλισμός και Ειρηνική Συνύπαρξη στη Μέση Ανατολή». Είπε πολλά και διάφορα για το τι γίνεται στο Ιράκ, τη Συρία, το Λίβανο, με τρόπο ώστε ο πόλεμος στην περιοχή να εμφανίζεται ως αποτέλεσμα θρησκευ-

τικών συγκρούσεων. Δεν είπε κουβέντα, όμως, για το μοναδικό φονταμενταλιστικό κράτος που υπάρχει στην περιοχή, το μόρφωμα του Ισραήλ, που όχι μόνο εβραιοποιείται στο εσωτερικό του, αλλά εξακολουθεί να κρατά εδώ και σχεδόν επτά δεκαετίες υπό κατοχή και αποίκηση την Παλαιστίνη και να εφαρμόζει πολιτική συνεχούς και συστηματικής γενοκτονίας του παλαιστινιακού λαού.

Στα σκουπίδια

Ο Βρούτσης κράζει την κυβέρνηση, επειδή «ανακοίνωσε τελείως αιφνιδιαστικά την κατάργηση των επικουρικών συντάξεων, ενός από τους δύο βασικούς πυλώνες του δημόσιου συστήματος κοινωνικής ασφάλισης της πατρίδας μας». Και υπερασπίζεται τα... δικαιώματα των ασφαλισμένων και των συνταξιούχων, χωρίς βέβαια να παραλείψει να καταγγείλει την κυβέρνηση για αναξιοπιστία και ασυνέπεια.

Βρίσκει και τα κάνει, βέβαια. Όπως έβρισκαν και τα έκαναν οι συριζαίοι όσο ήταν στην αντιπολίτευση. Τότε που κατήγγειλαν τον Βρούτση για τα απανωτά πετσοκόμματα των επικουρικών συντάξεων και για τη ρήτρα μηδενικού ελλείμματος, την οποία υποτίθεται ότι δε θα εφαρμόζαν. Δε θα χρειαστεί να την εφαρμόσουν, βέβαια, αφού θαβάλουν λουκέτο στα επικουρικά ταμεία και θα ενσωματώσουν κάποια ψίχουλα από την επικουρική στην κύρια σύνταξη, που θα δεχτεί νέο γερό πετσόκομμα.

Είναι καιρός εργαζόμενοι και συνταξιούχοι να πετάξουν στα σκουπίδια Βρούτσηδες και Κατρούγκαλους, ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ, και να διεκδικήσουν **ταξικά** τα ασφαλιστικά τους δικαιώματα.

Κουμπαριές

Λένε (τα σχετικά δημοσιεύματα ξεκίνησαν από τον «Πολίτη» της Λευκωσίας) ότι κάποιος Χάρης Φαλάς, που έχει διοριστεί ως ειδικός συνεργάτης στο πολιτικό γραφείο του υπουργού

Αμυνας, είναι κουμπάρος του Καμμένου. Εμείς για κουμπαριά δεν ξέρουμε κάτι, ψάχνοντας όμως λίγο διαπιστώσαμε τα εξής. Ο εν λόγω Φαλάς (γιατί υπάρχει κι ένας άλλος, γυμναστής ποδοσφαιριστών το επάγγελμα) βγήκε στο Mega και δήλωσε ότι είναι άμισθος σύμβουλος του Καμμένου, με τον οποίο έχει μακρόχρονη συνεργασία. «Εδώ και 22 χρόνια συνεργάζομαι και τον ενημερώνω για το Κυπριακό»

Παπάρες

Επί Σαμαρά, η μόνιμη παπάρα των κυβερνώντων ήταν η ανάπτυξη. Η ανάπτυξη που ανακοινώνονταν κάθε μέρα, αλλά ποτέ δεν έφτασε. Ήταν κάτι σαν τον Γκοντό στο γνωστό θεατρικό του Μπέκετ, που τον περιμένουν αλλά δεν καταφτάνει ποτέ. Έτσι, η παπάρα αυτή δημιούργησε δεκάδες δείγματα πικρού χιούμορ στα χείλη των Ελλήνων.

Επί Τσίπρα, η μόνιμη παπάρα είναι τα ισοδύναμα. Ο όρος, βέβαια, είναι παλιός, έχει λανσαριστεί από την εποχή του πρώτου Μνημόνιου ακόμα, αλλά τώρα γνωρίζει την αποθεώσή του. Και είναι καθαρά προπαγανδιστική η χρήση του. Στριμώχονται στη λήψη κάποιου επιμέρους μέτρου; Αναβάλλουν την εφαρμογή του, ανακοινώνοντας ότι θα ψάξουν για ισοδύναμα. Ισοδύναμα συνήθως δεν βρίσκονται, αλλά στο μεσοδιάστημα ο κόσμος συνηθίζει στην ιδέα, οπότε όταν το μέτρο επανέρχεται οι αντιδράσεις μετριάζονται.

Ετσι χειρίστηκαν τη ρήτρα μηδενικού ελλείμματος στα επικουρικά ταμεία, το 23% στην ιδιωτική εκπαίδευση κτλ. Τώρα, φτάνει η στιγμή να τελειώνει η κοροϊδία. Ο χρόνος δεν είναι απεριόριστος. Δεν έχουν περιθώρια να πάνε πίσω τις ρυθμίσεις, θα πρέπει να τις εφαρμόσουν άμεσα, όπως προβλέπει το Μνημόνιο. Και βέβαια, «ισοδύναμα» δεν υπάρχουν. Το μεγάλο κεφάλαιο δε θέλουν να το θίξουν, οπότε στις πλάτες του λαού θα πέσουν και πάλι τα βάρη.

είπε. Γι' αυτό και «όταν διορίστηκε ως υπουργός Αμυνας, εκτιμώντας τις γνώσεις μου στο κυπριακό από τη μακροχρόνια συνεργασία μας, με διόρισε καθόλα νόμιμα ως σύμβουλο του αμισθί».

Το ΦΕΚ διορισμού του, όμως (341/ 15.5.2015 ΥΔΟΔ) δεν αναφέρει ότι προσλαμβάνεται αμισθί (ενώ παρακάτω αναφέρει άλλους συνεργάτες που διορίζει ως εθελοντές-αμισθί ο Καμμένος, σύμφωνα με τη φάμπρικα που έστησαν οι Τσιπραίοι). Αντίθετα, αναφέρει ότι θα είναι μισθοδοτούμενος και παραθέτει μια σειρά βεβαιώσεις για την ύπαρξη του σχετικού κονδύλιου. Και καταλήγει το ΦΕΚ διορισμού του Φαλά: «Αριθμ. βεβ. εγγραφής στο Μητρώο Μισθοδοτούμενων Ελληνικού Δημοσίου: 9711410867/13.05.2015».

Συμπέρασμα: ο κάτοικος Λευκωσίας, παλιός συνεργάτης, φίλος και μάλλον κουμπάρος του Καμμένου, Χ. Φαλάς, διορίστηκε ως έμμισθος ειδικός συνεργάτης στο πολιτικό του γραφείο και μόλις αυτό βγήκε στη φόρα, δηλώνει ψευδώς ότι είναι άμισθος συνεργάτης. Μήπως πρέπει να παρέμβει κάποιος εισαγγελέας, για να διαπιστώσει αν κατά το επίμαχο χρονικό διάστημα ο Χ. Φαλάς έχει παρουσία στην υπηρεσία που διορίστηκε ή αν εξακολουθεί να παραμένει κάτοικος Λευκωσίας;

Προειδοποίηση

Ο Ακης «καθάρισε» από τη συγκεκριμένη κατηγορία, ο Σμπώκος εισέπραξε μια ξεγυρισμένη ισόβια. «Μαζί τα φάγανε», σύμφωνα με τη δικογραφία, όμως ο Ακης ήταν υπουργός και το αδίκημά του παραγράφηκε, ενώ ο Σμπώκος δεν είχε καμιά ασυλία ως γενικός γραμματέας.

Το σημειώνουμε για να προειδοποιήσουμε εκείνους τους δημόσιους υπάλληλους που χειρίζονται υποθέσεις με άρωμα σκανδάλου. Στο υπουργείο Περιβάλλοντος, για παράδειγμα, μέσω του οποίου ο Μελισσανίδης προσπαθεί ν' αρπάξει ένα οικόπεδο ιδιοκτησίας του ελληνικού δημοσίου. Η πολιτική ηγεσία, πέρα από την ασυλία που έχει, θα κρυφτεί πίσω από τις υπογραφές των υπαλλήλων. Κι ο καιρός έχει γυρίσματα. Ας θυμούνται ότι ο Σμπώκος δεν ήταν ένας απλός υπάλληλος, αλλά ισχυρό πολιτικό πρόσωπο.

Αναζητήσεις

Μετά το σοκ της εκλογικής συντριβής, οι Λαφαζανικοί προσπαθούν να ανασυνταχθούν. Στην πρώτη πολιτική συγκέντρωσή τους, όμως, καταγράφηκαν οι ηχηρές απουσίες των συνεργαζόμενων Γλέζου και Κωνσταντοπούλου. Και καλά ο Γλέζος, αλλά και η συναρχηγός Ζωή; Αυτή που εμφανιζόταν παντού δίπλα στον Λαφαζάνη και που απαίτησε (και πέτυχε) να είναι η ομιλήτρια στην κεντρική προεκλογική συγκέντρωση της Αθήνας; Μην σας κάνει εντύπωση. Για την πάρτη της δουλεύει η κυρία και δε θέλει να ποντάρει σε κουτσό άλογο. Αμα η ΛΑΕ «συνέλθει» και δείξει προοπτικές ανόδου, τότε θα την ξαναδούμε να μοστράρει ως συναρχηγός. Εκτός αν οι Λαφαζανικοί (που δεν είναι πρωτάρηδες στην ίντριγκα, το αντίθετο) της απαντήσουν τότε με κανένα μεγαλοπρεπές «πριτς»!

Κανείς τους δε λέει την αλήθεια

Βοδινό κρέας ή ιδιωτική εκπαίδευση; Αυτό είναι το δίλημμα που διάφοροι πολιτικάντες και «αναλυτές» προσπαθούν να εξηγήσουν στον ελληνικό λαό, σε σχέση με τον ΦΠΑ. Και βέβαια, πρόκειται για ψευτοδίλημμα που στηρίζεται σε μια αλυσίδα από ψέματα.

Όταν τον Ιούλη έβαλαν το βοδινό κρέας στο 23% (ενώ όλα τα άλλα κρέατα στο 13%) δεν το έκαναν ούτε κατά λάθος ούτε γιατί τους υποχρέωσε η τρόικα. Αντίθετα, προσπάθησαν να τη φέρουν στην τρόικα, με μια λογική μικρότερου πλήγματος της εγχώριας κτηνοτροφικής παραγωγής. Γιατί η ελληνική κτηνοτροφία παράγει σημαντικά λιγότερο βοδινό σε σχέση με αυτό που εισάγεται, ενώ αντίθετα είναι σχετικά μεγαλύτερη σε χοιρινό, κοτόπουλο και αρνί (και σ' αυτά εισάγει, αλλά σχετικά λιγότερο). Η τρόικα το πήρε χαμπάρι, ενώ ευθεία παρέμβαση έκανε και η «μεγάλη μας φίλη», η Γαλλία. Ο υφυπουργός Αρλέμ Ντεζίρ ήρθε στην Ελλάδα και αναφέρθηκε ειδικά σ' αυτό το θέμα (εκείνη την περίοδο η Γαλλία -αλλά και το Βέλγιο- αντιμετώπιζε πρόβλημα με τις κινητοποιήσεις των κτηνοτρόφων).

Ετσι, η συγκυβέρνηση υποχρεώθηκε να κατεβάσει και το βοδινό στο 13%. Και το έκανε με τον άθλιο τρόπο των συριζαίων. Ανακοίνωσε ότι δήθεν σκέφτεται τα παιδάκια των φτωχών που πρέπει να φάνε κι αυτά σουπίτσα από μοσχάρι! Επρεπε, όμως, να βρει ισοδύναμα. Μέσα στον πανικό της, βρήκε την ιδιωτική εκπαίδευση. Και πανηγύριζε: δίνουμε στους φτωχούς τη δυνατότητα να προσφέρουν στα παιδιά τους σούπα από μοσχάρι και επιβαρύνουμε τους πλούσιους που στέλνουν τα παιδιά τους σε ιδιωτικά σχολεία. Αυτά γράφτηκαν φαρδιά-πλατιά στο προσχέδιο προγράμματος του ΣΥΡΙΖΑ.

Τα υπόλοιπα τα γνωρίζουμε. Η παιδική χαρά συνειδητοποίησε με τρόπο ότι η ιδιωτική εκπαίδευση δεν έχει μόνο σχολεία πολυτελείας, αλλά και φροντιστήρια, ξενοντιστάδικα, ωδεία κτλ. Και άρχισε τις κωλοτούμπες. Πάντα πανικόβλητη...

Τρόικα-Κυβέρνηση

Στενές επαφές τρίτου τύπου!

Τι γύρευε ο κυρ-Αλέκος ο Φλαμπουράρης στην πρωινή συνάντηση με την τρόικα την περασμένη Τετάρτη; Προφανώς δεν πήγε να προτείνει στους επικεφαλής της να επιλέξουν ως τόπο διαμονής το Καβούρι, για να κάνουν και τα μπάνια τους. Αυτό λύθηκε τον Αύγουστο: οι ξενέρωτοι τροϊκανοί δεν άκουσαν τον έμπειρο περί τα παραθεριστικά κυρ-Αλέκο και κατσιακώθηκαν στο «Χίλτον».

Κακό του κεφαλιού τους. Και βέβαια, δε νομίζουμε ότι ο κυρ-Αλέκος αποφάσισε να εξηγήσει σ' αυτούς τους ανεπίδεκτους μαθησέως τη χρησιμότητα του φρέντο εσπρέσο που τον ρουφάς ηδονικά για καμιά ώρα. Αυτοί έχουν μάθει ακόμα και τον καφέ να τον πίνουν με δυο γουλιές στα όρθια. Γι' αυτό και η «ξινή» του ΔΝΤ έκανε και παρατήρηση στον κυρ-Αλέκο, επειδή καθυστέρησε κάνα μισάωρο στο ραντεβού!

Επειδή κανένας εχέφρων άνθρωπος στην Ελλάδα δεν πιστεύει ότι ο κυρ-Αλέκος χειρίζεται κάποιο ειδικό θέμα ή ότι συντονίζει τα υπουργεία που έχουν επαφή με την τρόικα, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι ο κυρ-Αλέκος πήγε πρωινιάτικα στο «Χίλτον» αντ' αυτού. Για να μην πάει ο Τσίπρας ή για να μην πάνε οι τροϊκανοί στον Τσίπρα. Α, όλα κι όλα, σ' αυτό το ζήτημα η φαιροζ συγκυβέρνηση-2 είναι απόλυτη. Ο Τσίπρας δεν πρόκειται να δεχτεί τους τροϊκανούς στο Μαξίμου, όπως έκανε ο Σαμαράς. Για τα ζητήματα που πρέπει να συζητηθούν στο δικό του θεσμικό επίπεδο θα τους στέλνει τον κυρ-Αλέκο. Ούτε στο υπουργείο Οικονομικών θα πατήσουν το πόδι τους οι τρισκατάρατοι. Το ανακοίνωσε ο Τσακαλώτος με καμάρι, στο non paper που έστειλε το βραδάκι της Τρίτης: «Οι συναντήσεις με τους εκπροσώπους των Θεσμών θα γίνουν σε κεντρικό ξενοδοχείο της Αθήνας». Μπορεί να μας κοστίζει λιγάκι (κάποιος πρέπει να πληρώσει τη σουίτα-γραφείο που κλείνεται για τις πολώρες συναντήσεις), αλλά «αυτοί» την πόρτα του υπουργείου Οικονομικών δε θα την ξαναδιαβούν!

Τρισκατάρατους, πάντως, μόνον εμείς τους λέμε, πλέον, χάριν αστεϊσμού. Από κυβερνητικής πλευράς δεν έχουμε ούτε χαρακτηρισμούς, ούτε προειδοποιήσεις, ούτε εντάσεις. Το ίδιο και από πλευράς αστικής ΜΜΕ. Ακόμα και τη «ρουμάνα μέγαιρα» δεν την αποκαλούν πλέον Δρακουλέσκου. Ασε που η τρόικα κανόνισε να μείνει στην Αθήνα μόλις ένα τριήμερο και όχι βδομάδες που έμενε παλιότερα. Προφανώς, όλη τη δουλειά την κάνουν τα τεχνικά κλιμάκια, δουλεύει στο φουλ και το skype, οπότε η τρόικα έρχεται να κάνει μια εποπτεία και να ρυθμίσει κάποια θέματα που παραμένουν ανοιχτά. Οι παλιές εποχές, με τις συνεχείς τριβές, τα πηγαίνελα της τρόικας στα υπουργεία και τις διαρροές των υπουργών, ανήκουν στο παρελθόν. Πλέον υπάρχει συναντίληψη.

Φαίνονταν όλα τόσο καλά τακτοποιημένα που τρόμαξαν ακόμα και οι κυβερνητικοί. Επρεπε να δώσουν και μια εικόνα σκληρής διαπραγμάτευσης, για να μην τους πάρει ο κόσμος με τα γιούχα κι αρχίζει να τους κατηγορεί ως μνημο-

νιακότερους των τροϊκανών. Με μέτρο, όμως, για να μην πάρουν φόρα τίποτα Κατρούγκαλοι κι αρχίσουν τις ταρζανικές χάριν του προσωπικού τους πολιτικού προφίλ. Ετσι, στο υπουργικό συμβούλιο ο Τσίπρας ξεκαθάρισε ότι οι διαπραγματεύσεις πρέπει να τρέξουν γρήγορα και εμμέσως έψεξε τους υπουργούς για ραθυμία, απαντώντας στις διαρροές της προηγούμενης μέρας ότι πήγαν απροετοίμαστοι και χωρίς ποσοτικοποιημένα δεδομένα στη συνάντηση με την τρόικα και δέχτηκαν τις παρατηρήσεις της Βελκουλέσκου και των άλλων τροϊκανών (την έλλειψη ποσοτικοποιημένων δεδομένων την παραδέχτηκε και ο Τσακαλώτος στη δήλωση που έκανε). Ο Τσίπρας θύμισε στους υπουργούς του ότι πρέπει να κινηθούν γρήγορα, γιατί επείγει να γίνει η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών πριν τα τέλη του χρόνου (από 1.1.2016 αρχίζει να ισχύει το νέο καθεστώς, βάσει του «μοντέλου Κύπρου»).

Μ' αυτά δε θέλουμε να πούμε πως η εμπλοκή στο θέμα των «κόκκινων δανείων» είναι εικονική. Πραγματική είναι, αφού η κυβέρνηση θέλει να βάλει τον πήχυ για τους πλειστηριασμούς όσο γίνεται πιο ψηλά, ενώ η τρόικα αδιαφορεί για τις εσωτερικές πολιτικές ανάγκες της κυβέρνησης. Όπως όλα δείχνουν, όμως, αυτή η πρώτη τριήμερη επίσκεψη της τρόικας δεν είναι τελική αλλά προκαταρκτική. Το ζήτημα των «κόκκινων» δανείων μπορεί να περιμένει κάμποσες μέρες, αφού προηγούμενως ρυθμιστούν όλα τα υπόλοιπα θέματα, με πρώτο το Ασφαλιστικό. Ούτε η υποδότηση των 2 δισ. εξαρτάται από τη ρύθμιση για τα «κόκκινα» δάνεια. Εξαρτάται από τα προαπαιτούμενα που αναφέρονται στο Μνημόνιο, που έχουν αρχίσει να υλοποιούνται (όσα έμειναν εκτός πολυνομοσχεδίου θα ρυθμιστούν με υπουργικές αποφάσεις, προεδρικά διατάγματα και εγκυκλίους). Ο Τσακαλώτος εκτίμησε ότι η δόση θα εγκριθεί «μέχρι το τέλος της άλλης εβδομάδας», ενώ ανάλογη εκτίμηση έκανε στις Βρυξέλλες και ο αντιπρόεδρος της Κομισιόν Ντομνίκος. Με την ψήφιση του Ασφαλιστικού, θ' ανοίξει ο δρόμος για την εκταμίευση και της άλλης υποδότης (1 δισ.), αλλά για να προχωρήσει και να ολοκληρωθεί η ανακεφαλαιοποίηση θα πρέπει να συμφωνηθεί και το ζήτημα των «κόκκινων» δανείων. Τότε η τρόικα θα κάνει συνολική έκθεση για να κλείσει την πρώτη αξιολόγηση.

Πώς θα λυθεί; Αν βρισκόμασταν στον Γενάρη ή στον Απρίλη ή ακόμα και στον Ιούνη, όταν πήγαινε σύννεφο η παραμύθα της «δημιουργικής ασάφειας» και της «σκληρής διαπραγμάτευσης», θα δικαιολογούνταν κάποιοι να έχει ερωτηματικά και διάθεση αναμονής. Έχουν,

όμως, μεσολαβήσει ο Ιούλης και ο Αύγουστος, οπότε κάθε αμφιβολία ανήκει στη σφαίρα της πολιτικής βλακειάς ή της πολιτικής απατεωνιάς. Θα γίνει αυτό που θέλουν οι δανειστές. Μπορεί ο πήχυς να μην μπει στο επίπεδο που προτείνει αυτή τη στιγμή η τρόικα (δεν είναι κι αυτοί άπειροι, για να κατέβουν με την πρώτη), αλλά θα μπει σε σημείο που να διευκολύνει την έλευση των distress funds. Πρέπει να τους δώσουν «ψωμί» (δηλαδή κέρδος), για να έρθουν να αγοράσουν πακέτα «κόκκινων» δανείων και να διευκολύνουν έτσι την εξυγίανση του χαρτοφυλάκιου των τραπεζών.

Όσο για τον Κατρούγκαλο, άκουσε την τρόικα να του λέει ότι δεν έχει αντίρρηση να φτιάξει ό,τι ασφαλιστικό σύστημα γουστάρει, φτάνει να τους φέρει ποσοτικά δεδομένα που να αποδεικνύουν ότι πιάνονται οι στόχοι του Μνημονίου. Έμεινε μετεξεταστέος, ήταν να ξαναπάει χτες (Παρασκευή), αλλά δεν νομίζουμε ότι είναι έτοιμος. Ετσι, θα χρειαστεί να τα ξαναπεί με τα τεχνικά κλιμάκια που θα μείνουν στην Αθήνα. Αλλωστε, την τελική διαπραγμάτευση και για το Ασφαλιστικό θα την κάνει ο Τσακαλώτος, όχι αυτός. Αυτός θα εισπράξει το κόστος.

Θρασίμια

Δελτίο Τύπου για την ανάρτηση των εκκαθαριστικών του ΕΝΦΙΑ εξέδωσε το πρωί της περασμένης Τετάρτης το υπουργείο Οικονομικών. Η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων, πέραν του ενημερωτικού σκέλους, περιέλαβε σ' αυτό το δελτίο και την εξής αποστροφή: «Οι φορολογούμενοι θα έχουν την δυνατότητα να ενημερωθούν αναλυτικά για τις υποχρεώσεις τους και να διασταυρώσουν αν τα όσα διέδιδαν ορισμένοι για "αυξήσεις στον ΕΝΦΙΑ" (σε σχέση με το 2014) όλο το προηγούμενο διάστημα ήταν αλήθεια ή όχι».

Δεν ξέρουμε αν και ποιοι μιλούσαν για αυξήσεις στον ΕΝΦΙΑ, όμως χρειάζεται πραγματικά θράσος χιλίων πιθήκων για να ζητάς από τον ελληνικό λαό να σε ευχαριστεί κιόλας που δεν του αύξησε τον ΕΝΦΙΑ. Μόλις λίγοι μήνες πέρασαν από τότε που η συγκυβέρνηση-1 διαβεβαίωνε ότι ο ΕΝΦΙΑ θα καταργηθεί οπωσδήποτε. Μετά, μίλησαν για αναμόρφωσή του και σημαντική μείωση, μέσω της μείωσης των αντικειμενικών τιμών. Πάει κι αυτό. Μέχρι και πριν μερικές μέρες, εκείνος ο αναπληρωτής υπουργός Οικονομικών που ξημεροβραδιάζεται στα ραδιοκάναλα, ο Αλεξιάδης, έλεγε πως τάχα μελετούν αλλαγές που θα επιβαρύνουν τις μεγαλύτερες ιδιοκτησίες και θα ελαφρύνουν τις μικρότερες. Πάει κι αυτό, και τώρα καμαρώνουν επειδή άφησαν τον ΕΝΦΙΑ ίδιο με τον περσινό.

Είναι τόσο το θράσος τους, τόση η μνημονιακή τους πειθάρχηση, που πλέον δεν γράφουν εκείνα τα παλαιότερα, περί άδικου φόρου, που ήταν αναγκασμένοι να τον δεχτούν, διότι οι δανειστές τους εκβίασαν με το πιστόλι στον κρόταφο.

Μείωση μαθητών

Η οικονομική κρίση χτύπησε δραστικά και τον αριθμό των γεννήσεων. Η μάλιστα της ανεργίας, που έχει πλήξει με ιδιαίτερη οξύτητα τους νέους ανθρώπους, τους αποτρέπει από το να δημιουργούν οικογένεια.

Τις συνέπειες πληρώνει και το δημόσιο σχολείο, του οποίου ο μαθητικός πληθυσμός έχει συρρικνωθεί τουλάχιστον την τελευταία διετία.

Τη μεγαλύτερη μείωση μαθητών υπέστη το δημόσιο νηπιαγωγείο, αφού τα παιδιά που γράφτηκαν φέτος σε αυτό έχουν γεννηθεί το 2010, χρονιά που κάλπαζε ήδη η κρίση.

Η μείωση των μαθητών αποτελεί μιας πρώτης τάξεως ευκαιρία και δικαιολογία για τις αστικές κυβερνήσεις και το υπουργείο Παιδείας να προχωρούν σε συμπτήσεις τμημάτων και συγχωνεύσεις-καταργήσεις σχολείων. Κανόνας γι' αυτούς δεν είναι η μικρή αναλογία των μαθητών προς τον δάσκαλο (που προκύπτει αντικειμενικά με τη μείωση των εγγεγραμμένων μαθητών), αλλά η όσο το δυνατόν μεγαλύτερη συγκέντρωση των μαθητών σε πολυπληθή τμήματα, ώστε να μειώνονται οι δαπάνες και να αποφεύγονται οι διορισμοί εκπαιδευτικών. Με τον τρόπο αυτό «εξαφανίζονται» και τα κενά, η δημοσιοποίηση των οποίων κάνει κακό στην εικόνα της κυβέρνησης και του υπουργείου Παιδείας.

Σύμφωνα με τα στοιχεία που δημοσιοποίησε η Ελληνική Στατιστική Αρχή (ΕΛΣΤΑΤ) για την Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση:

α) Ο αριθμός των εγγεγραμμένων μαθητών κατά το σχολικό έτος 2013/2014, σε σχέση με το 2012/2013, παρουσίασε μείωση 3,4% στα Νηπιαγωγεία και μείωση 0,8% στα Δημοτικά Σχολεία.

β) Οι σχολικές μονάδες μειώθηκαν κατά 3,2% στα Νηπιαγωγεία και κατά 1,4% στα Δημοτικά Σχολεία.

γ) Το διδακτικό προσωπικό μειώθηκε κατά 2,5% στα Νηπιαγωγεία, και κατά 0,3% στα Δημοτικά Σχολεία.

δ) Η αναλογία μαθητών προς διδακτικό προσωπικό είναι 11,9 προς 1 στα Νηπιαγωγεία και 9,6 προς 1 στα Δημοτικά Σχολεία.

ε) Η Περιφέρεια Αττικής συγκεντρώνει το 28,2% των εγγεγραμμένων μαθητών στα Νηπιαγωγεία και 34,3% στα Δημοτικά Σχολεία.

Σημειώνουμε ότι η παραπάνω αναλογία μαθητών/διδακτικό προσωπικό είναι προφανώς ο μέσος όρος και δεν ανταποκρίνεται στα μεγέθη που ισχύουν στα μεγάλα αστικά κέντρα, ιδίως στην Αθήνα, με τη μεγάλη συγκέντρωση πληθυσμού. Εδώ η πραγματικότητα είναι πολύ διαφορετική, καθώς και οι δυσκολίες στη διεκπεραίωση της εκπαιδευτικής διαδικασίας μεγάλες, αφού υπάρχουν πλήθος αλλοδαπά παιδιά.

Τους αριθμούς τους ερμηνεύει η κάθε πλευρά (η εργαζόμενη κοινωνία από τη μια μεριά και η αστική τάξη και το πολιτικό της προσωπικό από την άλλη) καταπώς βολεύει τα συμφέροντά της. Πίσω από αυτούς κρύβονται άνθρωποι. Και η εργαζόμενη κοινωνία πρέπει να προτάσσει το δίκιο της μόρφωσης των παιδιών της σε δημόσια σχολεία, στελεχωμένα με όλο το απαραίτητο διδακτικό προσωπικό.

Οικονομική ασφυξία στα Πανεπιστήμια

Σε απόγνωση βρίσκεται το δημόσιο πανεπιστήμιο, μη μπορώντας να ανταπεξέλθει στοιχειωδώς στις βασικές του ανάγκες, καθώς η μνημονιακή πολιτική του έχει επιβάλει οικονομική ασφυξία.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η κραυγή αγωνίας του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, το οποίο έχει υποστεί δραματική μείωση του προϋπολογισμού του κατά 73,5% από το 2009, χρονιά εισόδου με ταχύτατους ρυθμούς στο βαθύ και σκοτεινό τούνελ της οικονομικής κρίσης, με τις διαδοχικές κυβερνήσεις να διεκπεραιώνουν τις εντολές του ξένου και ντόπιου κεφαλαίου, στραγγαλίζοντας τη δημόσια Παιδεία.

Σε ανακοίνωσή τους οι Πρυτανικές Αρχές του ΑΠΘ σημειώνουν μεταξύ άλλων τα εξής:

«Την προηγούμενη εβδομάδα ενημερωθήκαμε για το ύψος του τακτικού προϋπολογισμού για το 2016. Θα κατέλθει στα 11.900.000 €, μειωμένος κατά 20% σε σχέση με το 2015 (με απαίτηση για πλεόνασμα 3%), τη στιγμή που οι ανελαστικές δαπάνες λειτουργίας (ηλεκτρ. ρεύμα, θέρμανση, ύδρευση, καθαριότητα, φύλαξη, ενοίκια κλπ) και οι συμβασιοποιημένες υποχρεώσεις ανέρχονται για το 2016 στα 18.500.000 €. Από το 2009 μέχρι και το 2016 ο τακτικός προϋπολογισμός του ΑΠΘ θα έχει μειωθεί συνολικά για το Ίδρυμα κατά 73,5% (από τα 44.700.000 €)...

Με την εγκεκριμένη μέχρι σήμερα χρηματοδότηση από το Υπουργείο, βρίσκεται σε κίνδυνο ακόμη και η στοιχειώδης λειτουργία του ΑΠΘ. Η ποιότητα της παρεχόμενης

εκπαίδευσης προς τους φοιτητές μας εξαρτάται ολοένα και περισσότερο από τη δημιουργικότητά μας και τις δικές μας δυνάμεις.

Η περαιτέρω μείωση της δημόσιας χρηματοδότησης δεν συνάδει με τον στόχο της αναβάθμισης της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης που απαιτεί η ελληνική κοινωνία...

Οι Πρυτανικές Αρχές αναλογίζόμενες τη σοβαρότητα της κατάστασης διερευνούν τρόπους για την αντιμετώπισή της, ενώ προχωρούν στην άμεση δημοσιοποίησή της».

Σημειώνουμε ότι μερίδιο ευθύνης στο χάλι του δημόσιου πανεπιστημίου έχει και το πανεπιστημιακό κατεστημένο, αφού εκ της φύσης του ως θεσμού του αστικού συστήματος δε μπορεί και δεν θέλει να «σηκώσει» δυναμικό και μαχητικό αγώνα ενάν-

τια στην ασκούμενη πολιτική. Οι απλές διαμαρτυρίες, τα παζάρια και τα «κονέ» με το υπουργείο Παιδείας και τους μηχανισμούς του αστικού κράτους δεν αρκούν να αποτρέψουν δυσάρεστες καταστάσεις, μόνο «μπαλώματα» βοηθούν να γίνονται στην καλύτερη περίπτωση. Το πανεπιστημιακό κατεστημένο από τη μια διαμαρτύρεται για την οικονομική ασφυξία που έχει επιβληθεί στο δημόσιο πανεπιστήμιο και από την άλλη γίνεται πρόθυμος φορέας υλοποίησης μέτρων που οδηγούν στην επιχειρηματική λειτουργία του πανεπιστημίου, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την ολοκληρωμένη επιστημονική μόρφωση και κατάρτιση των φοιτητών (στο πλαίσιο, βεβαίως, του καπιταλισμού), την «τσέπη» τους και την αξία των πτυχίων.

Τρομοκρατική καταδίκη

Στη βιομηχανία των διώξεων που έχει στηθεί με στόχο να αποτραπεί κάθε αγωνιστικό σκίρτημα και να φιμωθεί και τρομοκρατηθεί η εργαζόμενη κοινωνία ενόψει της επιβολής των άγριων μνημονιακών μέτρων, εντάσσεται και η τρομοκρατική καταδίκη τεσσάρων εκπαιδευτικών από το πρωτοδικείο της Σάμου.

Οι τρεις εκπαιδευτικοί, που ήταν μέλη της τότε διοίκησης της ΕΛΜΕ Σάμου και ο τέταρτος αιρετός του ΠΥΣΔΕ, στις 16 και 17 Σεπτεμβρίου του 2013, στη διάρκεια απεργιακών κινητοποιήσεων μαζί με άλλους εκπαιδευτικούς, συμμετείχαν στην κατάληψη των γραφείων της Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Σάμου, προκειμένου ν' αποτρέψουν την αποστολή λίστας στην Περιφέρεια με τα ονόματα 68 συναδέλφων τους, οι οποίοι είχαν κριθεί «πλεονάζοντες» και είτε θα θεωρούνταν «διαθεσίμως» με κίνδυνο να απολυ-

θούν, είτε θα έπρεπε να μετακινηθούν υποχρεωτικά εκτός Σάμου.

Στους διωκόμενους συμπαραστάθηκαν πλήθος εκπαιδευτικοί και εργαζόμενοι στο δημόσιο, που συμμετείχαν στην απεργία που κήρυξαν ΕΛΜΕ, ΟΛΜΕ και ΑΔΕΔΥ.

Θορυβημένοι από τη συμπάρσταση στους δικαζόμενους οι δικαστές, με έωλη την ακροαματική διαδικασία, καθώς δεν υπήρχαν μάρτυρες κατηγορίας εκτός από τον προϊστάμενο της Διεύθυνσης, προσπάθησαν να μεθοδεύσουν έτσι τα πράγματα, ώστε η απαράδεκτη απόφαση να ανακωλυθεί χωρίς την ύπαρξη των αλληλέγγυων. Καθυστέρησαν την ακροαματική διαδικασία την πρώτη ημέρα, ενώ ανέβαλαν την ανακοίνωση της απόφασης για την επομένη.

Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι η δίκη έγινε τη

στιγμή που υπάρχουν χιλιάδες κενά στα σχολεία, ιδιαίτερα στα νησιά και οι εκπαιδευτικοί αλλά και οι γονείς είναι σε αναβρασμό και ετοιμάζονται κινητοποιήσεις. Οι καταδίκες (20 μέρες φυλάκιση με ένα χρόνο αναστολή) είχαν τον χαρακτήρα του παραδειγματισμού και έγιναν για να στείλουν το τρομοκρατικό μήνυμα σε κάθε αντιστεκόμενο.

Υποκριτική είναι και η στάση της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Παιδείας που δηλώνει ότι τάχα δεν επιθυμεί την ποινικοποίηση των αγώνων, την ίδια στιγμή που παίρνει μέτρα, είτε στην εκπαίδευση, είτε ως μέρος της κυβέρνησης, που εξαθλιώνουν τους εργαζόμενους, καταργούν τα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα, βάζοντας ουσιαστικά το φυτίλι για αγωνιστικά ξεσπάσματα, που το κράτος και το κεφάλαιο θέλουν να τα αποτρέψουν με την καταστολή.

Πρύτανης σε ρόλο ασφαλίτη

Το ρόλο της ασφάλειας επέλεξε να παίξει ο πρύτανης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας (ΠΑΜΑΚ) πριν λίγες μέρες, κάνοντας μηνυτήρια αναφορά σε φοιτητές της παράταξης των ΕΑΑΚ. Ο λόγος; Ενα πάρτι που, όπως αναφέρει ανακοίνωση των ΕΑΑΚ, έγινε για λόγους αλληλεγγύης στους πρόσφυγες που έρχονται κατά κύματα στη χώρα μας. Αυτό δεν αμφισβητήθηκε από τον πρύτανη Α. Ζαπράνη σε καμία από τις παρεμβάσεις του στα ΜΜΕ. Για τον πρύτανη σημασία έχει η απαγόρευση των πάρτι, με λογική θεολόγου της δεκαετίας του '60, απαγόρευση που ισχύει και όταν ο σκοπός δεν είναι απλώς η διασκέδαση (θεμιτή κι αυτή), αλλά η οργάνωση της αλληλεγγύης στους πρόσφυγες.

Μοιάζει οξύμωρο, οι διοικητικές αρχές του πανεπιστημίου, που στα μνημονιακά χρόνια δέχεται τη μια βολή μετά την άλλη με σκοπό το ξεχαρβάλωμά του, να προβάλλουν αντιστάσεις με την απειλή του νόμου, σε μια εκδήλωση αλληλεγγύης για πρόσφυγες. Σημεία των καιρών κι αυτά. Ας μην ξεχνάμε όμως ότι στο πανεπιστήμιο κανένας πρύτανης και καμιά διοικητική αρχή δεν έχει περισσότερα δικαιώματα απ' τους ίδιους τους φοιτητές του.

Η παράδοση των φοιτητικών πάρτι στους πανεπιστημιακούς χώρους, μαζί με κάθε είδους εκδηλώσεις (πολιτικές και πολιτιστικές) είναι μακρά. Είναι κι αυτά μορφές δραστηριότητας του πανεπιστημιακού χώρου, ασχέτως αν κάποιοι επιμένουν να μας πείσουν ότι

πανεπιστήμιο σημαίνει καθαροί τοίχοι, μαθηματα με παρουσίες, αποπολιτικοποίηση και διαχωρισμός σπουδών και πραγματικής ζωής.

Οποιος ασχολήθηκε με τον πανεπιστημιακό χώρο την τελευταία πενταετία μπορεί να θυμηθεί οκ ολίγες περιστάσεις κατά τις οποίες οι σχολές έγιναν χώροι πολιτικοποίησης και ατσαλώματος νέων αγωνιστών. Από την εξέγερση του 2008 που Νομική, Πολυτεχνείο και ΑΣΟΕΕ είχαν γίνει εστίες καθημερινών συνελεύσεων και πολιτικών εκδηλώσεων και τείχη προστασίας απέναντι στις βίαιες επιθέσεις των μπάτσων, τις καταλήψεις με αφορμή τα μνημόνια και τους αντεργατικούς-ανταρτικούς νόμους από το 2010 και μετά, τους μετανάστες της Υπατίας (που ξεκίνησαν από τη Νομική), μέχρι τις πρόσφατες κινητοποιήσεις των διοικητικών υπαλλήλων, το ελληνικό πανεπιστήμιο πάντα έδειχνε κοινωνική και πολιτική ευαισθησία σε θέματα που δε μένουν «φυλακισμένα» στα κάγκελα του προαυλίου του.

Με σταθμό την κατάληψη του Πολυτεχνείου το Νοέμβριο του 1973, οι εξω-πανεπιστημιακές δράσεις δεν έλειψαν από το πανεπιστήμιο ποτέ από τότε. Κι αυτές οι μνήμες δεν μπορούν και δε θα σβηστούν τόσο εύκολα απ' το πολιτικό DNA των επόμενων φοιτητικών γενεών. Το πανεπιστήμιο είχε πάντα το ρόλο ενός διαύλου πολιτικών, κοινωνικών και πολιτιστικών ζυμώσεων κι έτσι θα παραμείνει. Ανεξάρτητα απ' τη γνώμη ενός πρύτανη. Ευτυχώς!

Γομάρια!

Ως τώρα έδινε κι έπαιρνε η προπαγάνδα της κυβέρνησης ότι θα βρεθούν ισοδύναμα μέτρα για να αποτραπεί η επιβολή 23% ΦΠΑ στην ιδιωτική εκπαίδευση. Οι διαβεβαιώσεις συντηρούσαν έστω και αμυδρά την ελπίδα στους γονείς -μιλάμε γι αυτούς που ανήκουν σε κατώτερα και μεσαία στρώματα- ότι δε θα επιβαρυνθεί επιπλέον ο ήδη χτυπημένος οικογενειακός προϋπολογισμός, και κρατούσαν χαμηλά τον πήχυ των διαμαρτυριών.

Πλέον οι μάσκες έπεσαν και ο υπουργός Παιδείας Φίλης, που δήλωνε υπέρμαχος της κατάργησης του άδικου μέτρου, «γύρισε την πλάκα». Την προειδοποιητική βολή την είχε ρίξει λίγες μέρες νωρίτερα, δηλώνοντας ότι άλλο είναι τα φροντιστήρια και άλλο τα ιδιωτικά σχολεία.

«Δεν μπορούμε να βρούμε ισοδύναμα αλλά να εκλογικεύσουμε ένα μέτρο που μας απομακρύνει από την ευρωπαϊκή πραγματικότητα», είπε ο Φίλης στο ραδιόφωνο «Παραπολιτικά Fm».

Και συνέχισε: «Αυτό που μπορούμε να κάνουμε είναι να το λειάνουμε. Ξεκινώ από την πιο ήπια αντιμετώπιση δημοσιονομικά. Θα υπάρξει πρόβλημα για τις επιχειρήσεις είναι σαφές».

Κι όταν αποφασίστηκε και ανακοινώθηκε ότι θα επιβληθεί ΦΠΑ 13% στα ιδιωτικά σχολεία και 6% σε φροντιστήρια, κέντρα ξένων γλωσσών, ωδεία και σχολές μπαλέτου, πάλι ο Φίλης βγήκε σε πρωινόαδικο για να πει, με ύφος χιλίων γαϊδάρων, ότι δεν πρέπει ν' ασχολούμαστε με τις πενταροδεκάρες του 6% και του 13%.

Δεν είναι πρωτάρης στην πολιτική ο Φίλης. Ούτε μίλησε εν θερμώ και του ξέφυγε αυτή η κουβέντα-φτύσιμο για τον κόσμο που κόβει από παντού για να πληρώσει ένα φροντιστήριο, ένα κέντρο ξένων γλωσσών, ένα ωδείο ακόμα για τα παιδιά του. Τώρα που κέρδισαν τις εκλογές, αποφασισμένοι να εφαρμόσουν το Μνημόνιο μέχρι κεραίας, οι συριζαίοι πετάνε ο ένας μετά τον άλλον τη μάσκα του προστάτη των λαϊκών συμφερόντων και εμφανίζονται ως αυτό που πραγματικά είναι: γομάρια!

Θέλουν δικό τους άνθρωπο

Τι διαφορά έχουν η γενική γραμματέας Δημοσίων Εσόδων Κατερίνα Σαββαΐδου και ο προπονητής Τραϊανός Δέλλας; Ο Δέλλας δέχτηκε να μην κάνει παρέλαση στις 28 Οκτώβρη, ενώ η Σαββαΐδου το φιλοπάλεψε. Ο Δέλλας ήξερε εξαρχής την τύχη του. Κάποια στιγμή θα έπαιρνε πόδι, για να φορτωθούν σ' αυτόν οι αποτυχίες της ομάδας και όχι στον καπιταλιστή ιδιοκτήτη της που «έχει καβούρια στην τσέπη» και δεν του αγόρασε τους παίκτες που ήταν απαραίτητοι. Για τη Σαββαΐδου, κανείς δεν πρόκειται να καταλάβει αν θεωρείται αποτυχημένη ή επιτυχημένη στη θέση της, η ίδια όμως όφειλε να ξέρει (και είμαστε βέβαιοι ότι ξέρει) πως κάποια στιγμή θα δεχόταν πίεση για παραίτηση.

Η Σαββαΐδου υπήρξε επιλογή του Σαμαρά. Διαδέχτηκε τον Θεοχάρη, που υπήρξε άνθρωπος του Κουβέλη, αλλά κάπου τα χάλασε με τον Στουρνάρα και τον Σαμαρά (στην πραγματικότητα τον κατηγορήσαν σαν

ρουφιάνο της τρόικας) και πήρε τον πούλο. Ως επιλογή του Σαμαρά (και επομένως ως άτομο της εμπιστοσύνης του) η Σαββαΐδου δε θα έπρεπε να ελπίζει σε μακροήμερευση. Η Βαλαβάνη δεν της έλεγε ούτε καλημέρα, μολονότι στεγάζονταν και οι δύο στο ίδιο κτίριο. Και η δεύτερη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου ξεκίνησε νωρίς-νωρίς την αποδόμησή της. Η «Αυγή» έχει κάνει σημαία της το «σκάνδαλο Σαββαΐδου», μολονότι από δικαστική άποψη αυτό βρίσκεται σε εντελώς πρώιμο στάδιο. Κι ο Τσίπρας ζήτησε από τον Τσακαλώτο να της ζητήσει να παραιτηθεί.

Όταν εκδιώχτηκε ο Θεοχάρης, η τρόικα τα πήρε στο κρανίο. Τώρα που ξεκίνησε προσπάθεια να διωχτεί η Σαββαΐδου (και τελικά διώχτηκε), μούγκα στην τροϊκανή στρώγκα. Φαίνεται πως υπάρχει συμφωνία ακόμα και για το πρόσωπο που θα τη διαδεχτεί. Η Σαββαΐδου, όμως, διαμήνυσε ότι δεν παραιτείται. Λογικό από τη μεριά της.

Ως μεγαλοστέλεχος πολυεθνικής (από εκεί την πήραν και την έβαλαν στη ΓΓΔΕ) ήξερε πολύ καλά πως έπρεπε να διαπραγματευθεί την αποζημίωσή της και τους υπόλοιπους όρους της παραίτησής της (κυρίως το «καθάρισμα» στο ποινικό σκέλος). Όταν θα έκλεινε το «ντιλ», θα έπαιρνε τα μπογαλάκια της και θ' αποχωρούσε μετά πολλών επαίνων. Δεν την άφησαν, αλλά της έδωσαν τα παπούτσια στο χέρι.

Η καθιέρωση θέσης «ανεξάρτητου» γενικού γραμματέα Εσόδων υπήρξε μνημονιακή απαίτηση. Υποτίθεται ότι θα έφτιαχναν έναν εισπρακτικό μηχανισμό που δε θα υπακούει στην εκάστοτε κυβέρνηση, δε θα κάνει παιχνιδάκια με «ημετέρους», αλλά θα συμπεριφέρεται με «στυγνή» τεχνοκρατική αντίληψη. Εκ των πραγμάτων αποδείχτηκε πως ούτε επί Θεοχάρη ούτε επί Σαββαΐδου μπορούσε ο μηχανισμός να λειτουργήσει έτσι. Αλλωστε, δεν είναι η ΓΓΔΕ που θεσπίζει τους νομικούς κα-

νόνες, αλλά η κυβέρνηση, μέσω της Βουλής. Η ΓΓΔΕ καλείται απλώς να εισπράξει αυτά που προβλέπουν οι νόμοι. Γι' αυτό και είναι υποκριτικό να υποστηρίζουν τώρα οι συριζαίοι πως η έλλειψη πνεύματος συνεργασίας εκ μέρους της Σαββαΐδου τους εμποδίζει να βρουν τα διάφορα «ισοδύναμα» που αναζητούν, όπως π.χ. αντί του ΦΠΑ στην ιδιωτική εκπαίδευση.

Από την άλλη, σύμφωνα με το τρίτο Μνημόνιο, το Μνημόνιο του Τσίπρα, η ΓΓΔΕ ως εισπρακτικός μηχανισμός ισχυροποιείται, αφού αυτή θα πάρει και τις υποθέσεις του ΣΔΟΕ. Είναι λοιπόν λογικό για την κυβέρνηση Τσίπρα να θέλει δικό της άνθρωπο επικεφαλής αυτού του μηχανισμού. Και η τρόικα δεν έχει κανένα λόγο να αρνηθεί στην κυβέρνηση αυτό το δικαίωμα, όταν ειδικά αυτή η κυβέρνηση έχει δώσει ήδη σπουδαία δείγματα γραφής στην εφαρμογή των μνημονιακών δεσμεύσεων.

Αναζητούν συστήματα υποχρεωτικής είσπραξης

«Τα δημοσιεύματα που αποδίδονται στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εργασίας και αναφέρονται σε επιβολή εισφοράς 100 ευρώ υπέρ του ασφαλιστικού συστήματος από τους ελεύθερους επαγγελματίες ή σε επιβολή οποιασδήποτε άλλης εισφοράς συνιστούν μυθεύματα και δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα. Η πρόταση της Κυβέρνησης θα ανακοινωθεί εντός των ημερών και η τελική νομοθετική ρύθμιση, που θα γίνει περί τα μέσα Νοεμβρίου, θα λάβει υπόψη της τις προτάσεις που θα προκύψουν από τον κοινωνικό διάλογο».

Αυτά ανακοίνωσε ο Κατρούγκαλος την περασμένη Δευτέρα. Αντίθετα, η κυβερνητική εκπρόσωπος Ο. Γεροβασίλη υπήρξε πολύ πιο προσεκτική. «Μια σειρά σκέψεων που ακούγονται δεν σημαίνει ότι είναι και θέσεις της κυβέρνησης», δήλωσε. Και ο ένας και η άλλη ήξεραν πολύ καλά ότι τα περί επιβολής εισφοράς στους ελεύθερους επαγγελματίες δεν ήταν αποκήρυκτα δημοσιογραφικής φαντασίας, αλλά προήλθαν από δηλώσεις του υφυπουργού Κοινωνικής Ασφάλισης Αναστάσιου Πετρόπουλου στο πρωινάδικο του Mega. Ο μεν Κατρούγκαλος θίχτηκε από την πρωτοβουλία του υφυπουργού του και ουσιαστικά τον έβγαλε ψεύτη, η δε Γεροβασίλη επέλεξε απλώς να κρατήσει αποστάσεις.

Τι είπε ο υφυπουργός Πετρόπουλος, που πριν διοριστεί υφυπουργός είχε διοριστεί διοικητής του ΟΑΕΕ; Οτι πρέπει να βρεθεί ένας τρόπος για να εισπράττονται υποχρεωτικά οι ασφαλιστικές εισφορές (έστω ένα κομμάτι τους) από τα ταμεία των λεγόμενων αυταπασχολούμενων (ΟΑΕΕ και ΕΤΑΑ). Και βρήκε την υποχρεωτική είσπραξη μέσω του taxisnet και των αποδείξεων. Η σκέψη είναι απλή στη βάση της και είναι σίγουρο ότι έχει μελετηθεί. Ένας εμποράκος κάνει κάποιο τζίρο, όμως η κρίση τον έχει τσακίσει και επιλέγει να μην πληρώσει τις ασφαλιστικές του εισφορές. Αν όμως, κάθε που κόβει μια απόδειξη του παίρνουμε και ένα ποσοστό για τις ασφαλιστικές του εισφορές, τότε στο τέλος της χρονιάς θα του έχουμε πάρει ένα ποσό που μόνος του δε θα πήγαινε στον ΟΑΕΕ να το πληρώσει.

Υπάρχει, βέβαια, η περίπτωση να μην πάει ποτέ ο εμποράκος στην εφορία για να πληρώσει τον ΦΠΑ, οπότε οι ασφαλιστικές εισφορές θα χαθούν μαζί με τον ΦΠΑ. Γι' αυτό γίνεται όλος αυτός ο χαμός με το πλαστικό χρήμα. Θα διασυνδεθούν οι τράπεζες με το taxisnet, οπότε η εκκαθάριση ΦΠΑ και ασφαλιστικών εισφορών θα γίνεται από τις τράπεζες, που θα αποδίδουν τα ποσά στην εφορία και τα ασφαλιστικά ταμεία. Όσο περισσότερες είναι οι συναλλαγές με πλαστικό χρήμα τόσο μεγαλύτερο ποσοστό ΦΠΑ και ασφαλιστικών εισφορών θα παρακρατείται.

Επαναλαμβάνουμε: ο υφυπουργός Πετρόπουλος δεν μίλησε στα κουτούρο, ούτε παρουσίασε κάποια δική του φαινή ιδέα. Παρουσίασε μια μέθοδο ενίσχυσης του εισπρακτικού μηχανισμού που ήδη τη μελετούν. Το αν θα την εφαρμόσουν άμεσα ή θα την αφήσουν γι' αργότερα (αφού πρώτα ολοκληρώσουν την αντιασφαλιστική ανατροπή) δεν το γνωρίζουμε. Οτι κάποια στιγμή θα την εφαρμόσουν είναι το μόνο βέβαιο. Όπως γίνεται, όμως, με κάθε μνημονιακό μέτρο, προηγείται μια περίοδος ανακοίνωσης-διάψευσης, ιδεολογικής προετοιμασίας, μετρήματος αντιδράσεων.

Ισοδύναμα γιοκ

Τα ισοδύναμα δε βρέθηκαν και ο ΦΠΑ στην ιδιωτική εκπαίδευση επιστρέφει. Για να σωθούν δε τα προσχήματα, αποφασίστηκε να υπάρξει μια διαφοροποίηση. Παιδικοί σταθμοί και νηπιαγωγεία, για τα οποία διαφημίζουν την μη επιβολή ΦΠΑ, έτσι κι αλλιώς εξαιρούνταν από την πρώτη στιγμή. Επαναλαμβάνουν, όμως, αυτό που ήδη ίσχυε ως νέο, για λόγους προπαγάνδας. Διαφοροποίησαν, παραπέρα, τα ιδιωτικά σχολεία από τη μια και τα φροντιστήρια (μαθημάτων και ξένων γλωσσών), ιδιωτικά ΙΕΚ, ωδεία, σχολές χορού από την άλλη, βάζοντας διαφορετικούς συντελεστές (13% και 6%).

Ο Φίλης έκανε λόγο για «πολύ καλή εξέλιξη», ζητώντας μας να ξεχάσουμε αυτά που υπόσχονταν προεκλογικά ο ΣΥΡΙΖΑ (ότι δε θα επιβληθεί ΦΠΑ πουθενά στην ιδιωτική εκπαίδευση). Αυτό είναι συνθησιμένο πια από τους συριζαίους, που από τη στιγμή που κέρδισαν τις εκλογές είναι αποφασισμένοι να εφαρμόσουν κατά γράμμα το Μνημόνιο. Αν κάνουν λίγο πίσω σ' ένα μέτρο που πλήττει τα λαϊκά στρώματα, απαιτούν αυτό να τους πιστωθεί ως επιτυχία! Εφαρμόζουν τη γνωστή τακτική του χότζα.

Όμως, η επιβολή συντελεστών 6% και 13%, έναντι 23% παντού, όπως προβλέπεται στο νόμο, αφήνει μια «τρύπα» στα έσοδα, που πρέπει να την καλύψουν από άλλους τομείς, αλλιώς δε θα συμφωνήσει η τρόικα. Την Τρίτη, που πάρθηκε η απόφαση για τον ΦΠΑ στην εκπαίδευση, δεν ανακοίνωσαν τίποτα, για να μην βαρύνει αρνητικά στην προπαγάνδα. Θα το μάθουμε, όμως, τις επόμενες μέρες, καθώς -όπως οι ίδιοι διέρρευσαν- πρέπει να βρουν ισοδύναμα ύψους 100 εκατ. ευρώ. Μένει να δούμε πώς θα πληρώσει το «μάρμαρο» ο ελληνικός λαός.

Ερχονται τα distress funds

Πόσο απέχει η «νέα σεισάχθεια» από το «τα κόκκινα δάνεια θα γίνουν πηγή ανάπτυξης»; Μόλις μια εκλογική αναμέτρηση, μετά την υπογραφή ενός Μνημονίου.

Η «νέα σεισάχθεια» δεν υπάρχει πλέον στο λεξιλόγιο του ΣΥΡΙΖΑ. Είναι απαγορευμένη φράση, γιατί σκαλίζει μνήμες. Δεν πέρασε άλλωστε πολύς καιρός από τότε που ο ΣΥΡΙΖΑ υποσχόταν στους κάθε λογής δανειολήπτες (στεγαστικά, καταναλωτικά, επιχειρηματικά) ότι με τη «νέα σεισάχθεια» θα απαλλαγούν από το άχθος των δανείων, που η κρίση δεν τους επιτρέπει να εξυπηρετήσουν, και θα μπορέσουν οι μεν να καταναλώσουν, οι δε να παράξουν και να πουλήσουν, έτσι που όλοι μαζί να δώσουν αναπτυξιακή ώθηση στην οικονομία. Ο Δραγασάκης με τον Σαθθάκη, μάλιστα, είχαν αναλάβει τότε να δώσουν και... επιστημονικό κύρος στην προεκλογική εξαγγελία. Μιλούσαν για τη δημιουργία μιας bad bank (κακή τράπεζα), στην οποία θα περνούσαν τα «κόκκινα δάνεια», έτσι που να μην επιβαρύνουν την κεφαλαιακή επάρκεια των τραπεζών. Όσο για τον κλονισμό που αναπόφευκτα θα δέχονταν οι τράπεζες, αυτός θα αντιμετωπιζόταν με μια ανακεφαλαιοποίηση, η οποία δε θα ήταν και μεγάλη.

Εκτός από τη «σεισάχθεια» στα χρέη των ιδιωτών και των επιχειρήσεων προς τις τράπεζες, ο ΣΥΡΙΖΑ υποσχόταν, βέβαια, και «σεισάχθεια» στα χρέη του κράτους προς τους ξένους δανειστές. Το μεγαλύτερο μέρος του χρέους θα διαγραφόταν και το υπόλοιπο θα αποπληρωνόταν όχι βάσει των προβλεπόμενων στις δανειακές συμβάσεις, αλλά με αναθεώρησή τους έτσι που να προβλέπουν μεγάλη περίοδο χάριτος και ρήτρα ανάπτυξης στον καθορισμό των τοκοχρεολυτικών δόσεων. Οποιοι τολμούσε να ρωτήσει «πώς θα γίνει αυτό;», αντιμετωπιζόταν με συγκαταβατικό χαμόγελο και με διαβεβαιώσεις του τύπου «θα το δεχτούν και θα 'ναι ντάλα μεσημέρι».

Μαζί με την εγκατάλειψη των υποσχέσεων για το χρέος εύλογο ήταν να ξεχαστούν και οι υποσχέσεις για «νέα σεισάχθεια». Με

το Μνημόνιο κάθε κατεργάρης πήγε στον πάγκο του. Σε ό,τι αφορά το κρατικό χρέος, ξεκαθαρίστηκε ότι δεν πρόκειται να διαγραφεί ούτε σεντ, αλλά θα αναζητηθεί από τους δανειστές κάποια... διευκόλυνση στο χρόνο αποπληρωμής των χρεολυσίων (με τους τόκους να τρέχουν κανονικά, εννοείται). Σε ό,τι αφορά τα ιδιωτικά χρέη, ξεκαθαρίστηκε ότι θα γίνει κάποια ρύθμιση, που θα την εγκρίνει η τρόικα, φυσικά. Ο Τσίπρας, όμως, ήταν κάθετος: καταφέραμε να πετύχουμε συμφωνία ότι τα «κόκκινα» δάνεια δε θα μπορούν να πωληθούν στα distress funds.

Τι είναι αυτά τα περιβόητα distress funds; Ο ίδιος ο τίτλος σημαίνει «κεφάλαια θλίψης» ή «κεφάλαια αγωνίας». Είναι συσσωματώσεις-μηχανισμοί του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου, εξειδικευμένα σε ιδιαίτερα επιθετικές πολιτικές. Αγοράζουν (μην παρά εννοείται) μη εξυπηρετούμενα δάνεια από τράπεζες που θέλουν (ή υποχρεώνονται) να εξυγιάνουν τα χαρτοφυλάκιά τους, παίρνουν τις εγγυήσεις που καλύπτουν αυτά τα δάνεια και αρχίζουν το ξεπούλημα. Βάζουν λουκέτο και εκπλειστηριάζουν το μηχανολογικό και λοιπό εξοπλισμό μιας υπερχρεωμένης επιχείρησης, εκπλειστηριάζουν ακίνητα κτλ. Γιατί στόχος ενός distress fund δεν είναι να αξιοποιήσει μια επιχείρηση που πήρε αγοράζοντας τα δάνεια της ή ένα σπίτι που απέκτησε με τον ίδιο τρόπο, αλλά να «γυρίσει» γρήγορα τα κεφάλαια που διέθεσε για ν' αγοράσει τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια. Θα εισπράξει ό,τι μπορεί να εισπράξει, χρησιμοποιώντας μαφιόζικο τύπου εισπρακτικές εταιρίες και στο τέλος θα τραβήξει ένα λουκέτο κι έναν ή περισσότερους πλειστηριασμούς, για να πάρει πίσω (με μεγάλο κέρδος εννοείται) τα κεφάλαια που διέθεσε, να μοιράσει όλο (ή μεγάλο τμήμα) του κέρδους στους κεφαλαιοκράτες που εμπιστεύτηκαν τμήμα του κεφαλαίου τους στο fund και να αναζητήσει αλλού «επενδυτικές» ευκαιρίες. Τα distress funds συνηθίζουν να αγοράζουν δάνεια στο 5% έως 50% της ονομαστικής τους αξίας (ανάλογα με τις εγγυήσεις που έχουν τα δάνεια και την ανάλυση που κάνει

το επιτελείο του fund). Στη συνέχεια, αρχίζουν νομικές ενέργειες κατά του δανειολήπτη, απαιτώντας να εισπράξουν το 100%. Αφού βάλουν τα υποθηκευμένα ακίνητα (ή και ολόκληρες επιχειρήσεις) στο χέρι, αρχίζει ο χορός των πλειστηριασμών.

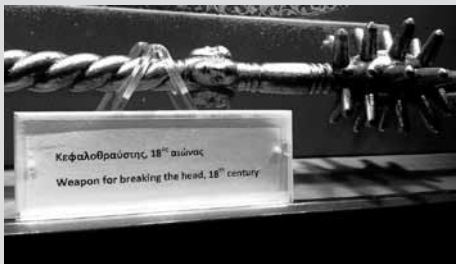
Πού βρισκόμαστε τώρα; Η αποφυγή των distress funds ξεχάστηκε. Τώρα βρισκόμαστε στη φάση «τα κόκκινα δάνεια θα γίνουν πηγή ανάπτυξης». Η φράση ανήκει στον αντιπρόεδρο Δραγασάκη, που εμφανίστηκε στο Mega για να εξηγήσει πως «μας ενδιαφέρει η επιχείρηση να συνεχίσει να λειτουργεί και γι' αυτό θα πρέπει να βρεθούν επενδυτές. Αν δε βρεθούν επενδυτές, τότε κάποια από τα «κόκκινα» δάνεια θα μπουν σε μια εταιρία διαχείρισης ενεργητικού που θα φτιάξουν από κοινού οι τράπεζες (πάει και η bad bank, όπως αντιλαμβάνεστε) και «ίσως να πουληθούν». Τραπεζίτες που δε θέλουν να κατονομαστούν αποκάλυψαν ότι το ΚΥΣΟΙΠ, που συνεδρίασε υπό τον Δραγασάκη την περασμένη εβδομάδα, αποφάσισε τα μεγάλα μη εξυπηρετούμενα επιχειρηματικά δάνεια να πουληθούν, γιατί αλλιώς οι τράπεζες δεν μπορούν να εξυγιανθούν. Τα distress funds, βέβαια, δε θα αγοράσουν τέτοια δάνεια για να γίνουν μέτοχοι στις επιχειρήσεις με στόχο να συνεχιστεί η λειτουργία τους και να κερδίσουν απ' αυτή (δηλαδή να εγκλωβιστούν, όπως το λένε στη γλώσσα των ραντιέρηδων), αλλά για να πουρέσουν να βάλουν λουκέτο, να ξεπουλήσουν και να πάρουν αμέσως το κεφάλαιο και το κέρδος τους.

Μετά, θα πάρουν σειρά τα μη εξυπηρετούμενα στεγαστικά δάνεια. Κι αν τα distress funds δε δείξουν ενδιαφέρον γι' αυτά, οι ίδιες οι τράπεζες θα δημιουργήσουν ένα εγχώριο distress fund με στόχο να πάρουν πίσω τα λεφτά τους μέσω μαζικών πλειστηριασμών. Ο,τι έμεινε αρθθμιστο την περίοδο των δύο προηγούμενων Μνημονίων (τα «κόκκινα» δάνεια και η προστασία της πρώτης κατοικίας είναι τέτοια ζητήματα) θα ρυθμιστεί τώρα. Η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου «σκουπιίζει».

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Ας ξεκινήσουμε ακόμη μια φορά με τα γενέθλια άλλοτε επιφανών επί φανών και νυν εξαφανισμένων πολιτικών γιγάντων, τηρώντας και τον κοσμικό χαρακτήρα της στήλης: Στις 28 Οκτωβρίου (τι όχι ρε;) κλείνει τα 48 χρόνια του ο Αρούλης (ο Σπηλιωτόπουλος ντε. Το «λ» με «λι»), ο οποίος κάποτε έδινε τροφή σ' αυτές εδώ τις αράδες που τώρα θρηνούν το δυσαναπλήρωτο κενό. Δεν βγαίνουν πια τέτοια χαρισματικά μοντέλα παροχής υλικού. Και στις 30 Οκτωβρίου κλείνει τα 56 χρόνια του ο εκ Κατακόλου ορμώμενος ψυχαγωγός (πολυποίκιλα) Παύλος Χαϊκάλης. High κάλοι θρηνούν τη δική του απουσία...

Γαμάτο! Από το gamatotv.com άρχισε το ξήλωμα των συμφερόντων η δεύτερη φορά «αριστερά» αριστεροδεξιά κυβέρνησή! Νέες εποχές επ' οχιαίς, νέα ήθη, ναι αήθη. Να τελειώνουμε με το παλιό. Και η λεπίδα ακόμα έρχεται...

«Μαρξ, Εγγκελς, Λένιν, Μπέμπελ και Μπουχάριν / τους στρίμωξα στο νου κουκί-κουκί. / Να με, λοιπόν, κατέκτησα την χάριν / να κρίνω με την διαλεκτική. / “Αχώριστος η θεωρία κ' η πράξη” / συχνά σκοντάφτω στην εφαρμογή / μα η κριτική μου πάντοτε είναι εν τάξει / όλους κι όλα τα ελέγχει, τα εξηγεί. / Τις συγκεντρώσεις των προλεταρίων / απ' το παράθυρό μου τις κοιτώ / ως να συγκινηθώ μέχρι δακρύων / και γράφω στίχους πλέον των 100. / Τη σκέψη αφήνω διάφανο μπαλόνι / στον άδειο ν' ανεμίζεται ουρανό / να βλέπω την εντύπωση που απλώνει / το χρώμα που αντιφέγγει το κενό. / Τώρα το “Κάπιταλ” του Μαρξ κηρύττω / μα αποφεύγω την κάθε συμπλοκή / γιατί, ξέρω, θανάσιμα θα πλήττω / αν κάποτε με βάλουν φυλακή» (Γιάννης Ρίτσος - «Τρακτέρ»).

Άξιος ο μισθός του και γι' αυτό τον μήνα. Ο λόγος για τον -κατά Βαγγέλια Γιαννόπουλο- «κύριο Τίποτα», άλλοτε καγκελάριο (εκ των κάγκελων) του αθηναϊκού κέντρου και σημερινό επίτροπο, που έκανε τη μνημειώδη δήλωση «η λύση στο πρόβλημα της μετανάστευσης πρέπει να είναι πολιτική». Η ελαφρολαϊκή πλην βαρύγδουπη δήλωση έγινε στο ετήσιο συνέδριο του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος στην Ισπανία...

Αξιζει τον κόπο να ρίξουμε μια πολυποίκιλα χρήσιμη ματιά στο (αξιοπρόσεκτα χαμηλό) επίπεδο εκπαίδευσης στην Περιφερειακή Ενότητα (πρώην νομός) Ξάνθης, σύμφωνα με τα επεξεργασμένα στοιχεία της Ελληνικής Στατιστικής Υπηρεσίας μετά την τελευταία απογραφή. Ενα αξιοσημείωτο εξαγόμενό μας από τα στοιχεία που παραθέτουμε: Η συντριπτική πλειονότητα (ένας στους τρεις) έχει τελειώσει μόλις το δημοτικό σχολείο! Ακολουθούν οι απόφοιτοι λυκείου. Αυτές οι δύο κατηγορίες μαζί αποτελούν περίπου το 50% του πληθυσμού και αριθμούν περισσότερους από όσο όλες οι υπόλοιπες συνολικά! Έχουμε και λέμε λοιπόν: Δεν γνωρίζει γραφή και ανάγνωση 7.127. Ολοκλήρωσε την προσχολική αγωγή 8.545. Εγκατέλειψε το δημοτικό αλλά γνωρίζει γραφή και ανάγνωση 6.014. Απολυτήριο δημοτικού 34.790. Απολυτήριο τριτάξιου γυμνασίου 9.824. Πτυχίο επαγγελματικής σχολής 1.936. Πτυχίο επαγγελματικού λυκείου 4.101. Απολυτήριο λυκείου (γενικού, εκκλησιαστικού κ.α.) 14.439. Πτυχίο μετα-δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης (IEK, κολέγιο κ.α.) 3.241. Πτυχίο ανώτερης επαγγελματικής σχολής 397. Πτυχίο ΑΤΕΙ, ΑΣΠαΙΤΕ και ισότιμων σχολών 3.246. Πτυχίο πανεπιστημίου, πολυτεχνείου και ισότιμων σχολών 7.753. Μεταπτυχιακό 774. Διδακτορικό 254.

Θρηνήσαμε ακούοντας για την ουγγαρέζα φασιστοπούλα που -μετά την παγκόσμια κατακραυγή- έχασε την τίμια δουλειά της εικονολήπτριας (ενίοτε κάνουν και τίμιες δουλειές τα γεννήματα των φιδισίων αβγών) επειδή έβαλε τρικλοποδιά στον σύριο πρόσφυγα Ζαϊντ. Και τώρα η «κυρία» Πέτρα (αυτό είναι το όνομά της, που γεννάει εύλογους συνειρμούς) ζητάει και τα ρέστα, απειλώντας με μηνύσεις το facebook αλλά και τον Ζαϊντ! Μια καταγέλαστη ιστορία που ίσως πληροφορηθήκατε, με ακόμη πιο καταγέλαστες απόψεις και ατάκες της άσπρης Πέτρα ξέξασπρης, που τελικά είναι κατάμαυρη. Που όμως, εκτός από γέλιο, προκαλούν και μια διάθεση για ομελέτα όλων των αβγών. Ή έστω για απλή θραύση, αφού χωρίς αυτή δεν γίνεται ούτε ομελέτα. Καλομελέτα (καλώ ομελέτα) κι έρχεται...

Σας αφήνω, αφού αυτές οι γραμμές γράφονται περιμένοντας ανυπόμονα ένα γάλλο γαμικό φίλο με γελοία φάτσα. Λίγη διασκέδαση βρε αδερφέ...

Κοκκινোসκουφίτσα

«Ντιλ» Τσιπραίων-καναλαρχών

Είναι ποτέ δυνατό, μια κυβέρνηση που ξέρει πολύ καλά ότι σε λίγο θα τη βρίζει ολόκληρος ο ελληνικός λαός, λόγω της πολιτικής που θα εφαρμόσει, να ανοίγει πόλεμο με τους μεγάλους αστικούς ομίλους που ελέγχουν τα ΜΜΕ, έντυπα και ηλεκτρονικά, και επομένως έχουν τη δυνατότητα να πυροδοτούν τις λαϊκές αντιδράσεις; Η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων ισχυρίζεται ότι ακολουθεί αρχές, ότι θέλει να βάλει τάξη στο άναρχο τηλεοπτικό τοπίο, να συντρίψει τους ολιγάρχες των μίντια. Για την ακρίβεια, το τελευταίο το ισχυριζόταν παλαιότερα, δεν ακούμε να το προβάλλει καθόλου τελευταία (πλέον μιλάει μόνο για την ανάγκη να μπει τάξη). Κι αυτό λέει πολλά σε όποιον δεν πάσχει από οξεία συριζίτιδα.

Να το πιάσουμε διαφορετικά. Είναι δυνατόν οι καναλάρχες, δηλαδή ο Ψυχάρης, ο Μπόμπολας, ο Βαρδινογιάννης, ο Κυριακού, ο Αλαφούζος, να παρακολουθούν απαθείς την κυβέρνηση, με πρωτομάχο τον Παππά, να προσπαθεί να τους συντρίψει και να μην αντιδρούν καθόλου; Όχι μόνο να μην καταγγέλλουν το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, αλλά να μην ανοίγουν πόλεμο στην κυβέρνηση απ' αφορμή την πολιτική της, που δίνει ουκ ολίγες αφορμές (και μόνο το Ασφαλιστικό θα αρκούσε); Ο Ψυχάρης έγραψε ένα άρθρο (δημοσιεύτηκε και στο «Βήμα» και στα «Νέα»), που δεν περιλαμβάνει καμιά καταγγελία της κυβέρνησης. Ο τίτλος του ήταν «Ποιοι είναι οι «νταβατζήδες» των Μέσων Ενημέρωσης;» και περιοριζόταν στο να διαφημίσει το θεάρεστο έργο του Mega από τότε που λειτουργεί. Εκκλινει με ένα υστερόγραφο προειδοποίησης και όχι καταγγελίας: «Δεν είναι σαφές πού οδηγεί η αναφερόμενη κυβερνητική πρόθεση να επιβάλει ευταξία στον τηλεοπτικό χώρο παίζοντας με τους αριθμούς εν μέσω φημών περί συγκρο-

τήσεως τηλεοπτικών σταθμών ιδιαιτέρως φιλίων προς ορισμένους πολιτικούς και οικονομικούς παράγοντες. Το μέλλον θα δείξει!»! Αφηνε, δηλαδή, το ελεύθερο στην κυβέρνηση να ψηφίσει το νομοσχέδιό της (για να μην ξεφτίλιστεί), προειδοποιώντας την να τηρήσει τα «συμφωνημένα» και να μη δοκιμάσει να κάνει παιχνίδια που θα πλήττουν τους εν ενεργεία μεγαλοκαναλάρχες.

Είναι δυνατόν τα κόμματα της αντιπολίτευσης, η ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ, το Ποτάμι, που φιλοδοξούν κάποια στιγμή να πάρουν τη θέση των συριζανέλ στην κυβέρνηση και ξέρουν ότι χωρίς τη βοήθεια των μιντιαρχών δεν μπορούν να καταφέρουν τίποτα, να μην ξεσηκώνουν τον κόσμο, αλλά η κοινοβουλευτική διαδικασία συζήτησης και ψήφισής του εν λόγω νομοσχεδίου να προκαλεί μόνο βαριεστημάρα και χασμουρητά; Στην αρχή γκρίνιαζαν μόνο για τη διαδικασία του επείγοντος με το οποίο κατέθεσε η κυβέρνηση το νομοσχέδιο. Στη συνέχεια, όταν αποκαλύφθηκε ότι οι καναλάρχες είχαν ήδη «ξεσηκώσει» την Κομισιόν, η οποία έχει στείλει κάποια επιστολή στην κυβέρνηση, άρχισαν να γκρινιάζουν και για το ρόλο που επιφυλάσσει στον εαυτό του ο Παππάς.

Όπως είναι γνωστό, το νομοσχέδιο Παππά είχε κατατεθεί στη Βουλή με πολλά ταρατατζούμ τον Ιούλη. Δεν ψηφίστηκε προεκλογικά, όμως. Με διάφορα τερτίπια η κυβέρνηση ανέβαλε την ψήφισή του. Αν οι «ολιγάρχες» αισθάνονταν ότι απειλούνται απ' αυτό το νομοσχέδιο, γιατί στήριξαν προεκλογικά τον ΣΥΡΙΖΑ; Αν ο ΣΥΡΙΖΑ ήθελε «να συντρίψει τους ολιγάρχες», γιατί έσπευσε προεκλογικά να «χώσει» 600.000 ευρώ στο Μέγαρο Μουσικής του Συγκροτήματος, εισπράττοντας ως αντάλλαγμα εκείνο το πρωτοσέλιδο των «Νέων» με την τεράστια φωτογραφία του Τσίπρα και τον εύγλωττο τίτλο «Μόνος ενα-

ποφάσεις.

Μια φράση από ανακοίνωση του ΕΣΡ (που διεκδικεί τα δικά του προνόμια) θα βοηθήσει να καταλάβουμε τι ακριβώς τρέχει με το νομοσχέδιο Παππά για τις τηλεοπτικές συχνότητες: «Το σχέδιο νόμου ακολουθεί την πεπατημένη των **προηγούμενων ανεφάρμοστων νόμων** όπου όλα ανατίθενται στους αρμόδιους υπουργούς, ενώ το ΕΣΡ περιορίζεται σε μια απλή γνωμοδοτική αρμοδιότητα». Η ανακοίνωση αυτή εκδόθηκε λίγες μέρες πριν τις εκλογές της 20ής Σεπτεμβρίου. Εκτοτε, δεν άλλαξε τίποτα στο νομοσχέδιο. Τα κρίσιμα ζητήματα εφαρμογής παραμένουν ανοιχτά.

Οι καναλάρχες μια χαρά θα μπορούσαν να συνεχίσουν και με προσωρινές άδειες, όπως τόσα χρόνια τώρα. Ή να πάρουν κανονικές άδειες (δεκαετούς διάρκειας) σε τιμή που θα καθορίσουν παρασκηνακά οι ίδιοι και με όρους που θα τους επιτρέψουν **στην πραγματικότητα** να πληρώσουν ψίχουλα. Αν μάλιστα υπάρξει παρέμβαση από την Κομισιόν, όπως τότε με το «Βασικό μέτοχο» των Καραμανλή-Ρουσόπουλου, με τον οποίο ο δεξιός πρωθυπουργός πίστευε ότι μπορεί να στριμώσει τους «νταβατζήδες» (όπως τους απεκάλεσε χλαπακίζοντας γιαουρτλού κεμπάπ σε γνωστό σουβλατζίδικο στο Μοναστηράκι), μπορεί σύντομα να δούμε τον Παππά ν' αρχίσει το ράβε-ξήλωνε στο νομοσχέδιό του.

Το μόνο βέβαιο είναι πως οι καναλάρχες δεν ανησυχούν. Ακόμα και η προειδοποίηση του Ψυχάρη περί «συγκροτήσεως φιλίων τηλεοπτικών σταθμών» γίνεται περισσότερο «για να σφίξουν οι κώλοι» στο Μαξίμου και όχι επειδή ο Ψυχάρης φοβάται τον Κουρή και τον Βρώνη, που -σύμφωνα με όσα γράφονται- είναι αυτοί με τους οποίους νταραβερίζεται ο Παππάς. Ολοι θα πάρουν μερίδιο και οι μεγαλοκαναλάρχες το μερίδιο του λέοντος.

Εκπαιδεύουν το στρατό για την εσωτερική καταστολή

Η καταγγελία έγινε αρχικά από την Επιτροπή Αλληλεγγύης Στρατευμένων «Σπάρτακος» και αναπαρήχθη από το Συνδικάτο Εργαζόμενων στην Ενέργεια «Εργατική Αλληλεγγύη». Φαντάροι που υπηρετούν στο 523 Τ.Π. στην Κοζάνη κατήγγειλαν ότι την Τετάρτη 14 Οκτώβρη πραγματοποιήθηκε στο εγκαταλελειμμένο εργοστάσιο λιπασμάτων της ΑΕΒΑΛ στην Πτολεμαίδα στρατιωτική άσκηση, με τη συμμετοχή και φαντάρων από τη μόνιμη δύναμη της μονάδας. Το σενάριο της άσκησης προέβλεπε την επανακατάληψη εργοστασίου «στρατηγικού χαρακτήρα», το οποίο έχουν καταλάβει «ταραχοποιοί»!

Δεν χρειάζεται να εξηγήσουμε ποιες θεωρούνται επιχειρήσεις στρατηγικού

χαρακτήρα και ποιοι είναι οι ταραχοποιοί που υπάρχει πιθανότητα να καταλάβουν εργοστάσιό τους. Το ότι η άσκηση έγινε στην Πτολεμαίδα «φωτογραφίζει» τα άφθονα εργοστάσια της ΔΕΗ στην περιοχή και μελλοντικές ενέργειες αντίστασης των εργατών τους.

Δεν είναι η πρώτη φορά που έχουμε ασκήσεις που υποδηλώνουν ότι ο στρατός αποτελεί τον «τελικό» μηχανισμό επέμβασης της κρατικής καταστολής. Παλαιότερα κυκλοφόρησαν ακόμη και βίντεο που έδειχναν στρατιωτικές μονάδες να ασκούνται σε καταστολή διαδηλώσεων. Είναι μόνο η πρώτη φορά που βλέπουμε το φως της δημοσιότητας αποκάλυψη για την πραγματοποίηση τέτοιας άσκησης

επί «αριστερής» κυβέρνησης. Προφανώς έχουν γίνει ανάλογες ασκήσεις και στο παρελθόν, αλλά δεν είδαν το φως της δημοσιότητας. Τα σενάρια υπάρχουν και ο στρατός ασκείται κανονικά σ' αυτά, ανεξάρτητα από τα κόμματα που διαχειρίζονται τις κυβερνητικές υποθέσεις. Μπορούμε, άλλωστε, να θυμίσουμε και την προ καιρού δήλωση Καμμένου. «Στις δύσκολες στιγμές που περνάει ο τόπος οι ένοπλες δυνάμεις της χώρας διασφαλίζουν τη σταθερότητα στο εσωτερικό της χώρας», δήλωσε ο υπουργός Αμυνας, παρουσία του πρωθυπουργού Τσίπρα που επισκεπτόταν το Πεντάγωνο. Και ο Τσίπρας πέρασε στο ντουκού αυτή την πρωτοφανή δήλωση.

Σκάνδαλο Στέγγου

Η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Μ-Θ επιβεβαιώνει την «Κόντρα»

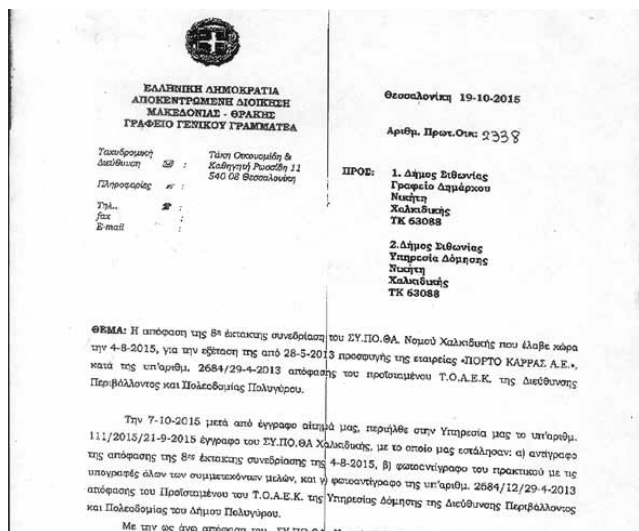
Με προχθεσινό (19.10.2015) έγγραφο του γενικού γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας-Θράκης επιβεβαιώνεται πλήρως το ρεπορτάζ της «Κόντρας» και τερματίζεται η νέα φάση του διαχρονικού σκανδάλου Στέγγου στο δεύτερο πόδι της Χαλκιδικής. Το δάσος του Νέου Μαρμαρά θα μείνει άθικτο από νέες παρεμβάσεις τσιμεντοποίησης εκ μέρους του ιδιοκτήτη του «Πόρτο Καρράς». Τυπικά η υπόθεση δεν έχει ολοκληρωθεί, επί της ουσίας όμως όλα έχουν τελειώσει για τον μεγαλοκαπιταλιστή.

Θυμίζουμε εν τάχει το σκάνδαλο, που κρατάει από τα μέσα της δεκαετίας του 2000.

Ο ιδιοκτήτης του «Πόρτο Καρράς» Κ. Στέγγος προσπαθεί να χτίσει 586 πολυτελείς βίλες (με πισίνες κτλ.) σε δάσος 17.630 στρεμμάτων. Η γνωστή (ν)τροπολογία Πάχτα κατατέθηκε από τον τότε υφυπουργό του ΠΑΣΟΚ στις αρχές Γενάρη του 2004, προκειμένου να αποκαταχρηστεί το δάσος των 17.630 στρεμμάτων και ν' ανοίξει ο δρόμος της τσιμεντοποίησής του. Το δάσος αυτό είχε δοθεί στον Καρρά το 1968 από τη στρατιωτικοφασιστική χούντα, με μια αποικιοκρατικού τύπου σύμβαση, η οποία όμως **έληξε το 1987**, χωρίς να προλάβει ο Στέγγος να χτίσει τις βίλες. Ετσι, **ο αποκαταχρησμός του δάσους έπαψε να ισχύει**.

Παρά την αποτυχία της με τη (ν)τροπολογία Πάχτα, η εταιρία «Πόρτο Καρράς ΑΕ» συνέχισε τις προσπάθειες. Ετσι, το 2010, με διευθύνοντα σύμβουλο τον πρώην νομάρχη Χαλκιδικής Β. Βασιλάκη και με τη βοήθεια ενός άλλου πρώην νομάρχη και τότε δημάρχου Πολυγύρου, του Α. Ζωγράφου, κατόρθωσε να εκδώσει από την Πολεοδομία Πολυγύρου μια παράνομη άδεια (199/2010) για την οικοδόμηση των πολυτελών βιλών στο δάσος. Η άδεια αυτή ανακλήθηκε στη συνέχεια τρεις φορές από τον αρμόδιο υπηρεσιακό παράγοντα της Πολεοδομίας Πολυγύρου, ενώ ο διευθύνων σύμβουλος της «Πόρτο Καρράς ΑΕ» και ο υπάλληλός της Πολεοδομίας που εξέδωσε την άδεια έχουν παραπεμφθεί με αμετάκλητο βούλευμα να δικάστούν με βαρύτατες κατηγορίες στο Τριμελές Εφετείο Κακουρηγμάτων Θεσσαλονίκης.

Ο Κ. Στέγγος, όμως, δεν το έβαλε κάτω. Με δόγμα του το δόγμα όλων των αρρακτικών του κεφαλαίου και παρά την εκκρεμούσα ποινική δίκη, ακολούθησε άλλο δρόμο νομιμοποίησης της παράνομης άδειάς του. Προσέφυγε στο ΣΥΠΟΘΑ

Χαλκιδικής, ο πρόεδρος του οποίου Ι. Λανταβός, αγνοώντας προκλητικά την εκκρεμούσα ποινική δίκη, διαστρεβλώνοντας έγγραφα άλλων υπηρεσιών (όπως του Δασαρχείου Πολυγύρου) και παραβλέποντας το πνεύμα και το γράμμα του νόμου, αποφάσισε ότι η άδεια 199/2010 για τις βίλες του Στέγγου είναι νόμιμη!

Η συγκεκριμένη απόφαση του ΣΥΠΟΘΑ πάρθηκε στις 4 του περασμένου Αυγούστου. Η επιλογή της συγκεκριμένης ημερομηνίας κάθε άλλο παρά τυχαία είναι. Καλοκαίρι, με ολόκληρη τη χώρα να ασχολείται με το επικείμενο Μνημόνιο-3, υπολόγιζαν ότι η απόφαση θα περάσει στο ντουκού και ο Στέγγος θα μπορέσει να προχωρήσει, χρησιμοποιώντας τη νεοσύστατη Πολεοδομία του δήμου Σιθωνίας, η οποία είναι πλέον αρμόδια για την υπόθεσή του.

Λογάριαζε, όμως, χωρίς τον ξενοδόχο. Τόσα χρόνια αγώνες για την προστασία του συγκεκριμένου δάσους, έχουν επιτρέψει στην «Κόντρα» να έχει καλό ρεπορτάζ και να μαθαίνει τα πάντα. Ετσι, στις 16 Αυγούστου, με θέμα στην ηλεκτρονική έκδοση της εφημερίδας μας καταγγείλαμε τη νέα φάση του σκανδάλου.

Τα γεγονότα άρχισαν πλέον να παίρνουν μορφή καταιγίδας που έπνιξε ξανά τους δασοκτόνους. Η αποκάλυψη της «Κόντρας» αναπαρήχθη από πολλά Μέσα (έντυπα και ηλεκτρονικά), κάποιοι έκλεψαν το ρεπορτάζ σαν κοινοί κλέφτες (όπως ο εν Θεσσαλονίκη συντάκτης της ΕφΣυν), η Εισαγγελία Εφετών Θεσσαλονίκης διέταξε να γίνει προκαταρκτική εξέταση, μετά από δική μας αναφορά, ενώ η υπόθεση έφτασε στις αρμόδιες υπηρεσίες (στην αποκεντρωμένη διοίκηση και στο υπουργείο), πάλι μετά από δικές μας αναφορές. Όλα αυτά τα έχουμε παρουσιάσει αναλυτικά, ενώ παράλληλα «τσακώσαμε» την «Πόρτο Καρράς» και το Δήμο Σιθωνίας και για άλλο σκάνδαλο.

Ετσι, φτάνουμε στο έγγραφο του ασκούντος καθήκοντα γενικού γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας-Θράκης, Νικήτα Φραγκισκάκη, που απευθύνεται στον δήμαρχο Σιθωνίας Ι. Τζιτζιό και στην Υπηρεσία Δόμησης του δήμου (προϊστάμενος ο Αρ. Παπαζαχαρίας). Όπως αναφέρει, στις 7 Οκτώβρη έλαβε -μετά από έγγραφο αίτημά του- την απόφαση και τα πρακτικά της συνεδρίασης του ΣΥΠΟΘΑ, που αφορούν την άδεια 199/2010 για τις βίλες του Στέγγου. Και συνεχίζει:

«**Η ως άνω απόφαση (σ.σ. του ΣΥΠΟΘΑ) είχε ήδη γίνει ευρέως γνωστή με δημοσιεύσεις στο διαδίκτυο και λόγω του γεγονότος ότι, κατά την άποψη της Υπηρεσίας μας η ως άνω απόφαση εξέδωθη αναρμοδίως και κατά παράβση νόμου, έχουμε ασκήσει κατ' αυτής αίτηση θεραπείας προς το ΣΥΠΟΘΑ Ν. Χαλκιδικής με το υπ' αριθμ. 18086/31-8-2015 έγγραφο του Δασάρχου Πολυγύρου και το υπ' αριθμ. 66901/7-9-2015 έγγραφο του Γενικού Γραμματέα Α.Δ.Μ.Θ. σύμφωνα με το άρθρο 24 του Ν. 2690/99.**

Εξάλλου, έχουμε ήδη ασκήσει και την ιεραρχική προσφυγή του άρθρου 24 του Ν. 2690/99, ενώπιον του Υπουργού Ενέργειας και Τεχνολογίας (σ.σ. προφανώς εννοεί Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής) καθώς και του Αναπληρωτή Υπουργού, ενώ παράλληλα έχουμε υποβάλει έγγραφο αίτημα στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους για την άσκηση ενδίκων μέσων ενώπιον των αρμοδίων Διοικητικών Δικαστηρίων κατά της ως άνω απόφασης του ΣΥΠΟΘΑ Χαλκιδικής, **για την προάσπιση των συμφερόντων του Δημοσίου, ήτοι την προστασία του περιβάλλοντος.**

Τα πράγματα από πλευράς αποκεντρωμένης διοίκησης πήραν το δρόμο τους. Το μπαλάκι πλέον βρίσκεται στο ΥΠΕΚΑ, στους Π. Σκουρλέτη και Ι. Τσιρώνη. Μολοντί είναι από καιρό

ενήμεροι από εμάς (υποβάλαμε εξαρχής αναφορά και στη γενική γραμματέα Χωροταξίας και Αστικού Περιβάλλοντος, Ε. Κλαμπασέα, που είναι και πρόεδρος του Κεντρικού ΣΥΠΟΘΑ), δεν έχουν κάνει τις κινήσεις που έπρεπε να κάνουν, για ναβάλουν οριστικά τέρμα σ' αυτό το σκάνδαλο.

Ο γενικός γραμματέας Α.Δ.Μ.Θ. απευθύνεται με χαρακτηριστικό τρόπο στο δήμο Σιθωνίας και στην Υπηρεσία Δόμησης, τελειώνοντας το έγγραφό του με την εξής παράγραφο:

«**Κατά την άποψη της Υπηρεσίας μας, θα έπρεπε να λάβετε γνώση των ενεργειών μας αυτών, ενώ θα παρακαλούσαμε να μας γνωστοποιήσετε τυχόν ενέργειές σας, μετά την ακύρωση της υπ' αριθμ. 2684/12/29-4-2013 απόφασης του προϊσταμένου του ΤΟΑΕΚ της Υπηρεσίας Δόμησης της Διεύθυνσης Περιβάλλοντος και Πολεοδομίας του Δήμου Πολυγύρου (σ.σ. πρόκειται για την απόφαση που μπλοκάρισε την παράνομη άδεια του Στέγγου, την οποία ανακάλεσε το ΣΥΠΟΘΑ Χαλκιδικής, «βουλευόντας» τον Στέγγο), καθόσον οι επίμαχες εκτάσεις για τις οποίες εκδόθηκε η επίμαχη 199/2010 οικοδομική άδεια ανήκουν πλέον στη δικαιοδοσία της Υπηρεσίας Δόμησης του Δήμου Σιθωνίας.**

Επειδή τον Αύγουστο, εκτός από τις μύγες που είναι παχιές και τους κολιούς που γεμίζουν τα δίχτυα των ελλήνων ψαράδων, διεκπεραιώνονται σε πρακτικό επίπεδο και διάφορα σκάνδαλα, περιμένουμε να δούμε τι θα απαντήσει ο δήμος Σιθωνίας. Εκανε ενέργειες υπέρ του Στέγγου, βάσει της παράνομης απόφασης του ΣΥΠΟΘΑ, ή «δεν πρόκανε»;

Για την «Κόντρα» οι εξελίξεις αυτές είναι μια ακόμα δικαίωση. Περιμένουμε τώρα να ολοκληρωθούν τάχιστα όλες οι εκκρεμότητες ενέργειας. Δε χρειάζεται η υπόθεση να φτάσει να κριθεί στα Διοικητικά Δικαστήρια. Οφείλει να την τελειώσει η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΚΑ, αν ο Ι. Λανταβός δεν βάλει την ουρά στα σκέλια και δε συγκαλέσει το ΣΥΠΟΘΑ Χαλκιδικής για να πάρει απόφαση ανάκλησης της παράνομης απόφασης της 4ης Αυγούστου.

Χρειάζεται, όμως, η υπόθεση να φτάσει σε άλλα δικαστήρια: στα ποινικά δικαστήρια. Να σταματήσει ο ρυθμός χελώνας στη διεξαγωγή της προκαταρκτικής εξέτασης που διεξάγει το Ειρηνοδίκη Πολυγύρου. Η προκαταρκτική εξέταση πρέπει να ολοκληρωθεί γρήγορα και οι ένοχοι να καθίσουν στο σκαμνί. Για να κοπεί η όρεξη σε τυχόν άλλους να επαναλάβουν τα ίδια.

Προβολές ταινιών και συζητήσεις

Η
ΤΡΙΛΟΓΙΑ
ΤΟΥ
ΜΑΞΙΜ
 Γκριγκόρι Κοζίντσεφ
 Λεονίντ Τράουμπεργκ

23/10
Η ΝΙΟΤΗ
ΤΟΥ ΜΑΞΙΜ
 (1935)

30/10
Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ
ΤΟΥ ΜΑΞΙΜ
 (1937)

06/11
Ο ΜΑΞΙΜ
ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ
 (1939)

Προβολές ταινιών & συζητήσεις τις Παρασκευές στις 8.30μμ
 Αγαθούλας 65 & Αχαρνών, Αθήνα
 Ινστιτούτο 2α, Θεσσαλονίκη
 Είσοδος ελεύθερη - www.eksegersi.gr

KONTA

Η επαναπροβολή της αριστουργηματικής τριλογίας δυο πρωτοπόρων του σοβιετικού κινηματογράφου και γενικότερα της τέχνης που άνθισε μετά τη νίκη της Οκτωβριανής Επανάστασης είναι ένας πολύ καλός τρόπος για να φτάσουμε στη φετινή, 98η επέτειο από την πρώτη νικηφόρα έφοδο του προλεταριάτου στους ουρανούς.

Καλλιτεχνικά, η Τριλογία του Μαξίμ κρίθηκε και στον καιρό της και μετέπειτα. Ακόμη και οι πιο ορκισμένοι εχθροί του σοσιαλιστικού ρεαλισμού κατατάσσουν τουλάχιστον το πρώτο μέρος της Τριλογίας στις κλασικές ταινίες. Όσο κι αν «αρρωσταίνουν» με τη θεματική της Τριλογίας, είναι αναγκασμένοι να υποκλιθούν στις αρετές της. Δυστυχώς γι' αυτούς, όσοι δεν είναι ξεδιάντροποι και θέλουν να κρατήσουν το κύρος τους το παθαίνουν συχνά: με τον Αϊζενστάιν, με τον Μαγιακόφσκι, με τον Μπρεχτ και πολλούς πολλούς άλλους κομμουνιστές δημιουργούς. Όμως η Τριλογία του Μαξίμ είναι σημαντική όχι μόνο καλλιτεχνικά, αλλά και πολιτικά, ταξικά.

Οι σοβιετικοί δημιουργοί διερευνούν ένα ερώτημα που είχε θέσει ο Λένιν πριν από τρεις δεκαετίες, με το κλασικό έργο του «Τι να κάνουμε». Ξαναθέτουν το ζήτημα της διαλεκτικής σχέσης ανάμεσα στο αυθόρμητο εργατικό κίνημα και το ταξικά συνειδητοποιημένο εργατικό κίνημα. Δεν το θέτουν, βέβαια, με τον τρόπο των πολιτικών επιστημών, αλλά με τον τρόπο της τέχνης. Γι' αυτό και η Τριλογία του Μαξίμ βλέπεται και ξαναβλέπεται με ιδιαίτερο ενδιαφέρον και σήμερα. Γιατί δεν προκαλεί μόνο αισθητική απόλαυση, όπως κάθε σπουδαίο έργο τέχνης, αλλά πυροδοτεί προβληματισμούς πάνω στο τεράστιο ζήτημα που έχει στον πυρήνα της. Το ζήτημα της σχέσης ανάμεσα στο συνειδητό και το αυθόρμητο, της σχέσης ανάμεσα στην πρωτοπορία και την πλατιά μάζα της εργατικής τάξης, ανάμεσα στο κόμμα και στην τάξη κτλ. κτλ. Ανοίγει τη συζήτηση όχι μόνο για την αναγκαιότητα να οργανωθεί η εργατική πρωτοπορία στη βάση ενός προγράμματος μετάβασης στον κομμουνισμό, δηλαδή να οργανωθεί σε ενιαίο κόμμα, αλλά και για μια σειρά άλλα ζητήματα, όπως είναι ο συνδικαλιστικός αγώνας και η σύνδεσή του με τον πολιτικό αγώνα, οι συνωμοτικές μορφές οργάνωσης, ώστε να προστατεύονται οι πρωτοπόροι εργάτες από το χαφιέδικο δίκτυο των αφεντικών, η αναγκαιότητα των ελιγμών στην ταξική πάλη κ.ά.

Παρακολουθώντας την Τριλογία του Μαξίμ μπορεί κανείς να «δει» την κοινωνική βάση της Ρωσικής Επανάστασης του 1917 και να κατανοήσει τους πολιτικούς λόγους που την κατέστησαν νικηφόρα. Η ταξική-πολιτική ωρίμανση του ανέμελου, χωραταζή εργάτη Μαξίμ δεν ήταν μια τυχαία διαδικασία. Εγινε δυνατή χάρη στην ύπαρξη των μπολσεβίκων. Οι πολλές χιλιάδες Μαξίμ, όχι απλώς ατσαλωμένοι στο καμίνι της ταξικής πάλης, αλλά πολιτικά συνειδητοποιημένοι και προγραμματικά ώριμοι, ήταν ο καταλύτης που επέτρεψε στη Ρωσική Επανάσταση να φτάσει στο νικηφόρο Οκτώβρη.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Η παράδοση συνεχίζεται

Εκτός από το πολύ καλό θέαμα που πρόσφεραν οι δυο ομάδες στον αγωνιστικό χώρο, η αναμέτρηση της Αρσενάλ με την Μπάγερν Μονάχου είχε και μια πρωτότυπη διαμαρτυρία. Οι οπαδοί της φιλοξενούμενης ομάδας μπήκαν στο γήπεδο αφού είχαν συμπληρωθεί τα πρώτα πέντε λεπτά του αγώνα, διαμαρτυρόμενοι με αυτό τον τρόπο για τις πολύ ακριβές τιμές των εισιτηρίων.

Στο πανό που σήκωσαν στην εξέδρα του Εμιρεϊτς (φωτογραφία) το σύνθημα έλεγε: «Το ποδόσφαιρο είναι τίποτα χωρίς φιλάθλους». Ευθεία αναφορά στο ότι τα ακριβά εισιτήρια σε εποχή οικονομικής κρίσης θα έχουν ως αποτέλεσμα τη μείωση των φιλάθλων στις εξέδρες. Τη διαμαρτυρία των γερμανών οπαδών υποδέχτηκαν με χειροκροτήματα και επευφημίες οι οπαδοί της Αρσενάλ, εκδηλώνοντας με τον τρόπο αυτό και τη δική τους διαμαρτυρία.

Στο σημείο αυτό χρειάζεται να γίνει μια διευκρίνιση που έχει σημασία. Οι αυξημένες τιμές στα εισιτήρια του συγκεκριμένου αγώνα δεν ήταν μια μεμονωμένη απόφαση της διοίκησης της αγγλικής ομάδας για να εκμεταλλευτεί τη σημασία του αγώνα και να βάλει περισσότερα φράγκα στο ταμείο της, όπως συμβαίνει συχνά στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Οι τιμές των εισιτηρίων στην Αγγλία είναι οι υψηλότερες στην Ευρώπη και η διαφορά σε σχέση με τα άλλα πρωτοκλασάτα ευρωπαϊκά πρωταθλήματα κυμαίνεται μεταξύ 20-30 ευρώ.

Για όσους αναρωτιούνται γιατί συμβαίνει αυτό σε μια χώρα που το ποδόσφαιρο αποτελεί τρόπο ζωής για μια σημαντική μερίδα των κατοίκων της, η απάντηση μας γυρίζει αρκετά χρόνια πίσω, στην εποχή της πρωθυπουργίας της Μάργκαρετ Θάτσερ. Για να θυμηθούν οι παλιότεροι και να μάθουν οι νεότεροι, κατά τη διάρκεια της πρωθυπουργίας Θάτσερ -εκτός των άλλων- είχαμε και τη μεγαλύτερη επιχείρηση καταστολής του οπαδικού κινήματος στην Αγγλία, με αφορμή την τραγωδία στο Χέιζελ, η οποία λειτουργήσε ως παράδειγμα σε πανευρωπαϊκό επίπεδο για την καταπολέμηση της οπαδικής βίας. Ίσως να μην είναι γνωστό, όμως ένα από τα βασικά μέτρα που εφαρμόστηκαν για να εκδιωχθούν οι «χούλιγκαν» από τα αγγλικά γήπεδα ήταν η μεγάλη αύξηση της τιμής των εισιτηρίων, γεγονός που -σε συνδυασμό με τα υπόλοιπα κατασταλτικά μέτρα- έκανε απαγορευτικό το γήπεδο για τους φιλάθλους από τα φτωχολαϊκά στρώματα.

Ο κυανέρυθρος Βούδας

Ενας από τους τελευταίους μεγάλους του ελληνικού μη επαγγελματικού μπάσκετ, ο Μάκης Δενδρινός, ο επονομαζόμενος και «Βούδας», εξαιτίας της μεγάλης ψυχραιμίας του, δεν είναι πλέον κοντά μας. Αν και γεννήθηκε στον Ταύρο, το όνομά του ταυτίστηκε με τον μπασκετικό Πανιώνιο και την πλατεία της Νέας Σμύρνης.

Ανήκε στη γενιά των δύσκολων αλλά πολύ ωραίων χρόνων του μπάσκετ, πριν αρχίσουν τα μεγάλα πακέτα και τα παχυλά συμβόλαια. Γνήσια λαϊκός τύπος, με τη δική του «φιλοσοφία» για τη ζωή, αποσύρθηκε από την προπονητική, όταν η «επαγγελματοποίηση» του αθλήματος σάρωσε τα πάντα, χωρίς όμως να σταματήσει να ασχολείται με το αγαπημένο του άθλημα. Ήταν η «ψυχή» της μπασκετικής παρέας, με τη δική του «αιρετική» άποψη για το μπάσκετ, που την ανέλυε με τη γνωστή ηρεμία του το πρωί με καφέ στην πλατεία της Νέας Σμύρνης, το βράδυ με μπιφτεκία στο θρυλικό στέκι του «Βαλέσα» και τα καλοκαίρια στην Πάρο, στο αγαπημένο του νησί. Μοναδική του «αδυναμία», μέχρι την τελευταία του στιγμή, το γνωστό του σέρτικο, που δεν το αποχωρίστηκε παρά τις προτροπές των γιατρών.

Όσον αφορά το πέρασμά του από τους αγωνιστικούς χώρους,

λούθησε η 4η θέση το 1995 στο Ευρωμπάσκετ της Αθήνας και η πρόκριση στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Ατλάντα, στους οποίους δε βρέθηκε στον πάγκο της Εθνικής, αφού ήταν άλλες οι βουλές του Βασίλακόπουλου.

Θα θυμόμαστε πάντα τον Μάκη της πλατείας, με το τσιγάρο στο στόμα και την παροιμιώδη ηρεμία του.

Τα παλιόπαιδα τ' ατίθασα...

Χοντραίνει η κόντρα ανάμεσα στον πρόεδρο του Ολυμπιακού Βαγγέλη Μαρινάκη και τον ισχυρό άντρα της ΑΕΚ Δημήτρη Μελισσανίδη. Αμέσως μετά τη νίκη του Ολυμπιακού με 4-0 στο ντέρμπι με την ΑΕΚ (οι ερυθρόλευκοι κυριάρχησαν, έχοντας και βοήθεια που δεν τους χρειαζόταν από τη διαιτησία), ο ερυθρόλευκος πρόεδρος εξαπέλυσε μια σκληρή επίθεση εναντίον του Μελισσανίδη, τον οποίο κατηγορήσε ότι δε βάζει φράγκα για να φτιάξει μια ανταγωνιστική ομάδα, ότι είναι γιγαντζί ευεργέτης, αφού άφησε την ΑΕΚ να πέσει στη Γ' Εθνική για να μπορέσει στη συνέχεια να την πάρει με το μικρότερο κόστος. Κατέληξε τονίζοντας ότι με ευθύνη του Μελισσανίδη «η σημερινή ΑΕΚ δυστυχώς είναι μια μεγάλη απάτη, δεν είναι μεγάλη ομάδα».

Δεν είναι η πρώτη φορά που ο Μαρινάκης συμπεριφέρεται σαν οπαδός της Θύρας 7 και όχι σαν πρόεδρος ΠΑΕ, όμως οι συγκεκριμένες δηλώσεις δεν πρέπει να θεωρη-

θούν σαν «ξέσπασμα» οπαδού μετά από μια μεγάλη νίκη της ομάδας του. Ο Μαρινάκης μιλάει το μαχαίρι στην πληγή και το γυρίζει για να πονέσει περισσότερο. Αυτά που είπε ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα και περιγράφουν με ωμό τρόπο τα όσα συμβαίνουν στην ΑΕΚ τα τρία τελευταία χρόνια που στο τιμόνι της βρίσκεται ο Γατούλης.

Η στήλη έχει επανειλημμένα αναφερθεί στον τρόπο με τον οποίο έχει εκμεταλλευτεί την ΑΕΚ και κυρίως τον πόθο των οπαδών της για ένα σύγχρονο γήπεδο στη Νέα Φιλαδέλφεια, για να προωθήσει τα επιχειρηματικά του συμφέροντα. Με την πατέντα των ακριβών εισιτηρίων διαρκείας, με την «υπόσχεση» ότι ένα ποσοστό από τις εισπράξεις θα χρησιμοποιηθεί για την κατασκευή του

γηπέδου, ο Γατούλης κατάφερε να βγάλει τσάμπα τις σεζόν που η ΑΕΚ αγωνίστηκε στη Γ' και τη Β' Εθνική, ενώ τη φετινή χρονιά στη Σούπερ Λιγκ, οι μεταγραφικές κινήσεις ήταν από το πανέρι της Β' διαλογής.

Δεν ισχυριζόμαστε ότι ο Μαρινάκης έκανε αυτές τις δηλώσεις για να δικαιώσει τη στήλη. Με τον Γατούλη θα βρεθούν αντιμέτωποι σε μια σειρά επιχειρηματικά μέτωπα και προσπαθεί να τον απαξιώσει στα μάτια των κιτρινόμαυρων οπαδών για να του αφαιρέσει ένα μεγάλο ατού, τη στήριξη του κόσμου της ΑΕΚ. Η μεγάλη σε έκταση ήττα της ΑΕΚ, σε συνδυασμό με το πατατράκ στο θέμα του γηπέδου, μετά τις συναντήσεις με τη Δούρου και τον Σκουρλέτη, είναι σίγουρο ότι θα φέρουν γκρίνια στους οπαδούς της ΑΕΚ. Προς το παρόν, ο Γατούλης προσπαθεί να εκτονώσει την πίεση απομακρύνοντας τον Δέλλα από τον πάγκο της ομάδας και υποσχόμενος ότι θα φέρει έναν «σοβαρό» προπονητή.

Όσον αφορά την απάντηση προς τον Μαρινάκη, το ύφος της είναι αμυντικό. Η ανακοίνωση ξεκινάει με ένα έμμεσο συγγνώμη προς τους οπαδούς της ΑΕΚ για να κατηγορήσει στη συνέχεια τον Μαρινάκη ότι είναι ο αρχιερέας της διαπλοκής και ότι δεν μπορεί να χαρεί τις νίκες της ομάδας τους γιατί αυτές έχουν επιτευχθεί με τη βοήθεια εξωαγωνιστικών παραγόντων. Συνεχίζοντας, τον κατηγορεί ότι έχει αμαυρώσει την ιστορία της ομάδας του με τις παράνομες δραστηριότητές του και την έλλειψη αθλητικής κοουλτούρας και ότι στην προσπάθειά του να κυριαρχήσει χρησιμοποιεί γκεμπελίστικες μεθόδους για να αμφισβητήσει και να μειώσει τους ανταγωνιστές του. Όσον αφορά τα φράγκα που «επενδύει» ο Μαρινάκης στον Ολυμπιακό, του καταλογίζει ότι ούτε αυτός έχει βάλει το χέρι στην τσέπη, αλλά χρησιμοποιεί τα φράγκα από την ΟΥΕΦΑ, τα οποία προέρχονται από τα κλεμμένα πρωταθλήματα. Η ανακοίνωση τονίζει ότι η ΑΕΚ δε δέχεται συμβουλές από υποδίκους και ότι έχει διοίκηση που γνωρίζει τι πρέπει να κάνει για να ενισχύσει την ομάδα και να την οδηγήσει σε επιτυχίες.

Η ανακοίνωση της ΠΑΕ ΑΕΚ κλείνει με εύθυμο τρόπο. Οι συντάκτες της δηλώνουν ότι θα συμβάλλουν στην αντιμετώπιση της διαφθοράς στο ελληνικό ποδόσφαιρο! Γατούλη, στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σκοινί...

Κος Πάπιας

papias@eksegersi.gr

ΣΙΝΕΜΑ

ΓΙΩΡΓΟΥ ΛΑΝΘΙΜΟΥ

Ο αστακός

Η ξακουστή -εξαιτίας της φεστιβαλικής της πορείας (Ειδικό Βραβείο της Επιτροπής στο 68ο Φεστιβάλ των Καννών) και φυσικά εξαιτίας της μεγάλης συζήτησης που ο σκηνοθέτης είχε προκαλέσει με τον «Κυνόδοντά» του πριν μερικά χρόνια- ταινία του Λάνθιμου ξεκινά την πορεία της στις κινηματογραφικές αίθουσες αυτήν την εβδομάδα.

Η ιστορία της ταινίας είναι απλή. Οι άνθρωποι μιας μελλοντικής «Πόλης», όταν συλλαμβάνονται να είναι μόνοι, έχουν στη διάθεσή τους 45 ημέρες για να βρουν ταίρι. Αν δεν τα καταφέρουν, μεταφέρονται σ' ένα δάσος και μεταμορφώνονται σε ζώο της επιλογής τους. Ο ήρωας του Λάνθιμου μεταμορφώνεται σε αστακό, αλλά κατά την παραμονή του στο δάσος σπάει τους κανόνες...

Σε αυτή του την ταινία ο Λάνθιμος επέλεξε να μιλήσει, μέσα από μια αλληγορική ιστορία, για τον έρωτα, την αγάπη, τη μοναξιά και τις ανθρώπινες σχέσεις και να εστιάσει στις κοινωνικές νόρμες που τις διέπουν. Χρησιμοποιεί πάλι την έντονα προσωπική κινηματογραφική του γλώσσα, που διέπεται από στοιχεία σουρεαλιστικά, έντονα στιλιζάρια στην ερμηνεία των ηθοποιών, ιδιαίτερο, καυστικό και μαύρο χιούμορ. Επιλέγει ένα κλειστό περιβάλλον με αυστηρούς κανόνες για να τοποθετήσει τους ήρωές του, μέλημα των οποίων είναι να επιβιώσουν και εν τέλει να ξεφύγουν από αυτό το κλειστοφοβικό και αυταρχικό περιβάλλον. Μπορεί αυτό το πλαίσιο στον «Κυνόδοντα» να λειτουργήσει, εδώ όμως οδηγεί σε μια μάλλον επιδερμική, ενίοτε αφελή, αλλά πάντα μικροαστική προσέγγιση των ζητημάτων με τα οποία καταπιάνεται. Εντάξει, ο τρόπος που βιώνονται οι σχέσεις διέπεται ως ένα βαθμό από έναν κοινωνικό κομφορμιστικό καταναγκασμό, αλλά εκεί βρίσκεται η ουσία των προβλημάτων περί του σχετιζοσθαι σήμερα;

Σε κάθε περίπτωση, ο Λάνθιμος παρουσιάζει μια ταινία με πολλές αρετές, ειδικά αν κάποιος αρέσκεται σ' αυτού του είδους τις φόρμες. Ταυτόχρονα, όμως, εγκλωβίζεται σε δήθεν υπαρξιακού τύπου, ανατρεπτικές, αλλά εξυπνακίστικες κι εύκολες γραμμές ως προς το θέμα του. Η ταινία για τα ελληνικά δεδομένα (βέβαια οι παραγωγοί είναι πολλοί κι από διάφορες χώρες και τα γυρίσματα έγιναν εκτός Ελλάδος) είναι ξεχωριστή. Πρωταγωνιστές είναι οι Κόλιν Φάρελ, Ρέιτσελ Βάις, Λεά Σεϊντού και Αγγελική Παπούλια, οι οποίοι (πλην της τελευταίας, που έχει ξανασυνεργαστεί με τον Λάνθιμο) κλήθηκαν να δουλέψουν με τρόπο διαφορετικό σε σχέση μ' αυτόν που έχουν συνηθίσει και ανταποκρίθηκαν με το παραπάνω στις ιδιαίτερες απαιτήσεις του εγχειρήματος.

ΡΟΜΠΕΡΤ ΕΣΤΛΟΥΝΤ

Ακούσια

Μια παλαιότερη (2008) ταινία του σουηδού σκηνοθέτη της «Ανωτέρας βίας» θα παίζεται αυτήν την εβδομάδα. Πέντε ιστορίες που δεν έχουν καμιά σχέση μεταξύ τους, αλλά συνθέτουν την εικόνα της σύγχρονης σουηδικής κοινωνίας, αποτελούν τον κορμό της ταινίας. Ενας τραυματισμένος σε οικογενειακή γιορτή οικοδεσπότης που αρνείται να πάει στο νοσοκομείο, ένας τολμηρός κι έκφυλος πλακατζής σε μια αντρική παρέα, μια δασκάλα που προσπαθεί να υπερασπιστεί τις αρχές της, δυο έφηβα κορίτσια που δοκιμάζουν τα όριά τους και ένας παράξενος οδηγός λεωφορείου με περίεργη αίσθηση καθήκοντος είναι οι πρωταγωνιστές του Εστλουντ.

Επιλέγοντας μια αποστασιοποιητική στάση απέναντι στις ιστορίες του και υιοθετώντας ένα στιλ κινηματογράφησης που επιτείνει το ρεαλιστικό στοιχείο, ακτινογραφεί τη σουηδική κοινωνία. Με τρόπο απλό και ήσυχο ασκεί κοινωνική κριτική στην υποκριτικά πολιτικά ορθή, τυπική, οργανωμένη, τάχα χαρούμενη κι ανέμελη κοινωνική πραγματικότητα. Ταυτόχρονα, αποκαλύπτει το σαχλό, χυδαίο και βαθιά συντηρητικό πρόσωπό της.

Ελένη Π.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

«Διαμαρτυρία είναι όταν λέω: αυτό δε μου αρέσει. Αντίσταση είναι όταν βάζω τέλος σ' αυτό που δεν μου αρέσει»

Μείωση συντάξεων: Ζωή χαρ(ου)σάμενη

Μνημόνιο; (FOR)GET IT (τίτλος «προμνημονιακής» Αυγής προσαρμοσμένος στο σήμερα...)

(Τραγουδάμε) και αγωνιζόμαστε για να σμίξουμε τον κόσμο

Συριζαϊκή καμαρίλα

Talab alnas filastini!

► Ο γέρο-νέγρος Jim.

► Τι διαπίστωσε ο τεράστιος; (Πρετεντέρης, 20/10/15, MEGA). Οτι η ΝΔ είναι ένα «καθαρά ταξικό» κόμμα. Τέτοια λάμψη, δηλαδή...

► Για διάβασμα: «Η φλογερή καρδιά του Ντάνκο» - Αθήνα 1984 (τίτλος πρωτοτύπου: «Τζι-έτ Αρχήσι ι λιόνκα»).

► Δεν ξέρουμε αν έχουν συντάκτη ύλης στο Ριζοσπάστη. Διαβάζουμε στο φύλλο της 20/10/15: «... η ΔΑΣ πήρε 19 ψήφους... και εξέλεξε 2 έδρες στο ΔΣ...» Τώρα πώς γίνεται να εκλέγονται οι... έδρες... (κλαυσίγελως).

► Έχει το όνομα αλλά όχι τη... χάρη: «Χαϊδεμένος» το όνομα της επιχείρησης, απολύσεις η «χάρη»...

► Υπόκωφη βουή στα σχολεία (από τον μαθητόκοσμο).

► Μπορεί η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα να εκτιμά ότι «κάθε Έλληνας έχασε 17.000 ευρώ την περίοδο της κρίσης» (tanea.gr, 20/10/15), όμως (φυσικά και) δεν βάζει μέσα στο «ποσό» αυτό και το ξεζούμισμα της εργατικής δύναμης, ήτοι την υπεραξία που αποκόμισαν οι καπιταλιστές.

► Καλά, και μπιπ! κομμουνιστής ο Αντρέα Αλτσέτα (ή Ταρζάν) της «Κομμουνιστικής» Επανίδρυσης που «σκέφτηκε» τον πάπα Φραγκίσκο, επειδή είναι «φίλτατος και πολυτιμότεος ποντίφικας», ο οποίος «έδειξε ειλικρινές και ανθρώπινο ενδιαφέρον για τα όσα του έγιναν γνωστά», σύμφωνα με συνεργάτη του Πάπα (σ.σ.: εννοεί τις καταλήψεις ακινήτων υπέρ των αστέγων!). Ούτε μισή λιρέτα (νταξ, ευρώ) δε ζήτησε από τον πτωχό πάπα...

► Αφού πήδηξε τα νησιά με τον ΦΠΑ η κυβέρνηση, κάποια ναυτιλιακή εταιρία «χώνει» μείωση της τιμής του εισιτηρίου στους κατοίκους για να «γλυκάνει» το αγγούρι...

► Επιτροπή «σοφών», ψόφωιν κοριών και άλλων... βδελυγμάτων.

► Τα ίδια πράγματα, παλιά και βαρετά, οι γέροντες ανιστοράνε. Εμείς σύντροφοι! Στα

Ριχάρδος ο Τερντοφόρδος

οδοφράγματα! / μπροστά, / Να κερδίσουμε ψυχές. / Αυτοί 'ναι κομμουνιστές. / Αρκετά, καθυστερήσαμε φουτουριστές. / Ας σαλπάρουμε στο μέλλον: μας προσμένει, / να κατασκευάσεις τραίνο, είναι όχι πλήρες, κάτι, / μοντάρεις τους τροχούς και μ' ένα νεύμα πας ένα κομμάτι. / Απ' το τραγούδι αν δε σεϊέται ο σταθμός, / το εναλλασόμενο το ρεύμα τι το θέλεις; / Εναν ήχο προσθέστε στον άλλον / και τράβα μπρος, / τραγουδώντας και σφυρίζοντας. / Είναι ωραία κι άλλα γράμματα, / το Ρε / το Σι / το Ξι / Ζευγαρωτά, να συντάσσεται δε φτάνει, / σάμπως να κατεβάζουμε των βρακιών τις τιράντες μας, / ο κομισάριος του στρατού ξεκίνημα δεν κάνει, / οι μουσικοί πριν παιανίσουνε το μαρς. / Κατεβάστε τα πιάνια, προσμένει ο δρόμος / με γάντζους, τα τύμπανα απ' τα παράθυρα. / Βαράτε, όμως, / αστροπελέκια σάμπως, βροντάνε / στα σύμπαντα μύρια. (Β. Μαγιακόφσκι: Από την «Τέχνη της Κομμούνας»)

► Για δεξ, λοιπόν, που πουλάνε φύκια για μεταξωτές κορδέλες: «Ένα σύγχρονο αυτοκίνητο το οποίο καίει diesel εκπέμπει περισσότερους τοξικούς ρύπους από ένα λεωφορείο ή ένα μεγάλο φορτηγό. Η αποκάλυψη αυτή δείχνει ότι υπάρ-

χει η αποτελεσματική τεχνολογία για την μείωση των ρύπων νιτρικού οξειδίου, όμως οι κατασκευαστικές εταιρίες αυτοκινήτων δεν την εφαρμόζουν σε συνθήκες πραγματικής οδήγησης». (theguardian.com/environment/2015/oct/21/diesel-cars-emissions-toxic-pollution). It's elementary, my dear Watson: profit comes before all.

► Εκλογές και δημοψήφισμα: λειτούργησαν και ως «βαλβίδες εκτόνωσης πιέσεων».

► Το φθινόπωρο είναι σκληρό για την αθωότητα κι η περιπλάνη-σή μας θα μείνει τελικά ανεμνήνευτη / αλλά όταν βγαίνει η σελήνη είμαστε όλοι ένοχοι κι ένα / παιδί μαζεύει τα φύλλα στο προάστιο σαν τα πειστήρια ενός / εγκλήματος ή ένας τρελός χαμογελάει, αφού ξεμπερδέψε μ' / όλους

Εκκλησίασμα δούλων

«Τα πράγματα είναι δύσκολα. Το καλύτερο που έχουμε να κάνουμε είναι να **βάλουμε όλες μας τις πλάτες** ενωμένοι, να βοηθήσουμε. Και **ο λαός δεν πρέπει να αγανακτεί**. Με ποια έννοια; Του δίνεται η δυνατότητα, στο χέρι του, να αποφασίσει. **Δεν μπορεί να ψηφίζει τη μια μέρα και την άλλη μέρα να λέει επαναστατώ**. Έχει στα χέρια του όλη τη δύναμη. Δεν είναι υπεύθυνος ο λαός;».

Συνεπώς στην παράδοση της Εκκλησίας, ο σημερινός της αρχιεπίσκοπος. Καλεί το εκκλησίαμά του να αποδεχτεί τη δουλειά, σκύβοντας το κεφάλι μπροστά στους άρχοντες. Κάπως έτσι εξασφαλίζει το παντεσπάνι του το δεσποταριάτο.

τους θερισμούς / κι ο ονειροπόλος είναι ένας βασιλέας τα βράδια, γι' αυτό και δεν έχει τι να κάνει όλη τη μέρα ή γράφει στα τζάμι το ανάγνωσμα μιας άλλης εποχής - και ξέρει ακόμα και να λησμονηθεί, σαν ένας μητρικός μαστός που θηλάζει τώρα το μικρό μονοπάτι / κι, ω άξαφνη καταιγίδα, όλοι έχουν την ίδια σκέψη / να φυλαχθούν κι ο σακάτης βιάζεται και πηδάει ανάμεσα στα δεκανίκια του σαν πουλί. (Τάσος Λειβαδίτης: «Φθινοπωρινή άσκηση»).

► Ένα ενδιαφέρον άρθρο με τίτλο «La censura sobre la filmografia sovietica tras la caída de la monarquía»: «Η λογοκρισία της σοβιετικής φιλμογραφίας μετά την πτώση της μοναρχίας» στο rcelm.info/actual/index.php/actualidad/articulos/236-la-censura-sobre-la-filmografia-sovietica.

► Πρόσφυγας στο Ισραήλ = Εισβολέας. ΚΑΙ στο θέμα του ασύλου δεν πρωτοτυπεί το Ισραήλ: από 7.000 πρόσφυγες με προέλευση την Ερυθραία μόνο 4 (...) έγιναν «δεκτοί» και «αναγνωρίσιμοι» ως πρόσφυγες στο Ισραήλ.

► Μετά και την δήλωση Νετανιάχου, ότι δηλαδή δεν είχε καμιά πρόθεση ο Χίτλερ να εξοντώσει τους εβραίους της Ευρώπης, είναι πασιφανές πόσο ταυτίζεται ο σιωνισμός με το ναζισμό.

► Κάτι σιωνιστάκια (και ονόματα υπάρχουν) θεωρούν ότι βρήκαν την ευκαιρία να χύσουν το δηλητήριό τους κατά της αγωνιζόμενης Παλαιστίνης. Νομίζουν...

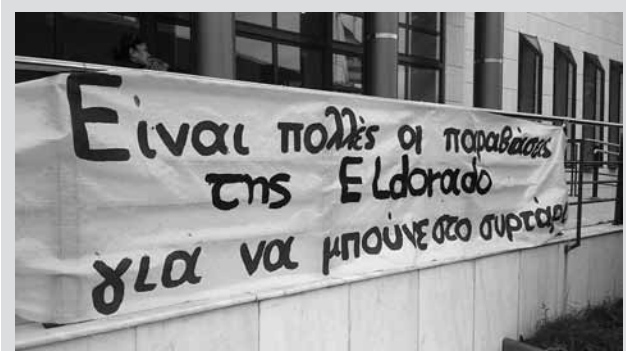
► Και να μην λησμονούμε: ανήκομεν εις την Εσπερίαν...
Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Κάποιοι κακεντρεχείς ισχυρίζονται ότι κάτι τέτοια εξώφυλλα πληρώνονται αδρά από τη ρωσική προπαγάνδα, η οποία με τους μηχανισμούς της προσπαθεί να πετυχαίνει όσο γίνεται μεγαλύτερη προβολή του Πούτιν στις χώρες της Δύσης και ιδιαίτερα σ' αυτές που είναι μέλη του ΝΑΤΟ και της ΕΕ. Εμείς αυτά τα πράγματα δεν τα πιστεύουμε. Εμείς θεωρούμε πως τέτοια εξώφυλλα αποτελούν αποτέλεσμα

γνήσιου και ανυπόκριτου θαυμασμού για το τεράστιο ηγετικό ανάστημα του προέδρου του ρωσικού ιμπεριαλισμού. Είναι ο ενθουσιασμός που προκαλεί αυτός ο θαυμασμός που οδηγεί σε παιδαριώδη δημοσιογραφικά λάθη, όπως ο τίτλος του συγκεκριμένου εξώφυλλου. Όταν θαυμάζεις κάτι ή κάποιον τόσο πολύ, τότε μπορεί να ξεχάσεις ακόμη και τους στοιχειώδεις κανόνες χρήσης της γλώσσας.

◆ Το πανό είναι κρεμασμένο στη ράμπα του δικαστικού μεγάρου Θεσσαλονίκης. Υπήρχαν κι άλλα πανό και δεκάδες πικέτες στα χέρια κατοίκων της Χαλκιδικής, που απειριθμούσαν μία προς μία τις τυπικές παραβιάσεις της νομοθεσίας από την εταιρία των χρυσοθήρων. Μαζεύτηκαν έξω από τα δικαστήρια της Θεσσαλονίκης κάνοντας αυτή την πρωτότυπη παράσταση διαμαρτυρίας, για να ζητήσουν την άμεση εξέταση της υπόθεσης των παραβιάσεων της περιβαλλοντικής νομοθεσίας από την «Ελληνικός Χρυσός ΑΕ». Τα πορίσματα των Επιθεωρητών Περιβάλλοντος είναι αρκετά για να βάλουν τέρμα στο περιβαλλοντικό έγκλημα που συντελείται στις Σκουριές, πλην όμως η αστική Δικαιοσύνη, εκτός από επιλεκτικά τυφλή, είναι και επιλεκτικά κουφή. Κι αυτό το ξέρουν καλά οι κάτοικοι της Χαλκιδικής. Το έχουν νιώσει πολλές φορές μέχρι τώρα στο πετσί τους. Και όταν βγαίνουν η μία μετά την άλλη οι δικαστικές αποφάσεις (ιδίως από το ΣτΕ) που νομιμοποιούν την παρανομία και την καταστροφή, και όταν η Δικαιοσύνη κινείται αστραπιαία για να ασκήσει διώξεις κατά των αγωνιζόμενων κατοίκων, για να οργανώσει νυχτερινές εισβολές σε σπίτια και συλλήψεις.

◆ Ας πούμε πως η απουσία της Εύης Στατήρη δε συνιστά απώλεια, αν και δεν είναι και τόσο σύνθησε να παρουσιάζεται το βιβλίο της μητέρας του συζύγου σου και συ να μην μπορείς να είσαι εκεί, γιατί ο τόπος της παρουσίας απέχει μερικές εκατοντάδες μέτρα περισσότερο από το χιλιόμετρο εντός του οποίου σου επιτρέπουν να κινείσαι (ένα βήμα παραπάνω και θα ξαναβρεθείς στη φυλακή). Η συγγραφέας όμως; Να είναι εν ζωή, αλλά να μην μπορεί να παραστεί στην παρουσίαση ενός βιβλίου της; Εδώ δεν της επιτρέπουν να βγει από τη Σαλαμίνα για να επισκεφτεί στη φυλακή τα δυο παιδιά της, εδώ δεν της επιτρέπουν να πάει μέχρι το Νοσοκομείο της Νίκαιας για να κάνει κάποιες προγραμματισμένες ιατρικές εξετάσεις, στην παρουσίαση του βιβλίου θα κώλωναν; Η παρουσίαση του βιβλίου της Αθηνάς Τσάκαλου από τη συλλογικότητα «Συγγενείς-Φίλοι κρατούμενων και διωκόμενων αγωνιστών» είναι απλά μια ακόμα αφορμή για να σκεφτούμε την καταστολή.

Παλαιστίνη

Αμείωτη η ένταση της εξέγερσης

Με αμείωτη ένταση συνεχίζεται η εξέγερση του παλαιστινιακού λαού στη Δυτική Οχθη και την Ιερουσαλήμ, με αλληλεγγύη και από την αποκομμένη από τα υπόλοιπα παλαιστινιακά εδάφη Λωρίδα της Γάζας.

Καθώς η εξέγερση δεν αποκλιμακώνεται, οι σιωνιστές κλιμακώνουν την καταστολή. Με νέο νόμο διευρύνεται η δικαιοδοσία της αστυνομίας, η οποία πλέον έχει το δικαίωμα να σταματάει, να ερευνά και να συλλαμβάνει οποιονδήποτε, ενώ το συμβούλιο ασφαλείας της ισραηλινής Κνεσέτ ψήφισε νόμο που επιτρέπει στο στρατό να πολιορκεί παλαιστινιακά χωριά στη Δυτική Οχθη και να επιβάλλει απαγόρευση κυκλοφορίας στους κατοίκους τους.

Παράλληλα, οι δημοτικές αρχές τεσσάρων μεγάλων ισραηλινών πόλεων, μεταξύ των οποίων το Τελ Αβίβ, απαγόρευσαν σε παλαιστίνιους εργαζόμενους να εισέρχονται και να δουλεύουν σε χώρους σχολείων κατά τη διάρκεια των μαθημάτων.

Ακόμα, τα ξημερώματα της Κυριακής 18 Οκτώβρη, το Ισραήλ ξεκίνησε το χτίσιμο ενός τείχους ύψους δέκα μέτρων, που θα απομονώνει την παλαιστινιακή συνοικία Τζαμπέλ Μουκαμπέρ από το γειτονικό εβραϊκό εποίκισμο στην Ανατολική Ιερουσαλήμ, προκειμένου να αποτρέψει τις επιθέσεις Παλαιστίνιων εναντίον των εποίκων με πέτρες και μολότοφ. Το τείχος, που αποκόπει ουσιαστικά την παλαιστινιακή συνοικία από την υπόλοιπη πόλη και τη μετατρέπει σε μια ανοιχτή φυλακή, έρχεται να οξύνει τα εκρηκτικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι κάτοικοί της από τις επιθέσεις των εποίκων και των ισραηλινών μπάτσων, από τα ατελείωτα σημεία ελέγχου κτλ.

Την ίδια μέρα, εκατοντάδες πάνοπλοι έποικοι από τον ποί-

κισμό Κιργιάτ Αρμπά της Δυτικής Οχθης επιτέθηκαν στα γειτονικά παλαιστινιακά χωριά Ουάντ Αλ Χασίν και Ουάντ Αλ Νασάρα με την κάλυψη του ισραηλινού στρατού. Οι κάτοικοι των χωριών, προκειμένου να γλιτώσουν από τις επιθέσεις των εποίκων, οχυρώθηκαν στα τοπικά τζαμιά καλώντας από τα μεγάφωνα τους σε βοήθεια τα διπλανά χωριά. Όταν κατέφτασαν στα σημεία των επιθέσεων οι κάτοικοι των διπλανών χωριών, δέχτηκαν τη συντονισμένη επίθεση των εποίκων και του στρατού με δακρυγόνα και σφαίρες στο ψαχνό.

Τη Δευτέρα 19 Οκτώβρη, το Ισραήλ συνέλαβε τον ηγέτη της Χαμάς στη Δυτική Οχθη Χασάν Γιούσεφ, με την κατηγορία ότι με δηλώσεις του κάνει προπαγάνδα υπέρ των επιθέσεων με μαχαίρι εναντίον Ισραηλινών. Παράλληλα, καταπατώντας κάθε κανόνα εθιμικού δικαίου, κατακρατεί και αρνείται να παραδώσει στους συγγενείς τους τα σώματα 15 δολοφονημένων παλαιστίνιων αγωνιστών, δηλώνοντας ότι θα τα θάψει ανώνυμα σε άγνωστα νεκροταφεία.

Ομως, η κλιμάκωση της καταστολής δεν κάμπει το αγωνιστικό φρόνημα των Παλαιστίνιων. Οι οδομαχίες μεταξύ νεολαίων και ισραηλινού στρατού συνεχίζονται καθημερινά στη Δυτική Οχθη και στα σύνορα της Γάζας με το Ισραήλ. Συνεχίζονται, επίσης οι επιθέσεις με μαχαίρι ή άλλα μέσα εναντίον εποίκων, στρατού και αστυνομίας. Μια από τις τελευταίες έγινε στην ισραηλινή πόλη Μπερσεμπά την Κυριακή 18 Οκτώβρη. Παλαιστίνιος οπλισμένος με πιστόλι σκότωσε έναν ισραηλινό στρατιώτη σε μια φυλασόμενη στάση λεωφορείου και έπειτα πυροβόλησε εναντίον του πλήθους που στεκόταν στο σημείο τραυματίζοντας

άλλους 11, στην πλειοψηφία μπάτσους, πριν πέσει νεκρός από τα πυρά του φύλακα της στάσης.

Ενας μετανάστης από την Ερυθραία, που βρισκόταν τυχαία στο σημείο της επίθεσης, δέχτηκε κι αυτός τις σφαίρες του φύλακα, που έκρινε ότι ήταν συνεργός του Παλαιστίνιου. Στη συνέχεια, τον παρέλαβε ο εξαγριωμένος σιωνιστικός όχλος και τον λιντσάρισε. Το περιστατικό δείχνει πόσο βυθισμένη στο ρατσισμό και πόσο φασιστικοποιημένη είναι η ισραηλινή κοινωνία.

Σε άλλο επεισόδιο, όταν δύναμη του ισραηλινού στρατού επέδραμε σε χωριό της Δυτικής Οχθης, προκειμένου να επιδώσει στην οικογένεια παλαιστίνιου μάρτυρα απόφαση κατεδάφισης του σπιτιού της, δέχτηκε πυροβολισμούς από μαχητές των Ταξιαρχιών Μαρτύρων του Αλ Ακσα, ένοπλου σκέλους της Φατάχ, και αναγκάστηκε να υποχωρήσει. Αυτή η επίθεση αποτελεί την πρώτη ένοπλη αντιπαράθεση μεταξύ μαχητών της Αντίστασης και των σιωνιστών στη Δυτική Οχθη και ενδεχομένως να αποτελεί την πρώτη πράξη μιας αναβάθμισης της εξέγερσης. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο παλαιστινιακός λαός έχει υψηλό βαθμό πολιτικής οργάνωσης και οι οργανώσεις της Αντίστασης σίγουρα μελετούν τα επόμενα βήματά τους, ανάλογα με τις εκτιμήσεις τους για το βάθος της εξέγερσης και τις διαθέσεις των λαϊκών μαζών.

Τα τσιράκια των ιμπεριαλιστών και των σιωνιστών στην Παλαιστινιακή Αρχή, όμως, παρά τις διακηρύξεις του ηγέτη τους Μαχμούντ Αμπάς περί τερματισμού της συνεργασίας με τους μακελάρηδες, συνεχίζουν όπως μπορούν το κατασταλτικό τους έργο στη Δυτική Οχθη. Από τις αρχές Οκτώβρη, οι δυνάμεις ασφα-

λείας της Π.Α. έχουν συλλάβει 14 στελέχη και μέλη της Χαμάς. Σύμφωνα με καταγγελίες της Χαμάς, μόνο την Πέμπτη 15 Οκτώβρη, οι μπράβοι του Αμπάς συνέλαβαν εφτά στελέχη της, ανάμεσα στους οποίους ήταν φοιτητές και πρώην κρατούμενοι στις ισραηλινές φυλακές. Στέλεχος της Χαμάς στη Δυτική Οχθη, ο οποίος είχε διατελέσει υπουργός στη βραχύβια κυβέρνηση του 2006, δήλωσε ότι ξεκάθαρος στόχος της Π.Α. από την αρχή ήταν η καταστολή της εξέγερσης και όλες της οι προσπάθειες στράφηκαν προς τα εκεί.

Η τακτική αυτή έχει εφαρμοστεί και στο παρελθόν. Οι δυνάμεις καταστολής της Π.Α. αναλαμβάνουν να συλλάβουν ηγετικά στελέχη της Αντίστασης στα χωριά, με στόχο να μην εκδηλωθεί το πολιτικό και κυρίως το οργανωτικό τους έργο στη διάρκεια της εξέγερσης και να μείνουν οι μαχητικές ομάδες ακέφαλες.

Το πείσμα και η αποφασιστικότητα του παλαιστινιακού λαού έχουν προκαλέσει πανικό στα επιτελεία των σιωνιστών, που δεν έχουν καταφέρει να καλλιεργήσουν αίσθημα ασφάλειας στο σιωνιστικό πλήθος. Όσο η εξέγερση συνεχίζεται, στα προβλήματα ασφάλειας έρχονται να προστεθούν οικονομικά προβλήματα. Τα γκόλντεν μπόι του σιωνισμού προειδοποιούν την κυβέρνηση Νετανιάχου ότι αν συνεχιστεί η ανασφάλεια και η αστάθεια που προκαλεί η παλαιστινιακή εξέγερση στο εσωτερικό του Ισραήλ, η οικονομία, που ακόμα δεν έχει ανακάμψει από τα πλήγματα που δέχτηκε κατά τη διάρκεια της επίθεσης στη Γάζα το καλοκαίρι του 2014, ενδεχομένως να μπει σε παρατεταμένη κρίση. Η κτηνώδης καταστολή είναι το καταφύγιο του Νετανιάχου που δε συζητά κάτι άλλο.

βαθύ κόκκινο

Χαμογελώντας

Η είδηση κάνει το γύρο του Διαδικτύου διεθνώς: νεαροί Παλαιστίνιοι έχουν αποφασίσει να χαμογελούν στο φωτογραφικό φακό όταν συλλαμβάνονται, για να δείξουν ότι δε φοβούνται. Δεν πρόκειται για «μούφα», διότι υπάρχει άφθονο φωτογραφικό υλικό που τη συνοδεύει. Νεαροί Παλαιστίνιοι, αγόρια και κορίτσια, χαμογελούν πλατιά περικυκλωμένοι από πάνοπλους βλοσυρούς στρατιώτες του σιωνιστικού στρατού, με τα χέρια δεμένα στην πλάτη, ακόμη και με το κεφάλι πατημένο στην ασφαλτο.

Απ' όσο μπορούμε να καταλάβουμε από τις φωτογραφίες, οι περισσότερες είναι τραβηγμένες στα κατεχόμενα του '48, δηλαδή μέσα σ' αυτό που εμφανίζεται ως κράτος του Ισραήλ.

Δεν ξέρουμε σε πόση έκταση παρατηρείται το φαινόμενο και δεν έχει σημασία. Σε κάθε περίπτωση, πρόκειται για ένα ακόμα μήνυμα που έρχεται απ' αυτή τη μικρή γωνιά της Γης με τη μεγάλη ιστορία. Και δεν είναι το μοναδικό φαινόμενο που σε κάνει να νιώθεις περήφανος για τον Άνθρωπο. Δίπλα στους νεολαίους με τις χειροπέδες και το πλατύ χαμόγελο πρέπει να βάλεις τους γαβριάδες με τις σφεντόνες, τις πέτρες και τις μολότοφ, τις μανάδες που θρηνούν τα νεκρά παιδιά τους δηλώνοντας πως και τ' άλλα τους παιδιά θ' ακολουθήσουν τον ίδιο δρόμο, τους γέροντες που αρπάζονται από την ελιά ή την πορτοκαλιά για να μην την ξεριζώσει η μπουλντόζα, τα παλικάρια της ένοπλης Αντίστασης στη Γάζα, τα παλικάρια που με όπλο ένα μαχαίρι επιτίθενται σε σιωνιστές και τόσους άλλους.

Ο όρος αντάρτης λαός βρίσκει την πλήρη δικαίωσή του στον παλαιστινιακό λαό. Μειοψηφία είναι οι προδότες, οι υποταγμένοι, οι δωσίλογοι. Και οι περισσότεροι απ' αυτούς ανήκουν στην αστική τάξη και έχουν συμφέροντα από το νταραβέρι με τους σιωνιστές και τους ιμπεριαλιστές προστάτες τους.

Τα έχουμε γράψει πολλές φορές, αλλά πρέπει να τα ξαναγράψουμε συνεχώς. Όχι μόνο για ν' αποτίσουμε τον προσήκοντα φόρο τιμής σ' αυτόν τον αντάρτη λαό, αλλά γιατί το παράδειγμά του πρέπει να μας διδάξει.

Πολλοί βολεύονται με εύκολες ερμηνείες: αυτοί δεν έχουν τίποτα να χάσουν, καθώς τα έχουν χάσει όλα. Γι' αυτό βγάζουν τέτοια μαχητικότητα, τέτοια αποκοτιά, τέτοια διάθεση θυσίας.

Ενώ εμείς; Τηρουμένων των αναλογιών, δεν τα 'χουμε χάσει όλα; Τηρουμένων των αναλογιών, δεν είναι πολύ μικρότερες και λιγότερο οδυνηρές οι θυσίες που απαιτεί ο δικός μας αγώνας; Κάθε σύγκριση, λοιπόν, πρέπει να τίθεται μέσα στο ακριβές ιστορικό της πλαίσιο.

Αν υπάρχει κάτι που κάνει ξεχωριστό τον αγώνα του παλαιστινιακού λαού για αποτίναξη της σιωνιστικής κατοχής, είναι η μακρά του διάρκεια και το ομόθυμον της αντίστασης, όπως κι αν αυτή εκφράζεται, ανεξάρτητα από τις εξάρσεις και τις υφέσεις της. Πώς εξασφαλίζεται αυτό; Ιδού ένα ερώτημα που πρέπει να μεταφερθεί «στα καθ' ημάς».

Αν ψάξουμε τους παράγοντες που έχουν οδηγήσει στη διάλυση του συλλογικού ιστού στη χώρα μας και στη βασιλεία της ηττοπάθειας, θα βρούμε πολλούς. Αν τους ιεραρχήσουμε, θα βάλουμε πάνω απ' όλους τον παράγοντα «κυριαρχία του ομορτισμού στο εργατικό κίνημα». Σ' ένα κίνημα που εκ των πραγμάτων καλείται να βάλει ταξικούς στόχους (και όχι εθνικούς, όπως στην Παλαιστίνη), η κυριαρχία του ομορτισμού επί μια μακρά χρονική περίοδο μπορεί να οδηγήσει σε αποτελέσματα σαν κι αυτά που στην περίοδο της κρίσης τα βλέπουμε σε μεγέθυνση.

Κι επειδή η κυριαρχία του ομορτισμού είναι ένα καθαρά πολιτικό ζήτημα, πολιτική μπορεί να είναι και η αλλαγή. Ο ομορτισμός παραλλάσσεται (από το ΠΑΣΟΚ φτάσαμε στον ΣΥΡΙΖΑ, με τον Περισσό πάντοτε παρόντα), όμως διατηρεί πάντοτε ένα υψηλό επίπεδο συγκρότησης, καθώς στηρίζεται από ολόκληρο το σύστημα. Με εκκλήσεις στο αυθόρμητο των μαζών αυτή η κατάσταση δεν αλλάζει. Απαιτείται πολιτική συγκρότηση σε εξίσου ψηλό επίπεδο.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση